Omui. Hoc.c.tractat mgr. S.xlvij.dl.§.ne/cesse. Sz alik b z alik ibi.ibi eni exposuit domui.i. familie sue. hic alik domui sue.i.eccl'e sue.z illo qsi e pparatorū ad istd: vt in B.§.inuit B. Qñdit g i hac di.lxxix.qlit plat' ecclesiastica bñficia debeat dispensare: qz plura nō deber cōmittere vni z q nō dz laicos iconomos constituere i ecclia vel vicedños.z q ecclesiastica officia ppinqs nō pce/

Sdat Lau. Ingla ec. Nota q difficile e vt vn' vice dnorū obtineat.ff. ō pac.si plres.C. de assessorib' ne/mo.C.de test. cōsulta. vbi dicit q absurdū e si p miscuis actib' rerum turbent' officia. ff. q cuiusq vniuer.sit.§.vl. Sili lex dit q ñ pōt qs p plres ciuitates plres habere potestatis.ff.ad muni.liberus.§.pscriptio. So.regulare est q vna psona nō suppleat vicem pluriū nisi in cā necitat: vt idez sit carnalis z spiritualis pat.xxx.q.j.ad limia.vel plat' i diuersis ecclesijs.x.q.iij. vnio.vl idē sit e/ligēt z cōfirmās. ex de elec.cū in/ter.vl vt ipemeteradat sibi possessionē.ff.ō contrahē.emp.fistulas.§.fundū.vel nisi cā vtilitatis: vt cuz due eccle vni cōmittant.x vj.q.j.z rpis.vl vt idē fu' vicem pluriū dñorū su/stineat.ff.de sti.ser.l.j.§.cōis seru'.vl vt apō semetipz aliqs emāt pec vl adopret.ff.de adop.si psul.Lau.

An vn' possit hēre plura officia

t. Tim. 3.a

Ecclastici. Nō ordinū sz dignitatū.vn' ei bñ hz oēs ordines.licet ab vno tm denominet. Singulis.j.xxj.q.j.c.vl. Cōtra sz illo ex speciali priilegio: hoc ex generali iure.xj.q.j.huic Lau. Cōmittēdum est. Alius habebit archidiaconatū: ali' aūr a: chipsbyteratū.z sic ō alijs.ar.j.xiij.q.j.c.i.L. Quārūlibz. Ar. nō e derogatū iuri generali ppt psone progati/tes z ministros volūt auocare: z iō victor cū ptra formaz nup in ccilio a sacerdotibus datā geminū faustinū pb'm ausus sit tutorē pstituere: ob dominitionē ei' apud vos nō fiat oblatio: neqz aliq deēcatio.p noīe ei' freqntetur in ecclesia: vt sacerdotū decretuz religiose aut necessarie factū obfuet a nob. Di. LXXXIX

Omui qz sue oportet epm eē bñ ppo/situz: vt q dā inde q dāmodo future dispēsatiōis argumēta sumātur.in dispēsatione Xo ecclie hāc regulā obseruādā nouerit: vt nulli q̄ntūlibet exercitate psone duo sil' officia cō/mittat: neqz sclarib' vir' res ecclesiasticas gubernādas cōmittat. Ñi Greg.scribit omnib' epis. Uni psone duo nō cōmittantur officia

Singula ecclesiastici iur' officia singul' quibusqz pso/nis singulatim cōmitti iubemus. Sicut eni in vno corpore multa mēbra habem': oīa āt mēbra nō eūdē actū hūt: ita i ecclie corpore multa mēbra sūt sz veridicā Pauli sniaz. In vno eodēqz spūali corpore cō/ferēdū ē b officiū vni: alij cō/mittēdū ē illud. neqz ei q̄ztū/libet exercitate vni persone: vno tpe duaz rerū officia cō/mittēda sūt: qz si totū corp' ē ocul': vbi audit'? Sic eni varietas mēbrorz p diuersa officia et robur corpor' fuat: et pulchritudinē repsentat: ita varietas psonarū per diuersa nihilomin' distributa officia z fortitudinē z venustatē sctē ecclie dei māifestat. z sic indecorē ē in corpore hūano vt alterz mēbrū alterius fungat officio: ita nimirz noxiuz simulqz turpissimū est: si singula rerum ministeria personis totidē nō fuerit distributa. Itē Greg. antēno sbdiacono. Quillbet eps vicedominū et iconomū habeat.

Olum' vt frat noster paschasius z vicedūm sibi et maiorē ordinet dom'. quatenus possit vel hospitib' supueniētib' vl' causis q̄ eueniūt idonei et parati' existere. si Xo negligētē eū prospicis vel ea q̄ dicimus implere differētē oīs cler' eius adhiberi dz: vt cōmuni cōsilio epi eligātur: quorz psōe ad ea q̄ predirim' valeant ordinari. Hinc colligi potest archidiaconi electionē a cūcto clero: si eps negligens vl' differēs fuerit canonice fieri posse.

Officiuz vicedñi est episcopatū disponere. Ñi Grego. clemētine patricie post alia.

Quid sit officiū vicedomini

Iaconū Xo anatholium quē ad vos dirigere poposcistis: hoc nos facere nō posse: cause magis modus q̄z rigoris auctoritas facit. vicedūm eni eum pstitui et videt' q in talib' nō sit necessaria admonitio: vt extra de sup.ne.prela.licet extra de cōcef.pla.z ec.nō va.

Iaconuz. Vicedominū. Ex B quia in fi. patet q vicedom' est: qui habet potestatem super res ipsius episcopatus Iconomus qui super res canonicorū: cui sez res ecclesiastica gubernāda mādatur. C.de sacrosan.ec.iubemus.in prin.z sicut epus dispensat res episcopales sub restimonio vicedomini. sic canonici res ecclesiasticas sub restimonio iconomi.

et econtrario: vt.xxj.q.vij.qm.z.xij.q.j.manifesta.z iste iconomus in qbusdā ecclijs appellat' pposit'.

Oia in quibusdā. a Epos. Vl' etiā alios p/latos.qlibet eni plat' debet iconomuz pstituere.C. de epis.et cleri.omnes.§.B nihilomin'.Ar.ix.q.iij.cum simus. ex de offi/cio.cū vos.de of/ficio iconomi sp̄ dici actoris.no/ra.xvj.q.vij.qm Arg.epm posse corrigere icono/mū res ecclie dispensantez: sicet archidiaconus. arg.di.lxxiij.ho nor atus.

b Testimōio. Ipi eni phibent restimonium sue administratiōis. sz cubicularij sui phibēt testimo/nū sue cōuersationis: vt.ij.q.v/ij.cum pastoris.

Ndicatū. c Inter eos. Sed nonne isti erāt laici: ergo debēt cōuenri sub sclari iudice: vt.xj.q.j.ex/periēte.sed ideo cōuenisunt corā ecclesiastico: qz rapuerūt bōa ecclesie: vt ex ō foōpe. cū sit gnāle. Et est B ptra rectores ecclesiarū: qui cōpellūt rusticos ecclesiarū sub se respōdere. Alij dicūt seruos et liberos ecclie sed forum dñe: id ē ecclesie: vt dixi.xj.q.j.c.ij.rusticos aurē non sed seculares: nisi ec/clesia ab imperatore consecuta esset iurisdictionē sup eos. Arg.lx/iij.distin.ego.extra de appel.si duobus.verbus dicit B laicos istos cōueniri in foro ecclie rōne ptīcra. et quia adhuc erant in administratione. vnde ratione administrationis rusticos cōuenire poterant sub epo. Arg.ij.q.vj.§.nulli quoqz officialiū post depositū administratione nō nisi forte in breui: vl' nisi fugerēt in auc. vt iudi. sine quoquo suf.§.siquis aūr.et.§.necessitatez. Alij dicunt q iste eps rephēsus fuerat: qz iconomū fecerat aliquē de istis laicis: q tm cleric' esse debet: als bene posset eis cōmittere curā rusticorz et aliorz bonorz epi/scopat'. d Cū pena. Isti cōmittebāt crime cōcus/sionis.cuius pena quadruplū est: vt.xviij.di.qm.et B cū ciuilit agit.cū o crimialit punit.p arbitrio iudicis: vt.j.q.j.cōcussiōis.z sic ecclia suū q̄qz pōt cū augmēto repetere: vt.xij.q.ij.fraternitas.et.c.in legibus.

Iconomus

Sicta ptra laicos

e Vt in subdit. Videt q q pdicti laici nō sint de foro ecclie.sed iō B dicit: quia facilius coercentur clerici q̄ laici. f Qz accusēt: Id est accusabiles ostendāt tē.

Ecenter. g Aut sanguine. Sic.p q.ij.B ius in fi. vel intellige de his qui male vlte sunt. als vidē/tur eē ptra.B.di. lxxxvj.non sat'. quis eni carnem suam odio habebitur a con/dit: sed quare.p/hibet hoc de p/pinquis: ideo qz magis proni sūt epi ad dandū cōlūctis psonis q̄ alijs: sic sepl' et forti' phibet fornicatio: qz potiō peccat B genere pcti.l.di.qz tua. Itē sic magl' pnīt qui interficit vxorē q̄ matrē: qz pnior es sunt homies ad illud faciēdū: vt.xxx.q.iij.q.ij.admone/re. Itē sic hac ratiōe subuēit mulieri cū itercedit nō cū dat: qz p nior ē ad irerce/dendū q̄ ad dā/dū: vt.ff.ad vell. l.iij. Itē z alia rōe phibet dare pp̄inqs: qz sp̄ sumit q̄ res ecclesie latent ledāt p eos.j.q.ij. quenit.et.x.q.v. epus. h Iu

Eps phi/losophi

Sanguineis

Sic et. Arg. nō adeq. Sp. pen. Lib. 7. c. ci phinam p. dis. c. quesiuit. Ie fis. que pinrelligi. Sequenti. Sacrg.

Cōcussiōis crimen

emēdare qd illicite gestū fuerit valeat': q̄ videlicet apud vos habit' sui officij magis quenient administrēt q̄ accusent. Propinqs etiā vel fauore sibi cōiunct' ecclīastica officia eps cōmittere nō audeat. Ñ in tole.pci.x.legitur. Ecclesiastica officia non cōmittat eps propinquis vel fauore coniunctis.

Ecenter omnib' placz in p̄senti tale rescidere fctm: z nō esse de cetero faciendu. quicunqz igitur pontificum deinceps aut sanguine propinquis: aut fauore personequibuscunqz sibi coniunctis talia lucra cōmendare tentauerit: ad suum nefande presumptionis excidium: et qd iussum fuerit deuocetur in irritum: et q ordinauerit: ānue excōicationi subiaceat: q̄ Xo ablata fortasse fuerint: ab eo qui tulerit reddant' in duplū. Qoro ipa officia quare sint ita distinguenda z nō vni psone oīa cōmittenda ex auctoritate Gre. z Bonifacij pape dat' intelligi qui qit.

Graduū et ordinum distributio ecclie vnitatē pseruet.

Hb dispēsatiōis put/sio grad' diuersos et ordines pstituit eē distinctos: vt dū reuerētiā minores potioribus exhibērēt: et potiores minorib' dilectionē ipen

Sequenti. Sacrg.

Cōcussiōis crimen

duplū. Sic.xij.q.ij.fraternitas.z.c.in legibus.

Ad hoc. i Diuersos. Inter prelatū z subditū k Et potiores.hoc erit vsqz in die iudicij tm. dicit eni Aplus: Dum mundus iste durabit: homines presunt hominibus: demones demonibus: angeli angelis.cum aurē deus erit omnia in omnib': cessabit oīs platio: nō tm ordo vl' maioritas. aliqs enim maior erit alio. Mā in domo patris mei tē.de pc.distin.iiij.in domo.sed non perit.et vide quō plarus z subdit' sibi cōnectunt: vt.xcv.di.esto.et hec diuersitas ordinum propter maiorem cōcordiam est statuta: vt.xlv.di.licet.ij.

Obedientia pperua

a ¶ Vera: Id ē p verā ꝓcordiā. b ¶ Cōtextio ꝓ ꝓcv. di ſ. eſto. Io. c ¶ Vniuerſitas. Creaturarū.

Mutabilis omnia d ¶ Qualitate. Quia natura corporū nō pōt manere in vno ſtatu: vt de cōſe. di. v. ne tales. et dicit lex q̄ circa ſtatū hūanū nihil ē ſtabile: vt i auk. de nō alie. aut p. §. vt autē. vel dic q̄litate. l. eq̄litate: q: nō omēs pūt eē epi.

Zelo ſi Iz. In hac diſtinctione. xc. tractat H. c. non litigioſus qd̄ tractauit. xlvj. diſtinctio ſz diſſimilitē. ibi enī oñdit q epi nō dz eſſe litigioſus. B. vo q diſ/cordantes dz ad cōcordiā reuocare. vltimo addit q epi debēt ſibi viciſſiz pſtare auxilium ad pacem ſeruandā.

e Litigioſus q̄z, phibetur ordinari: q: q̄ ſua ptāte diſcordantes ad cōcordiā dz attrahere: q̄ oblationes diſſidētiuz phibeē recipe neq̄ q̄ litigādi facilitate alios ad diſſidium dz puocare. Ū ſi in ꝓci. carthagineſi. iiij. legitur.

Clerici diſcordes deſiſtant vel reuocent ad cōcordiam.

f Diſcordātes clericos epiſcop' vl' rōne vl' poteſtate ad ꝓcordiā trahat. in obedētes ſynod' p audiētiā damnet. Idem ex eodem.

Diſſidentium fratrum oblationū dōa nō recipiāt.

h Oblationes diſſidētium fratr' neq̄ in ſacrario neq̄ in k gaçophylatio recipiant. ſil' dona eor' q̄ pauper oppūt: a ſacerdotib' refutāda ſunt.

Iudex ad ꝓcordiam laborat

a derēt: vera cōcordia fieret et b ex diuſitate cōtextio: et recte officio' gereret admiſtratio c ſingulo'. neq̄ enī vniuſitas alia poterat rōne ſubſiſtere: niſi hmōi magn' eā differentie ordo fuaret: qz vo q̄ q̄z d creatura in vna eadēq̄ q̄lita/te gubernari vl' viuere nō poteſt: celeſtiū militia' exēplar nos iſtruit: qz dū ſūt angeli ſūt archangeli: liquet qz non ſūt eq̄les: ſz in ptāte. ordine ſic noſt' differūt alter ab alte e ro. Diſtinctio. XC.

Zelo ſi Iz. Zelig. phibetur ordinari: q: q̄ ſua ptāte diſcordantes ad cōcordiā dz attrahere: q̄ oblationes diſſidētiuz phibeē recipe neq̄ q̄ litigādi facilitate alios ad diſſidium dz puocare. Ū ſi in ꝓci. carthagineſi. iiij. legitur.

Clerici diſcordes deſiſtant vel reuocent ad cōcordiam.

g Diſcordātes clericos epiſcop' vl' rōne vl' poteſtate ad ꝓcordiā trahat. in obedētes ſynod' p audiētiā damnet. Idem ex eodem.

Diſſidentium fratrum oblationū dōa nō recipiāt.

h Oblationes diſſidētium i fratr' neq̄ in ſacrario neq̄ in k gaçophylatio recipiant. ſil' dona eor' q̄ pauper oppūt: a ſacerdotib' refutāda ſunt.

Item cypianus. Extra eccleſiā eſſe phat: qui pacem cuz primo non habet.

Neq̄ ad cain neq̄ ad munera ei' reſpexit deus. neq̄ enī habē placatū deū poterat: q̄ q̄ fratre ſi pacē ſz q̄li diſcordiā hēbat. Quā ſibi igit pacē pmittūt inimici fratruz: q̄ ſacrificia ſe celebrare credūt emuli ſacerdotū: ſecū eſſe chriſtū cū collecti fuerint l opinātē hi: q̄ ex eccliaz chriſti colligunt. tales etiā ſi occiſi i ꝓfeſſione noſtri chriſti fuerit: m macula iſta nō ſanguīe abluitur. inexpiabil enī et grauis culpa diſcordie neq̄ paſſione purgat. Item ex. viij. ſynodo. Murmuratores a fratruz vnitate alieni eſficiantur.

q Alien' ſit a fratr' vnitate q murmurat q opus ei' abiciat q murmurās extiterit: ne penā murmurātiū i/r currat. d q̄ Apls ſcribit: Neq̄ enī murmuraueritis ſicut s quidā murmurauerūt et pe/rierūt ab exterminatore. Iuxta menſurā itaq̄ operis peccato: qd̄ in hac ſentētia apl'i plenius declarat ſacerdotis iudicio peniteat. Item ex eodem. Corripiant qui rixas et contēctiones amant.

Iqs monach' cōtentiones vl' rixas amauerit: vel v māifeſtū quitiū fri intulerit: hibitū: vt d de iſto. Item deo eo q̄ pauperē oppūmit. Item de ſacrilego: vt. xij. q. ij. de viro. Item de eo q vi extraxit fuuz ſuū ad eccliaz ꝓfugiētē: vt. xvij. q. iij. miror. Item de raptore. ex de rap. ſup eo. Item de vſurario. ex d vſu. c. qz in omnib'. ſed etiā penitētes q̄q̄ phibent obla/tiones facere. de cōſe. diſ. iiij. eos. idem dico de meretrice. Si quis tū officiatus op/primit ruſticos: qz forte debet habere. r. accipit. r/ij. dona eius non ſunt reſpuenda de iure ſm quoſdam: quia transfertur dominiū in hmōi. et fieri inde pōt elemoſyna. nec eſt vera rapina. Ar. r/iij. q. v. nō ſaue. ſi tū ꝓpterea correct' noller ceſſare: debēt reſpui. Vl' dic q̄ ide pe fieri elemoſyna: ñ tū oblatio. idē dico in meretrice: vt dixi. xiij. q. v. in pcin.

Hēū. 4. d

Neq̄ ad. l ¶ Eccleſiā. ex quā q̄ iuenium' excremia/bunt. xxiij. q. j. qz ex ſola. Lau. m ¶ Nō ſāgui. Si impenitens decedat.

1. Cor. 10

n ¶ Sanguine Hoc ad exaggerationē hui' criminis dz: qz idez ē i q̄libz alio crimine. o ¶ Abluit. q̄ ad vitā eternam: ſz valet martyriuz q̄ ad minorē penam.

p ¶ Inexpiabilis. Hez ē poſt mortē. als de nemine deſperādū ē: vt de pe. di. vij. nemo. xxxij. q. ij. ancillā. nā qui ipeni/tēs decedit: i martyrio nō ſaluat. de pe. di. j. c. vl. ſz mi/tius puniē: vt ibidē dr et de pe. di. iij. §. poreſt.

Lien'. q ¶ Opus: Id ē ozō ei' ſi clericē ē. op' enī ei' ē orare. xxxvj. di. c. vl. vl' ſi ē laic' opus ei' id ē oblatio. ē. c. di. oblatiōes. ē. xij. q. j. duo.

r ¶ Neq̄ ſic. ij. q. vij. §. de his etiam.

s ¶ Murmurauerūt. Et in deſto illa pena eſt: vt cl/tius moriatur. xj. q. iij. epiſcopi ſi ſacerdotali.

t ¶ Ab exterminatore. Id ē ab ãgelo malo q exēmina/uit murmurātes in deſto a terra pmiſſōls B.

Exterminator angelus

Iqs. v ¶ Dei manifestum: Id eſt manifeſtē.

a ¶ Peccati diuturna. Vidēt q̄ tanto tpe debeat q̄s eſſe in pnia q̄to fuit in pecō. iij. q. ij. c. j. Sz dicimus ñ ponēdū in arbitrio plati. nā q̄q̄ iueniē q̄ dz eſſe tanta. de pe. di. j. Iob: em. Q̄q̄ minor. de pe. di. vlti. c. vl/ti. Quandoq̄ maior. de pe. di. iij. productior.

Abbas ab/ſolue mōachū ſuum

b ¶ Priozis. l. abbatis. Abbas eīm pōt abſolue/mōachū ſuum iniuſtē man' in mōachū ſuū vel alter'. ſz nō pōt ſi pcuſſerit clicū ſecularē: vt ex de ſen. excō. cum il/lor. tē.

Diſſidētes epos tē.

Tudendū. d Ad pacem. Nec ſilla intelligo cū ciuiliter agit ō crimie vl' in cā ciuili. ſecus vbi criminaliter agerē. Expedit eīm pcā nocētū ad eē. ff. de iniur. cū q. tē ex de coll. c. j. l. cū agitur actione iniuriaz. vt dicū eſt §. co. c. j.

c ¶ Coerceant.

Nora Arg. q̄ epos ſicḡ coā eo accuſaueritaliquē tē velit deſiſtere. tē ille velit ei remittere: non debeat eos cogere pſeq̄ cauſam illā etiā lite ꝓtestata. tē q̄ illi poſſint deſiſtere cum epos debeat eos magis hortari ad pacē q̄ ad ꝓtētionē. Ar. v. q. ij. ſi primates. qd̄ vez credo in crimine iniuria/rū. vel cū agitur ciuiliter. als nō: vt extra de col/lu. c. ij.

Ozum tē.

Lacuit.

g ¶ Arguant. Ar. q̄ monitio ſp dz p̄/cedere vindictā. Arg. xij. q. ij. indigne.

iuxta arbitrium rectoris mo/a dūq̄z pctī diuturna expietur pnia. Item q̄ ꝓtentiosus aut murmurās extiterit: ſm arbi b triū pōzis tādiu peniteat q̄/diu culpe q̄litas extat. Item ex concilio carthagineſi. iiij. Diſſidentes epi ad concordiam redire cogantur.

c Diſſidētes epos ſine timore dei ſynodus recōciliet.

Item ex eodē. De eodem.

Tudēdū ē epis: vt diſ/d ſidētes frēs ſiue cleri/cos ſiue laicos ad pacē magl e q̄ ad iudiciū coerceāt. Item ex eodē. Nō recipiant dona eoz qui pauperes oppūmunt.

f Ozq̄ pauper oppūmūt dōa ſacerdotib' ſūt refutāda. Item ex ꝓci. agathē ſi. A cetu alienent fidelitū q̄ ad cōcordiā redire cōtēnūt.

Pacuit etiā vt ſic plerū q̄z fit q̄cū q̄z odio aut lōginq̄ inē ſe lite diſſenſerit: et ad pacem reuocari diuturna obſtinatiōe nequiuerint: a ſa g cerdotib' ciuitat' pmitus arguant: q̄ ſi inimicitias deponere pnitiosa intētiōe noluerint: de ecclie cetu iuſtiſſima h excōicatiōe pellant. Item fabian' papa. Inediis macerentur acerrimis: qui fratri ſuo reconciliari non vult.

Iqs ꝓtriſtat' noluerit i reconciliari fratri ſuo ſatisfaciēte eo qui ꝓtriſtauit: acer k rimis maceret inediis vſq̄z dū gratāti aīo ſatiſfactionez recipiat. Item Innocē. iij. Epi ad pacē firmit tenēdā vi

cū in lege. xj. q. iij. inter verba. ſed actionē iniuriaz: id eſt ſatiſfactionē nō tenemur dimittere. nā ad remitten/dā iniuriā nullus ē cogēdus. xxiij. q. iij. ſi illic. Iniuria nō reneē quis remittere

Iniuriā nō dā iniuriā nullus ē cogēdus. xxiij. q. iij. ſi illic. Immo bñ facit q̄ dimiſſo rancore agit iniuriaz. xlv. di. r qui emēdat. xxiij. q. v. de occidendis. k ¶ Inediis: Id ē penis excōmuni/cationis.

Recipim' Per iſta capitula patet q̄ ad iudiciū eccleſie ſpectat facere pacē: vt hic. r extra de treu. r pace. treugas. Item ꝓz hic q̄ epi puniunt q̄ ſibi nō pſtant mutuū auxiliuz: vt. iij. q. j. nulli. r etiā mortuo epo vel infirmo vicini episcopi tenēt/tur ſupplere defectū epi: vt. vij. q. j. pontifices.

Pax facienda.

Epi mutuum ſibi pre/ſtant auxilium

Iohānes. Erlatū ē. m ¶ Diſcrepare. Hoc dicit canon vt ſimplam reneam' baptiſmi formā ꝓpter ſciſma vitandū. de ꝓſecra. di. iij. ꝓpter vitandū. vbi tamen conſuetudo eſt diuerſa nihil officit: vt de conſecra. di. iij. de trina.

Vna forma baptiſmi

n ¶ Concordare. Cuz metropolitana eccliā. xij. di. c. vlti. de conſecra. di. j. c. vlti. r. c. altaria. r di. iij. litteris. Iob.

Act. 20. g

Vl' autem. Dicuz eit ſupra. lxxviij. diſtinctione clericē nō licere negociari. vnde oſtendit/ur in hac. xci. diſtinctione exquo debeant ſuſtētari quando de eccleſiaſticis ſtipē/dijs ali ſufficierent non poſſunt. vbi autem clerico non ſufficit eccleſia ꝓprijs manibus ſibi querere victum debet iuxta Apoſtolum. non tamen q̄ hac occaſione ſubtrahat ſe eccleſiaſticis officijs. Nu/

Gazophylarium

Quoz oblationes ſunt recipiende

Rancor diſcendus

Iqs. i ¶ Satiſfaciēte. Immo etiā nō ſatiſfaciē/te rancore teneē dimittere: vt de pe. di. v. c. vlti. qz nō eſt licitū nobis aliquem odio habere: vt. xxiij. q. iij.

p ¶ Quod abſq̄ inequalitate. Niſi cum inequale eſt corpus exuberantia. vel defectu humorū: hec eſt cauſa infirmitatis.

Infirmitatis cauſa

Q Leutheri⁹. a ¶ Promisit. Que pmittēda sūt nōuī. xxiij. di. q̄ꝗ. b ¶ Vigilie. i. mortuoꝝ exquie. vl generalīē ecclīastica officia. lxj. di. qm festus. ⁊ ppē cāz hec cautio fuit: exacta ab epo isto: qz clerici sui negligēres erāt circa diuīa officia. als de iure cōi hmōi cautio nō ē in ordinatione epl'exigenda. Sz videtur q eleutheri⁹ ħ mō p suis clericis obligari nō potuit pmittendo coz facrū. in. sti. de iuri. stipu. §. sicq alium. sz dic q bñ potuit cū ad ei⁹ officiuz spectaret eos ad hoc cogere. ⁊ ira sua interfuit. pterea p illa ꝓba vl dē pmisisse se curarurū vt illi interfint. sicut cum ds pmittit aliuz iudicio sisti. Ar. ff. de ꝓbo. ob. q̄tiens ds aliū. ⁊ est sīle. §. lxiij. di. ri/bi dño. Itē ē ar. b q eps pōt īdueere ꝓsuetudinez nouā i sua ecclia q̄ ad officia celebrāda. xij. di. nouit. ⁊ de ꝓse. dis. q. iij. c. j. c ¶ Lericus. Agricultura. Ar. C. ō epis. ⁊ cle. l. ij. nā mercari nō pōt. lxxx viij. dis. quenit. H. d ¶ Officij Ergo clericī non pōt opas suas p toraz diē locare: cū nō debeat officio deesse. e ¶ Vigilijs. Nō tñ vidēt puniēdi si desint diuinis officijs. cū nō possint pcipe necāria ab ecclia cū ō altario debeant viuere. secus tñ est: qz fecerūt sibi piudiciū qñ pmiserūt se. pmoueri ad cā tenuē ecclesiam. sicut ē in matrimonio carnali. Ar. xxxij. q. v. horrēdus. vñ sīl vir tenet mīstrare necessaria vxori q tñ debitū reddere nō valet: vt. xxxij. q. vij. qd̄ ppouisti. ita iste tenet officiare ecclīaz lz paup sit. ⁊ dicere cū aplo: Scio ⁊ abūdare ⁊ esurire ⁊c. xlj. di. q dic. ⁊ ministrēt ei man⁹. xxj. q. j. clericus in fi. Sz qd si a pncipio fuit diues ecclesia cū ad eā pmotus ē. sz post vergit ad exiguitatez. dices clericū adhuc teneri: sic. eps tñ in hoc casu ⁊ pmisso dz eā vnire ecclesijs alijs. x. q. iij. vnio. de ꝓse. di. j. omnes. f ¶ Stipēdio. Sz cui applicabīlē ħ: pōt dici q canonicis insimul cum epo. hoc vez ē in eo qd̄ de cōi pcipiebat. als videtur q tñ canonicis. Ar. C. de here. decu. ⁊ naui. l. j. ij. ⁊. iij. nisi cuz iniuste huar' est. tūc ēm oia ipe re cupat q̄ amisit. ff. de re milit. l. pe nul. C. e. l. j. ll. rij Lau. sz certe ego credo q suū bñficū dz assignari alicui q celebret p eo: donec ipe ē excōmunicatus: vt ex de ap. pue nit. B.

Questio

Questio

An epus p clericī possit se obligare.

Noua consuetudo.

Nota

Cleric⁹ an possit abesse officijs diuinis

Pš. 118

matutinis vel vesptunis se ħ trahūt.

Q Leutherius frat ⁊ coeps noster q̄rit clericos suos sibi ꝗ canones suphire: ⁊ id qd̄ nob iubētib⁹ facta ī scrinio cautiōe a pmisit: vt q̄tidianis diebus b vigilie in eius celebrarent ecclesia: ill' ptēnētibus implere nō posse. sz magis vnūquēqz suis postposito ecclie huitio vacare negocijs. ⁊ iō expientia tua eos quos tibi eē ostēderit ꝓtumacef: debita obiurgatione cōpesce: ⁊ modis oībus vigilijs vacare cōpelle. I tem ex cōcilio Ananethē si. De eodem. Palea.

D Resbyter mane matutinali officio expleto pensum seruitut' sue canēdo pmā tertiā sextā nonā vesperāq̄z persoluat: ita tñ vt horis cōpetēt⁹ ⁊ signātib⁹ iuꝛ possibilitatē aut a se aut a scholarib⁹ publice cōpleant. deinde p actis horis infirmis visitatis si voluerit ad op⁹ rurale exeat ieiunus: vt itez necessitatibus peregrinoꝝ ⁊ hospituz siue diuersoꝝ cōmeātiū infirmoꝝ q̄z atq̄z defunctoꝝ succurrere possit vsq̄z ad statutā horā. p q̄litate tēpis ⁊ opportunitatis. I tē ex dictis sancti bñdicti. ꝓba dicente: Septies ī die laudē dixi tibi q̄ septenari⁹ sacrat⁹ nūerus a nob sic impleē: si matutini pme tertie sexte none vesperi cōpletoriū tpe nr̄e seruitutis officia psoluam⁹: qz de his dixit. ꝓba: Septies in die laudē dixi tibi. nā de nocturnis vigilijs ipe idē. ꝓba ait: Media nocte surgebā ad ꝓfitendū tibi ⁊c. q̄ his tpib⁹ referamus laudes creatori nr̄o sup iudicia iusticie sue. Unde in cartha. ꝓci. legīt. Sine officij detrimēto artificiolo sibi clericus necessaria q̄rat.

Q Leric⁹ victū ⁊ vestituz c sibi artificiolo vel agricultura absq̄z officij sui dumtaxat detrimēto ꝓparet. cleric⁹ ei q̄ absq̄z corpusculi sui ineq̄lita/te vigilijs deest stipēdio ꝓuatus excōlceē. I tē ex eodez.

Q Leric⁹ q̄libet g ħbo dei erudit⁹ artificiolo victū q̄rat. Itē oēs clici q̄ ad opandū validi sūt: ⁊ artificiola ⁊ lr̄as discāt. q̄ vero nō. p emēdo aliq̄d in nundinis vl in foro deambulāt: ab h officio suo degradent. inter/i emptores āt ab officio declinātes vel negligēti⁹ agentes ab officio remoueant. I tez

Q ex ꝓci. aurel. De eodē. Lerici ħo q̄ ad opus sanctū adesse ꝓtēpserint: ꝗm arbitriū epi ecclīastica suscipiant disciplinam. Di. XCII

k Q Ām aūt ad ecclīaz venerint: corde magis q̄ voce deo cā/tādum meminerit. I tem Hieronymus in epla ad ephesios. Corde non voce deum laudare debemus.

Q Antātes ⁊ psallentes l in cordibus vr̄is dño. m audiant hec adolescētuli. audiant hi quibus in ecclesia n est psallendi officiū deo non voce sed corde cantandū. nec

Pš. 118

Eph. 5

Pš. 118

Q Uidēt. Ver ba Hieronymi exponēt. n ¶ Nō voce. Nō voce tñ nā ⁊ voce decantandū est: vt de ꝓse. di. v. nō mediocriter. ⁊ ibi: Psallite deo in iubilatiōe. tñ magē cordis de notione q̄ vocis iubilatione: vt. xxxviij. di. sedulo.

a ¶ Liniēde. Vt pplm delectēt. nā nec ipa veritas p/nūciāda sic ē vt ds hoibus placeat. xxij. q. ij. pmū. Liniere aūt vt melius cantēt ⁊ pnūciēt veluti electuaria

in pcā

ceri tñ nō ē: si ad laudē dei ⁊ non gra laudē ꝓseqn di delecētē. Ar. xxxij. q. iiij. obij/ciunt. pcurare ei dz vt clara voce non rauca pnunciet: vt. xxj. dis. c. j. vt ppls plane intelligēs dicat amē: vt. xxxviij. dis. sedulo.

b ¶ Theatra/les. Tragedi sic faciebāt in theatro decārādo tragedias. ⁊ dicunt a tragos q ē hircus. ⁊ oda qd̄ est laus: qz hirco remunerabant. p/ter fetidam materiam. Hu.

Tragedi

c ¶ Ab officio. Excepti. ħ intellige qñ īduri sūt in ecclia ad cārādū euangeliū. ⁊ sic ītellige seqns capitulū.

I N sancta.

d ¶ Ministeri/um ꝓstituri.

e ¶ Predicationis. j. xvj. q. j. ad/ijcim⁹. Cōtra. sed illō ex cā dictū ē ppē ĝsīdā impīos monachos. als etiā diaconi pnt pdicare. vel hoc intellige ex delegatione. als solius sacerdotī officiū est pdicare. vt' pdicātiōez appellat lectionē euangelicam.

Pdicare

f ¶ Scrimulat: Jd est exasperat contra se.

g ¶ In sede ap. Ex ħ dicunt qdā hāc phibiti onē ī ecclia romana tñ locū hr̄e. Alij tñ de cardinalib⁹ intelligūt. Hu. ħo generalīē intelligit eē phibitū: cū. s. ad legēdū euāgeliuz sūt īduti. qd̄ pz ex illo ħbo qd̄ infra dicit: inē missaz. Et cā huiꝰ ꝓstitutiōis fuit hoestas. h ¶ Solūq̄z. Ar. q diacon⁹ nō nisi cā necessitatī debeat legere epl'az. xxv. di. c. j. ⁊c.

Diaconus pitolam

N On liceat. i ¶ Psallere. Ar. p laicī q nō cārāt in pulpito: sz alibi ī ecclia. k ¶ Qui ab epo. Vl abbate. lxix. di. c. j. vl etiā a sacerdote: vt. xxiij. dis. psal/

S Jds. Nec tria capl'a loquunt de eadē (mista. materia. s. cū ds ē ordiat' eps ad aliquā ecclīam.

N On liceat in pulpito i psallere aut legere nisi k q̄ ab epo sūt ordiati lectores. De epis āt a q̄b⁹ vel in q̄b⁹ locī ordiare debeāt: supra diffinitū ē. ¶ Hūc āt q̄rit ō hīs q̄ ordiati a parochia sua ñ recipiunt: vl p aliq̄ cā eas adire noluerit: an ī alteri⁹ parochia epale possint officiū celebrare. De his ī ꝓci. martini pape sic statutū ē. Sacerdotī officiū gerat eps q̄ē sua pa/

S Jds rochia ñ recipit. l ordinat' eps ad paro/m chiā cui' ē elect⁹ p ꝓtētione n ꝓpli aut p aliq̄ rōne nō p sua culpa in parochia q̄ ei fuerit data ñ ierit: hūc honorē oporo tet sacerdotij tñmō ꝓtigere: ita vt ō reb⁹ ecclie ī quā vēit nihil p̄sumat. sustīeat āt qd ō p eo sctm̄ ꝓciliū iudicare voluerit. I tē ex ꝓci. antiocheno. De epo ordiato q̄ē sua paro

S Jds chia nō recipit. eps ordinat' ad paro/q chiā cui' est elect⁹ minime ac/cesserit nō suo vitio: sz q̄ euz aut populus vetet aut ꝓter r aliam causam non tñ eius vi s tio ppetrataz: hic et honoris sit ⁊ ministerij pticeps: dum/modo rebus ecclesie vbi ministrare cognoscit: in nullo molest⁹ existat. quē etiā obseruare ꝓuenit q̄cq̄d synod⁹ pfe t cte. puīcie iudicādo decreuerit. I tē ex ꝓci. anchiritano. A sua parochia nō recepti a/

S lijs molestiā nō iferāt. v Jq̄ epi ordiati sūt neq̄z recepti ab illa parochia in q̄ fuerāt denoiati: voluerintq̄z

Nota

Epi ordiati

Nō nisi cā necessitatis

Nō ordiati

Nō recepti

Nō ordiati

Nō recepti

Nō ordiati

Nō recepti

a ¶ Vbi pri⁹: Id ē in q̃ loco vl in q̃ ordine. Sz nunq̃d prior eccl̃ia tenet eos recipere: videt q̃ nō. lxxij. dis. placuit. Ar. Z. xxj. q. ij. si q̃s ia trãslat⁹. Ad ꝗ dic q̃ si habuit corporalē possessionē p se vl p alium ei⁹ eccl̃ie ad quã mō nō recipit. nō tenet prior eccl̃ia eũ recipe. licet nōdũ ei⁹ bñficiũ sit collatũ. si non habuit possessionē tenet. licet ia aliꝭ cōcessa fuerint ei⁹ bñficia: vt ex de elec. cuz in cūctis. vij. q. j. eos. C. de repuhere. l. vl. p aliuz dixi q̃ idē ē ac si p se. ex de pben. accedēs. Ar. iij. q. j. §. j. hec glo. non adaptat ad textũ. Sed nun/ q̃d est cleric⁹ huius epi: distingue: q̃ si non vult renũciare episcopatui ad quem elec t⁹ est: nō erit cleric⁹ ei⁹. remãebit tũ ei pri⁹ bñficium q̃ ius ꝓseruauit ei. Si vo renũciauit: eius cleric⁹ erit: z ab eo iudicabit. ex de renũ. ad supplicationē. nisi i criminali cã: tũ nō pōt eũ deponere in memoriã pstinē dignitat. ff. de decur. l. vl. q̃ ergo dicit aut ferat honoz. dic q̃ p papã. Arg. C. vbi se. vl cla. l. vl. circa mediũ.

Questio

allas occupare parochias: z vim pslib⁹ eaz iferri seditiones aduersus eos excitãdo: eos abijci placuit. q̃d si voluerint in pbyterij ordine vbi b pri⁹ fuerant: vt pbri residere b nõ abijcianꝭ a ꝓpria dignitate. si aut seditiōes cõmouerit: ibidez ꝓstitu⁹ epis pbyterij q̃z honoz talib⁹ auferat: fiãt q̃ dãnatiõe notabiles. I tẽ ex oci. anthioceno. Cõtone p uet eps: q̃ sibi cõmissã ecclizz

c S I q̃s adire neglexerit, episcop⁹ per man⁹ ipo sitionez epatũ accepit: et sibi cõmissũ ministerũ subire ne/ d glexerit: nec acq̃euerit ire ad ecclizz sibi cõmissã: hũc oporet cõtone puari: donec susceperit coact⁹ officiũ: aut certe de eo aliq̃d integra decreuerit eiusdẽ puincie synod⁹ sacerdotũ. I tem ex eodem. Sine cõcilio ĩtegri ordis vacantẽ eps ecclizz nõ adeat.

e S I q̃s eps vacãs ĩ ecclesiã nõ habẽtẽ epm surripiẽs ꝓlos sine ꝓcilio ĩtegri f ordis irruerit: ẽt si ꝓpls quez g sedu rit desideret illũ: alienũ

sedẽ remanẽti nil restituit. sed⁹ si ad religionẽ trãsit: vt xxvij. q. j. si q̃s rapuerit. De clerico aut sclari q̃ remouetur ab eccl̃ia q̃d iur⁹ sit si aliꝭ ꝓtulit. nõ. ex de de. piu. q̃ a te. B. g ¶ Desideret. Ar. q̃ q̃ malo sũt inchoata principio nõ ꝓuajescũt: q̃uis ad eũ casũ dueniãt a quo

Mala inchoata

tũ eũ ab eccl̃ia cẽ oportet. In h tegrũ aut z pfectũ ꝓcilio dicimus illud: cui metropolitanus eps iterfuit ¶ Nõ aut supra clerici se vigiliꝭ sbtrahẽtes excõicari iubẽt: de his intelligẽdũ ē: q̃ ab epo freq̃nter admoniti negligẽtiã suaz corrigere ꝓtenũt. Vñ i oci. Martini pa. legit. Excõicet cleric⁹ q̃ ab epo cõmonit⁹ matutinis vl vesptinis hor⁹ ad

S I quis esse neglexerit. pbyter aut diaconus i vl q̃libet cleric⁹ ecclie deputatus: in q̃libet loco fuerit: ĩ q̃ ecclesia est: et ad quotidianũ k psallẽdi officiũ matutinis vl vesptinis hozis ad ecclesiam nõ cõuenerit: deponat a cle/ l ro: si tũ castigatus veniã ab epo p satisfactionez noluerit ꝓmereri. ꝓ Distinct. XCIII.

m O Bedientiã aut inferiozes ordines supiozib⁹ debent. Sũmo enĩ pontifici ea debet ab omnib⁹ obedientia: vt nulli liceat ei communicare: cui p actibus suis inimic⁹ ipse extiterit. Nec in

branẽ a mane vsq̃ ad nonaz. vesptina a nona vsq̃ ad noctẽ. xj. q. iij. sicꝭ eps in ꝓcilio. l ¶ Castigat⁹. Nota q̃ p ꝓma offẽsa ñ ē q̃s puniẽdus: vr. lxxiij. di. hono

O Bedientiã. Dic ĩtitulat. xciij. di. i q̃ ostẽ (rat⁹. dit magister hacten⁹ qnaliẽ et a quib⁹: z in q̃ bus locẽ clerici z plati debẽt ordiari. sed quia dignitas platoꝝ sine obedientia ꝓtẽptibilis ē: iõ ostendit hic de obedientia quã debẽt iferiozes supiozib⁹. Et ꝓmo obedientia q̃ debet pape. scõo de obedientia quã debẽt minozes maiozibus rõne ordinis. postea de obedientia quã debẽt subditi clerici epis suis. ostẽdit etiam differentiã inter pbyteros et diaconos. q̃nq̃ loquens ꝓ istos: q̃nq̃ loquẽs ꝓ illos. ad vltimũ ostẽdit pbz os maiozes eẽ diacõib⁹. Nõ ãt q̃ obedientia ꝓsistit i triby: in reuerẽtia exhibẽda. In mãdato suscipiẽdo. i iudicio subeundo. Reuerentiã debet minoz vt assurgat maiori. et cedat ei primũ locũ in sedẽdo. z eundo: nisi minoz maioz administratio cõmissa sit. vñ archipbyter vel presbyter archidiacono debet reuerentiaz. licet ordine maioz sit ratione maioris administrationis. xxv. dis. c. j. hac consideratione. q̃nq̃ pbz tenetur obedire diaco/

Obedientia in q̃b⁹ cõsistat

no plato. In mãdato aut z iudicio nemo tenet obedire nisi ei q̃ hz administrationẽ vl iurisdictionẽ sup eũ: nisi ab eo abscũlauit p appellationẽ vl recusationẽ: vel si ei ꝓtrouersiã moueat. vt si plat⁹ deponat. viij. q. iij. in

Clemens

sũma. z. c. nõne. Lau. a ¶ Apl⁹ clemẽtis. in pbyterũ. nam petro vtuẽte non fuit clemens papa. viij. q. j. si petr⁹.

Papa ne mai inimicus.

S I inimic⁹ est. Inimic⁹ oz ꝗ q̃ ad opinionẽ excõicat: sicꝭ iudex oz crudelis iatroni xxiij. q. v. nõ est crudelis. aꝭ papa nemĩnẽ debz hẽre odio: imo pacẽ cũ oib⁹ habebit. xj. q. iij. inter vba. vel ini/ micus ē actib⁹: vt. lxxxvj. dist. odio.

c ¶ Nolite. sic viij. q. j. scire. xj. q. iij. q̃bus epi. Ar. Z. vj. q. ij. si tm. sed ibi solutum est.

d ¶ Expecta/ re. Ergo denũcl atio nõ est expecranda. ex de sententia excõ. cũ nõ ab hoie. tũ sola fama semp non sufficit ad ꝗ vt q̃s vitãdus sit: vt ex de excel. pla. inter. licet sit ar. Z ex de elec.

Excõicat⁹ nõ denũcl atus

venerabilẽ. Sz q̃d si papa cõicat excõicato: ñ incidit ideo ĩ canonẽ: q̃ papa ñ ligat a canone: vt ex de elec. in notuit. ff. de recep. l. pe. nec eo/ ipo eũ absoluit. Ar. ex. de sentẽ. excõ. cũ deside/ res. si tũ ei cõicarer: intrẽdẽdo eũ absoluere facto

Papa cõicat excõicato

etiã si nõ verbo habẽdus est p absoluto: cũ princeps sola voluntate liberare ꝓcedat. ff. de manu. l. apud. et facit ad hoc ex de sen. excõ. si aliq̃ñ. ex de puit. cũ fideicõ. liber. l. si voluntate. e ¶ Dicat. Nõ enĩ debet certiozari q̃ nõ ignozauit. ff. de ac. emp. l. j.

f ¶ Nolite. Nã colpo q̃s suspect⁹ est q̃ inimicozuz est amicus. Ar. iij. q. v. c. ij. z ob hoc filij⁹ matrẽ exheredat. C. de inoffici. testa. liberi. z est si. ex de accu. cum opozteat. g ¶ Nõ loquit. Hoc verũ est in hoc casu

Nota

ecclesia eẽ poterit: q̃ ei⁹ cathedrã deserit. Vñ btũs petr⁹ a ꝓnceps apl⁹ ĩ ordinatione clemẽtis ꝓlin alloquẽs ĩter cetera ait: Cui p actib⁹ suis prauis apl̃icus inimicat cõi

b S I care nõ debem⁹. S inimic⁹ ē iste clemens alicui p actib⁹ suis prauis: c z vos nolite expectare vt ipe e vobis dicat: Cuz illo nolite amici eẽ: q̃z prudẽt obfuare debet: z volũtati eius absq̃ cõmonitiõe obsecũdare z aũtere vos ab eo cui ipm senti/ tis adũsuz: neq̃z loq̃ his qui g bus ipe nõ loquit. Ññ vnus/ q̃q̃z qui ĩ culpa ē: dũ cupit oĩ um vrm amicitias hẽre: festinet citi⁹ recõciliari ei q̃ oib⁹ pest: z p ꝗ redeat ad salutez: cũ obedire cepit monit⁹ presidẽtis. Si vo q̃s amic⁹ fuerit his q̃b⁹ ipe nõ loquit: vn⁹ ē h ipe ex illis q̃ exterminare eccle siã dei volũt: z cũ corpe vide atur eẽ nobiscũ: mẽte tũ z aio i ꝗ nos ē: z ē mlto neq̃oz hostis ꝗ q̃ illi q̃ foris sũt z cui dent inimici sunt. hec ei p amicitiaz speciẽ q̃ inimica sũt gerit: et ecclizz disp̃git z vastat. Iõq̃z hmõi apl̃ic⁹ institutis vos monẽtes instruim⁹: vt effecta certioz charitas vestra solliciti⁹ deinceps agere studeat z cauti⁹: ne pũsi et ĩ fideles hoies ledẽdi fideles z bẽiuolos habeat facultatẽ.

I tẽ Hre. A nullo oz suscipi: quẽ rõans depellit eccl̃ia.

Q Irat⁹ valde sum: q̃z ĩ tã to salonitane eccl̃ie k clero z pl⁹ viz duo in sacris m ordinib⁹ inuẽti fuerũt frater sez z coeps me⁹ paulin⁹ z dilectissim⁹ fili⁹ me⁹ honorat⁹ archidiacon⁹ eiusdẽ eccl̃ie: q̃ cõicare maxio sacerdotiũ rapienti mĩme cõsentirẽt: et se christianos eẽ cognoscerẽt. de n buist⁹ enĩ filij charissimi pensare ordĩes vros: z quẽ sedes apl̃ica repellebat: repulsum cogĩscere: vt ꝓus si posset ab illat⁹ crimib⁹ mũdare: z tũc ei vra dilectio cõmunicarũt: ne particeps obligatiõis existeret. I tem cyprian⁹. Nõ est in ecclesia qui cathedram petri non sequitur.

Q Ui cathedrã petri supra quaz fundata est ecclesia deserit: in eccl̃ia se esse nõ cõfidat. ¶ Epi vo q̃ apl̃ice ordinationi subiacẽt: etiã hãc reuerentiã debent: vt in singulis annis apostolozũ limi/ nibus sese repsentẽt. Unde anacletus z zacharias papa.

Singulis annis apl̃oz̃ũ limina visitent episcopi qui ordinationibus apostolicis sub/

o V xta sancto/ iacent. rũ patrũ canonũ instituta omẽs episcopi qui hui⁹ apl̃ice sedis ordinatiõi sbia/ p cent: z q̃ ꝓpinqui sũt annue circa idus maij sctõ ꝓncipũ apl̃oz̃ petri z pauli liminib⁹ q pnt̃ent: oĩ occasiõe sepolita/ r qui vero de longinquo sunt

siqui. s. excõicati sunt. secus si ꝓpter priuatũ odiũ alicui nõ loquerẽt. h ¶ Qui exterminare. z. xxiij. q. j. quoniã vetus. i ¶ Hostis. Vñ Boeti⁹. Nulla pestis efficacio: est ad nocendũ q̃ familiaris inimicus. Ar. C. de do. lura. vnde nõ est deterior hostis q̃ fletus amic⁹. nõ odiuz graui⁹ q̃ simulat⁹ amoz. vñ illud eriã: Mus in pera zc. Ar. xiij. q. j. §. ĩtẽ p. cepit. si. est. xij. q. j. cente Job.

Boeclus Familiaris hostis

M Iratus. k ¶ Clero. Et ita q̃libz eps suffragane⁹ est de clero metropolitani. Ar gu. ex de postu. pla. bonc. Arg. lxxxvj. dist. sicꝭ vo. forte iste fuerat canonic⁹ et adhuc reriebat ibi pbendã.

l ¶ Vir. Nõ q̃ vir stt: tũ fir. ff. de iudi. vir. xix. di. in memoriã. Ar. Z. ff. ad vell. tuto. z ibi oz vir fieri vt q̃s p se apud eũdẽ intercedat. l. nũ/ q̃. sic. ij. q. vj. §. biduũ. *. si ad/ uersus.

Vir

m ¶ Ordinib⁹. Ar. p eis q̃ multitudinẽ nõ se/ quunt: vt. vij. q. j. deniq̃z. z q̃ multitudo nõ excusat a delicto vel pena. Ar. ij. q. j. multi. ē. di. xxiij. in noie. Ar. Z. ē. di. xix. i canonicꝭ.

Ordinib⁹

n ¶ Filij. Qui q̃ priuati sunt a lacꝭ filij: sũt ecclesie. q: sũt epi. s. filij. cũ certũ ē q̃ q̃ ñ ē cũ epo: ex eccl̃iam ē. Ar gu. vij. q. j. scire. Vel dic q̃ iam erant absoluti. vel q̃z cã hũilitatis hec dixit. ij. q. vij.

I Vxta. Hoc. c. loquit de (nos si incõpererer. eis q̃ subsunt dño pape nullo medio. p ¶ Propinqui sũt: q. s. in eadẽ puincia sunt illos vocat lex p/ sentes. C. de pscrip. x. an. l. vlti. q ¶ Presentẽt. Per se vl p alios. ex de iureiur. ego V. r ¶ De longinq. Ar. rõne loci pmitti q̃d aꝭ nõ pmittit. Ar. xxiij. q. j. pudenda. ē. di. lxiij. cũ longe. ē. di. xxix. c. j. z. ij. §. dist. iij. erit. ē. di. lxiij. c. j. z dic de longinquo.

Rõne loci permittit

a ¶ Juxta.Ar.q expedīri p alios sufficit:qō luste ī/ peditus p se facere nō pōt.xviij.di.cpīs. b ¶ Chiro/ graphum.ex de elec.significasti.ē.lxv.di.si quis.v.q. iij.si egrotans. c ¶ Canonicī.ē.di.xviij.sicīs epōr.

A Subdiacono. d ¶ Ad lectores. Noc noie lectorū oēs in/feriores ordines cōprehendit.

e ¶ Monorem. Rōne ordinis. Nec ē eni iusti/cia vt mior ful/ ar maiori.xxxiij q.vl.est ordo.ni si mior ī admini stratione maior sit.xcv.dist.c.j. vl nisi obtineat locum supiōris J.e.c.vltī.

f ¶ Abbas. Lo quit ēm ea tpa cū monachi nō erāt clerici:vt J. xvj.q.j.genera/ lic.vel forte qll/ bet clericī digni or ē qllbz mona cho.Ar. xvj.q.j alia ē cā. 7.c.le/ gi.hodie maior honor debeť ab baribus q̄ aliīs clericis.Arg.ex de eta.7 qli.c.j. lxix.di.c.j.

An clericī digniōr monacho

g ¶ Siue ī gre mio.Ar.J.xcv. di.cpīs.nā ibi dr q in domo col/ lega dz esse non in ecclesia.

h ¶ Jaconi. h ¶ Ocu li.Et nota q lo co diaconōr suc cesserūt archidi aconi:q dicūtur oculi epi q plu/ strār.alia cā ha beť J.e.diaconi.

i ¶ Oberrāres. Sūt 2 alij ocli circūlustrantes syuodales testes xxxv.q.vj.cpus in synodo.vl qui loquiť de excessi bus laicōr: hic clericōr ūH.

Dat.5.a 1. Pe.3.c

k ¶ Precipi/ tio. Ergo nō tīm tenek q̄s dēnūciare iā cōmissuz crimē sz etiā cōmitrēdū.qō vez ē.xxij.q.v.hoc vicēk.ar.ex

S Acer/ (de coḡ.spl.tua.de pse.di.ij.cū oē crimē. dotes. l ¶ Sal terre. Jn oib eni oplb nostrī sal offerre debem.ō pse.di.iij.sal.7 p sal sapiēcia in/ telligiť.xliij.di.sit rector.

m ¶ Maledixerit. Nō q

ex maledictiōe bndictionē q̄s sequať:sz ex patia quā

N Ulla rōne clici aut sa/ cerdotes hndi sk: q̄ sb nulli epi disciplina 7 pui dē o tia gubernanť.tales eni ace/ phalos.i.sine capite pisca cō suetudo nūcupauit. I tem.

O Ui suis epis nō obediūt:indu bitanť reprobi 7 rei existunt. Porro ipi a deo donū sūmi munerī pseqnunť:q̄ suis do ctorib q̄ recte epi intelligūt libenť obediūt. I tē anacle tus. Illi in deū scā daliçant q̄ suo nō obediūt epo.

I Ule pculdubio scāda p liçať in deū: q̄ recte ñ docet: 7 q̄ ei scādaliçat epm vel sa/ cerdotē. I tē eucaristī oīb epis. Septē debēt esse diaco/ q nes ī vnaq̄q̄ ciuitate.

D Jaconi q̄ q̄si oculi vi/ denť eē epi:ī vnaq̄q̄ ciuita/ te septē debēt eē:q̄ custodiāt r epm pdicātē:ne ipe eps ab ī/ sidiatorib quoq mō infesteť s aut ledať a suis:aut xba di/ t uina detrahēdo aut insidian do polluanť vel despicianť: x sz xitas spūali redoleat fer/ v nore:7 pax pdicata labijs cū volūtate aī pcordet. I tē ex pci.neocesariēsi. De eodem.

D Jaconi septē debēt eē ēm regl'az:q̄uis ñ ma gna sit ciuitas.regl'e aūt au/ v ctoritas ista ē:qō 7 liber ac/ tuū aplōr idē īsinuat. ¶ Ut z igiť ex premissis apparet au/ ctoritatibus diaconi debent obediētiā psbrīs:sicut psbri epis.sz diaconi supbiētes sa

epali pnidētia nō gubnāť.

n N Ulla rōne clici aut sa/ cerdotes hndi sk: q̄ sb nulli epi disciplina 7 pui dē o tia gubernanť.tales eni ace/ phalos.i.sine capite pisca cō c suetudo nūcupauit. I tem.

O Ui suis epis nō obediūt:indu bitanť reprobi 7 rei existunt. Porro ipi a deo donū sūmi muner pseqnunť:q̄ suis do ctorib q̄ recte epi intelligūt libenť obediūt. I tē anacle tus. Illi in deū scā daliçant q̄ suo nō obediūt epo.

I Ule pculdubio scāda p liçať in deū: q̄ recte ñ docet: 7 q̄ ei scādaliçat epm vel sa/ cerdotē. I tē eucaristī oīb epis. Septē debēt esse diaco/ q nes ī vnaq̄q̄ ciuitate.

D Jaconi q̄ q̄si oculi vi/ denť eē epi:ī vnaq̄q̄ ciuita/ te septē debēt eē:q̄ custodiāt r epm pdicātē:ne ipe eps ab ī/ sidiatorib quoq mō infesteť s aut ledať a suis:aut xba di/ t uina detrahēdo aut insidian do polluanť vel despicianť: x sz xitas spūali redoleat fer/ v nore:7 pax pdicata labijs cū volūtate aī pcordet. I tē ex pci.neocesariēsi. De eodem.

D Jaconi septē debēt eē ēm regl'az:q̄uis ñ ma gna sit ciuitas.regl'e aūt au/ v ctoritas ista ē:qō 7 liber ac/ tuū aplōr idē īsinuat. ¶ Ut z igiť ex premissis apparet au/ ctoritatibus diaconi debent obediētiā psbrīs:sicut psbri epis.sz diaconi supbiētes sa

dere de ecclesia sua.ex de paro. 7 alle.paro.c.ij. Et ē hic ar.p p laris:7 q̄ eriam heremite subsūt epo in cui terri torio sūt:vt.xvj q.j.qui vere.

I Ule pcul. p ¶ Scā dalizat.i. scāda lizat deū.viij.q. j.qui vos Job.

D Jaconi. Noc.c. lo quiť de epali ec clesia:vbi debēt esse septē diaco/ nī:vt de pse.di. j.epsīpeo.7 vbi facultates sup/ petūt:vt. vij.q. j.illud.

r ¶ Ne ipe epi scop quoḡmo/ do infesteť aut ledať ab istis ī/ sidiatorib.i.he reticis. Vel ita ne quoḡ mō of/ fendať ab illis: aut ledať a su/ is clericis p op/ pressionē.7 ideo debent ei astare 7 ab eo auerte/ re huiusmōi op pressiones.

s ¶ Aut ver/ ba.Nec est scā causa huius cō/ stitutionis.

t ¶ Derrahen/ do.timore here/ ticorum:scilicet subticendo.

v ¶ Redoleat: Jd est exeat in publicum ex fre quēti ardore. Act.6.i

x ¶ Cū volūta te.J.de pse.dist. ij.reuera Job.

D Jaconi. y ¶ Actu um.Vbi agiť ō septē diaconib ordiať ab aplis Jo. z ¶ Ex pmissis.Ab isto loco incipit mgr altercario/ nem suā inter pbrteros 7 diaconos.7 pmo allegat p presbyteris:q̄ diaconi debēt eis subesse vsq̄ ad illud c.diaconi.post ī illo.c.diaconi allegat p diaconib.vl/ timo in.c.legimus dabit sniam ꝗ diaconos N.

Episcopa/ rius ordo

D Jacones. a ¶ Deputatū.sic.xviij.q.ij.B tñ. b ¶ Primis: Jd est a maiorib episcopali sez 7 presbyterali.7 ita episcopat est ordo:vt.lxxxiij. di.cū in pcerto.xxj.di.cleros.ad idē.xxij.di.c.j.

c ¶ Ablq̄ epo.i.absente epo vl pbro.qb solū baptī zādi misteriū p missū ē:vt ō cō/ se.di.iiij.cōstat. 7 dic q̄ absq̄ e/ piscopo.i.preter auctrem eius.

d ¶ Necessitas. Nota q̄ vbi ne/ cessitas exigit 7 pbr est absens: pt diacon etiā iure suo bapti/ zare:7 corp chri sti erogare infir mis si pseratū est.sz ī ecclia in pñela pbri ñ pt etiā si necēsat ex igat nisi iussus a pbro:puta cū multi sūt q̄ indi gēt baptismo.7 pbr ñ pt oibus sufficere. sicī si multi sunt q̄ vo lūt accipe corp christi.nec pbr sufficit oibus.

Diaconus baptizat

e ¶ Christiāls. 7 etiā hereticis: vt J.j.q.j.q̄ q̄dā

P Eruenit. f ¶ Pre/ sbyteri.i. eucha ristiā pfectā.san guinē āt bū por rigūt J.e. diaco/ ni sūt. Et hec ē rō q̄re sacerdos corp christi p se sumat.calicez aūt de altari p/ sbyteris sumere nō lz:sz diacon eis porriget: q̄ sūptio corpis fu turā resurrectio nem significat: quā de sua ꝛtu te facit sine omī misterio.sz sum ptio sanguīs si/ gnificat redēpti onē pcōr :q̄ fit intercessiōibus aliorum.x.dist.l. pbros q̄ J. ibi Jn penaz dr de diacōib ne pa/ nē offerāt.q̄re ō iure licitū eē vi/ deť Job.Sz illud icelligiť q̄ā ī pncipio secretor diaco

Sota ō corpus christi iglice

cerdotib exegri vl potī pre ferri q̄rebāt:ꝗ q̄r insolentiā multor auctes manauerunt eor supciliū reprimētes:atq̄ vt sacerdotib dignā obe/ dientiā exhibeant decernentes. ¶ Ū pelagius papa ait: Nihil eor q̄ sunt decreta pri mis ordinib vendicent dia/

D Jacones ppri/ coni. am ostituim obserua re mensurā:neq̄ vltra teno/ a rem primis canonib depu tatū quipiā tentare pmitti/ mus:7 nihil hor in suo mini b sterio penit applicare q̄ pri mis ordinib ꝓprie decreuit c antiq̄tas:absq̄ epo vel pre/ sbytero baptiçare non aude/ ant nisi predict ordinib for d tassis longi ostituť necessi/ tas extrema cōpellat:qō eti/ e am laicī christiāls facere ple rūq̄ ocedit sacri corpis ero/ gationē sub cōspectu epi seu presbyteri nisi his absentib ius nō habeāt exercendi.

I tē in niceno pcil. legitur.

Inferiores pbris se diaco/

P Eruenit ni cognoscāt. ad sanctū pcilīū:q̄ in f locis q̄busdā 7 ciuitatib p/ sbyteris sacra diaconi porri/ gant.ñ neq̄ regula neq̄ con suetudo tradidit:vt hi q̄ offe rendi sacrificij nō habēt po/ testatē:his q̄ offerāt corpus christi porrigāt.sed illud in/ notuit qō quidam diacones g etiā ante epos sacra sumūt. Nec ergo oīa amputenť 7 ex cidanť:7 in sua diaconi men sura pmaneāt scientes:q̄ qr epor mistri sunt inferiores a pbyteris habenť.Per ordi nē g p pbyteros sacre gra/ tiā cōionis accipiāt aut epo aut pbro porrigēte cis:sz nec

h sedere ī medio pbrōr diaco/ no liceat:qr si fiat ñ preter re gulā pbať existere.Siq̄s au tē post has diffinitiōes obe/ dire noluerit:a misterio cessa re debebit. I tē ex cōci.lao/ dicensi. Diacon honorē ex/ hibeat pbytero:7 ipe ab in/ ferioribus honorētur.

N On oportet diaconuz i corā pbytero sedere:sz iussio ne pbyteri sedeat.sicī autem diacon honorē habeat a se/ quētib.i.a subdiaconibus 7 ab oīb clericī. I tē ex codē. Calicē bndicere 7 panem da re diacono nō licet.

k N On oportet diaconos panē dare nec calicē bndice/ re. I tē ex cōci.carthag.iiij. cui papa cosim interfuit per vicarios Sicut epis ita 7 p/ sbyterī diaconi ministrent.

l D Jaconi ita se presbri sicī epi mistros eē cogno/ scāt. I tē ex codē. De eodē.

P Resente pbro diaco/ n eucharistiā corpis christi ꝓpio si necessitas cogit m iussus eroget. I tē ex codē.

D Jacon se/ deat iubēte pbro in q̄/ n libet loco. I tē diaconus in cōuētu pbrōr interrogatus q loquať.alba vero tantū tem r pore oblationis et lectionis vtatur. I tem ex cōcilio to/ letano q̄rto. Diacones p sb y teris se supiores non cogno/

O Nnulli diaco/ scant. nes in tantā pruūpunt supbiā:vt sese presbris ante/ s ponāt:atq̄ in pmo choro:et ipi porres stare psumāt pbyteris in secdo choro constitu/ t tis.q̄ vt sublimiores se pbyteros agnoscant: tam illi q̄ hi in vtroq̄ ordie consistāt.

n acclpiēs patenā cū pane offert sacerdoti. Impōit q̄ diacōis ad penā ne panē offerāt altario mistrādo.h āt phibet:ne p sacra pfecta corp christi porrigāt sacer doti vt sumat B. g ¶ Etiā aū.i.anteqū sit sumāt. h ¶ Jn medio.ēm pseuedūcz diuersor locor hec va rianť. Jn qbus/ dā ei locī hec ob ruāť ī qbusdā ñ

O n opor. i ¶ Sed lusiōz. Noc ob ruāť fz pseucu/ dinē q̄rūdā ec/ clesiar cū redit a lectione euan/ gelij L.

O n opor. k ¶ Panem.i. corp dñi.vl dic dare.i.pficer:qō ad solū pbrīm p tinet.j.q.j.dcm.

D Jacōi ita. l ¶ Di/ strof.nā alibi ma gī sūt mistri epi

P Resente. m ¶ Ero get.iussus vl nō iussus lōge post tī epo vl pbro. ē.eo. diacones.

D Jaconus. n ¶ Lo/ co.i.i alīq de oī tū honesto.ff.de arbi.si cū dies. ·§·si arbiť.et de mu.7 ho.vt gra datim·§·j.

o ¶ Diacon in pnctu.vbi pueī unt ad synodū.

p ¶ Loq̄ť.i.p/ dicat.nā officiū pdicādi pbrōr est.xvj.q.j.adū/ cimus.

q ¶ Alba.i.dal matica. Ar. xj. q.iij.epīs pbri. Alba

r ¶ Et lecto/ nis.euangelij.

O nnulli. s ¶ Ar/ q̄ in pmo.l.in p mo ordie: vt fit parisius.

t ¶ Vt sublimi ores.sic pstrue. ergo tam illi q̄ isti consistant in vtroq̄:ita sez vt diacōi agnoscāt pbros sublimi/ ores se.sez dia/ conibus:7 stabūt ēm rep sue ordiatiōis.xvij. dist.·§·

Compagi vlri. In fi. a ¶ Cōpagis. i. sandalib⁹. ⁊ dicūt cōpagi
Mappule sandalia vl calige epales. ⁊ ē mas. ge. Job. b ¶ Nec
mappul⁹. i. ornamēt ecl̄ri. q̄ pstārin⁹ pcessit cardinali
bus. J. xcvj. di. pstārin⁹. nā mappa ornamētū ē ecl̄. sil⁹
in auc. de pſuli. §. ꝗtacū q̄. ⁊ sūt q̄dā alba lintheami/
na. q̄b⁹ cooptūt
ecl̄ cardinalius:
cū pcessione fa/
ciūt. alij dicunt
q̄ mappule sūt
mitre epales.

P Eruenit.
b ¶ Ali
Prohibitū q̄ nō pces/ cui⁹. Ar. ex B et
sum se. c. habes q̄ il/
lud videt. phi/
bitū q̄ nō. ostē
dit ē pcessum.
Ar. di. c. J mo/
rē. Ar. xxv. q. ij.
ampuraro. Ar.
x. q. j. hac. Arg.
ij. q. v. J suluisti.
⁊ ē B vez in his
q̄ sūt de iure spe
ciali. als q̄ nō
est. phibitū itel
ligit esse pcessū.
xxvij. q. ij. lex di
nie. ⁊. xxx. q. iij.
illud.
d ¶ Aucte. Nā
si maioris aucte
B fecisset: B esset
vrcūq̄ excusabi
le. Ar. dist. lxiij.
salonitane. ⁊ di.
xxvij. diaconi.
c ¶ Diā. C. de
indic. vidui. l. ij.
i fi. C. vñ vi me/
minerit. J. xxj. q.
j. c. ij. J. xxij. q.
iiij. ē inlustra. j.
q. vij. exigunt. J
J. xxxv. q. ix. lo/
ci nostri.

I Llud aūt
f ¶ Pre
Antiquis nō dar hui/ füptū. Ar. anti
legium quitatē vel lon/
gā pſuetudinez
nō dare pullegi
um: vt dist. c. J
mo. ē. Ar. J. xiij.
di. q. ix. q. iij. cō
quest⁹. ⁊ est rō:
q̄ B possideri ñ
poterat de iure
Que nō p/ cōl. Ar. ex B p̄
scribuntur scrip. cām. Nā ⁊
sūt alia iura q̄ nō pscribunt vt subiectio vl pcuratio:
vr. ex de pscp. cū ex officij vl via publica. ff. J. via pub.
vlā. Arg. C. de aqueductu diligenē. li. xj. ⁊ est sl. C. de
D fundis rei priua. ⁊ sal. diuīe dom⁹ vsus aq̄. li. xj.
Jaconi. g ¶ Angeli. j. plati. h ¶ Candela/
bra. q̄ erant in templo dñi. i ¶ Voces. Audire a tolhā/

ne in apocalypsi. k ¶ Docentes. populū q̄ ad vitaz
acriūā. l ¶ Soli deo. Quia solus de⁹ nouit cor pſci
entiā: et nāq̄ cor omne pt: ⁊ oīs loquit volūtas: vr. xx
iiij. q. iij. deus. m ¶ Colloquētes. Quo ad ntēplatio
nē. vel B dū sunt in oratione. de. de pſe. di. j. quando.
n ¶ Parri: Jd
ē diabolo. Noc
pōt intelligi hi/
storice quando
moyses in vltio
ne idolatrie vi/
tuli conflari pre
cepit leuitis vt
nemini parce/ Apo. 11. d
rent. nec etiā pa
tri. sil⁹ diaconi
nō deberēt eos
cognoscere: id ē
amori dei amo/
rem eorū prepo
nere. vel pōt in/
telligi mystice B
diabolo ⁊ de cō
cupiscentia car/
nis ⁊ eius mori
bus: vt in glo. B
depictis.
o ¶ Et matri:
Jd ē carnali cō
cupiscentie. Mar. 10
p ¶ Non no/
ui: Jd est nolo
pponere vestrū
amorem amori
dei.
q ¶ Et filios:
Jd est illicitos
motus.
r ¶ Non agno
scentes: Jd est
nō noscētes: sed
ad petram illi/
dentes.
s ¶ Habet.
Quia sine dia/
cono episcopus
missam celebra/
re nō poterit nī
si necessitate in/
stante. tunc enī
⁊ si non posset
habere diaconū
absq̄ eo missaz
celebrare pote/
rit.
t ¶ Minister.
Nic cōmendat
eos a misterio.
v ¶ Ministra
tio. i. cōsecratio
eucharistie.

a ¶ Cōpagl⁹ vo calciari absq̄
apl̄ica licētia diaconib⁹ non
b pmittit: ⁊ sic nec mappul⁹ vti
absq̄ ei⁹ aucte q̄buslibet cle/
ricl⁹ pcedit. Ubi Hre. iohāni
epo syracusano. Absq̄ apli
ca licentia diacones compa/
gis vti nō presumant.
D Eruenit ad nos q̄ dia
con⁹ ecl̄ie catineñ. calciatus
cōpagl⁹ pcedere pſumpsisset:
q̄d qz bacten⁹ nlli p totā sici
liā licuit: nisi tñmō diacōib⁹
messanēsis ecl̄ie q̄b⁹ olim a
p̄ decessoriib⁹ nr̄is nō dubita/
tur eē pcessuz bū recolitis. qz
g tāte temeritatis ausus leui
ter nō ē attēdēdus: cū oī hec
fraternitas vr̄a subtilitate p
c q̄rat: vt an p se vl alicuius B
d aucte pſupserit: nob subtilit
ī notescat. Nā si negligenter
ea q̄ male vsurpanī omitti/
e mus: excessus viā alijs aperi
m⁹. I tē iobi rauēnati epo.
Mappulis cleric⁹ sine apli
ca licētia vti nō licet.
I Llud aūt q̄d p vtēdis
a clero vro mappul⁹ scp̄sistis:
a nr̄is cleric⁹ fortit est obuia/
tū dicentib⁹ nulli B vnq̄ alij
cuilibet pcessuz fuisse ecl̄ie:
nec rauēnates clericos vel il
lic vl in romana ciuitate tale
aliq̄d cū sua pscia pſupfisse:
nec si tentatū esset ex furtiua
vsurpatione sibi p̄indiciū ge/
nerari: sz etiā si i aliq̄ ecl̄ia B
f pſuptū fuerit: asserūt emēdā
dū. q̄d nō concessione romani
pontific⁹ sz sola vsurpatione
vl surreptione pſumit. I tez
Hiero. ad rusticū epm narbo

nēsem. Sicut ī misterio ita
in dispensatione sine diacono
D Jaconi ēps nō viuat.
sunt q̄s in apocalypsi
g legim⁹ septē angeli ecl̄iarū.
h Hi sunt septē candelabra au/
i rea: hi sunt voces tonitruoz
virtutū opatione p̄clari: hūili
tate p̄diti: q̄eti: hūiles: euā/
geliçātes pacē: annunciātes
bona: dissensiones ⁊ rixas ⁊
k scādala resecātes: docētes:
m soli deo colloq̄ntes ī tēplo:
nihil penit⁹ de mūdo cogitā/
n o tes dicētes pri ⁊ mri: nō no/
p ui vos: ⁊ filios suos q̄ agno/
q scētes: sine his sacerdos no/
t men hz nō officiū. hic mīster
dei dicit: qz scriptuz est: Ma/
tio ē q̄ mīstrat q̄z cui mīstrat.
⁊ sicut ē in sacerdote mīstra/
v tio: ita ī mīstro dispēsationē
x sacramēti. Sacerdotib⁹ etiā
ppter pſumptionē non licet
mēsa domini calicez tollere:
nisi ei traditus fuerit a diaco
nibus. ita enī dñs noster om
nipotēs vniuersa disposuit:
y vt q̄ maiorē se crediderit mi/
nor esset: ⁊ qui minor videre/
tur: maior existeret. Deniq̄z
quō hoc vez sit: tuipe ppen/
de. Leuite cōponūt mensam
dñi: ⁊ leuite sacerdotib⁹ cum
sacramēta bñdicūt: assistūt:
z leuite ante sacerdotes orant.
Et si distinctio locoz credat
in mūdo: tamen in altari dei
videāt sibi episcopi q̄ supbi
sunt diacones anteponi: si
humilitatem diligunt: et dia
coni maiores se esse in eo q̄
sunt humiles recognoscāt.

x ¶ Sacramēti. Sez pſentib⁹ sacerdotib⁹ corazz eis:
vt. ē. dist. e. diaconi. y ¶ Maior: ē. i. melior: em. vt hoc
cū bene admistrat. z ¶ Orant. i. pdicant: vt di. xxv.
vnū. ⁊. xj. q. j. sicut enī. vnde exponēdo subdit. tunc de
mum. q̄d aūt dicit in altari anteponi: respicit q̄d de
calice pmiserat. Calicē nō tollere: nisi eis tradit⁹ fuc/

rit a diaconib⁹. Vel dicit: flectram⁹ genua. a ¶ Tunc demū. s. circa finē
missae. cū diacon⁹ clamādo dicit pplo: Humiliare vos
ad bñdictionē b ¶ Predicat. J. xj. q. j. sicut enim. s. le
gendo euangl⁹. c ¶ Sacerdotib⁹ Quedā hic referun/
tur q̄ ex toto be
ne nō intelligun
tur: qz nō in oī/
b⁹ ecl̄esijs hec
officia habz dia
conus.
d ¶ Nuic. Cō
mendat eos ab
instituēte. J. co.
dñs. J. §. di. xxj
. §. j. sed intelli/
gas tm̄ per deū
principaliter: qz
eius aucte hoc i
ve. te. fuit insti/
tutum. Arg. ex.
de sen. excō. mu
lieres.
Exo. 7. g e ¶ Lex. de sa/
cerdote. Verba
Esaie. i. mlri sa/
cerdotes nō ad/
implent legem.
k ¶ Et viso. i.
gratia ppheti/
zādi ppter aua
Vitium riciam: qz omēs
virtutes patiū/
tur derrimentū
ab vnovitio ⁊c.
de pe. dis. v. §. j.
g ¶ Per potē/
tiam. inuehitur
in ēpos.
h ¶ Absq̄ ec/
clesia. scilicet ta
li modo: vt alie
na vsurpent. ali
ter videt cōtra
J. eo. c. xxi. xcv.
dist. olim.
i ¶ Qui. §. dis.
lxxxvj. nō satis.
k ¶ Desolatus.
Jd est suis me/
ritis.
l ¶ Vtitur: Jd
est nō vult par/
tiri onera admi
nistratiōis cum
fratribus. ex de
offj. archipres. c.
vlti. de pſump.
mandata. Vel
dic: id est de re/
bus ecclesiasti/
cis.
m ¶ Alienas. Cum quod suū non est scire debet ad
alios pertinere. C. vnde vi cum querebatur.
n ¶ Occidit. Noc referrur ad laicos: quibus occasi
onem mortis prestāt. lxxxvj. di. pasce. o ¶ Accusan/
tur. Nā ēpi oia etiā ea que de nouo euenīunt. insimul

cum alijs debēt diuidere. Ar. xij. q. ij. cognouim⁹. Ire
nec ea distribuere debet sine cōsensu canonicorū. ex de
his q̄ fi. a prela. nouit. licet sit pordinator in cunctis.
xxv. di. plectis: nisi hoc vendicaret sibi episcop⁹ ex cō
suetudine. ex de his que fi. a prela. ea noscit. Et est ar.
q̄ semp pſumit
q̄ accusatio epi/
scoporuz fiat ex
odio: vt nota. ij.
q. vij. sicis ēps.
Argu. J. vj. q. j.
si omnia.
p ¶ Posside/
re. Noc ad lai/
cos refertur. vñ
caute dixit ī hoc
mūdo: in alio se
cus: vt J. xij. q. j.
c. duo sunt.
q ¶ Sibi. Ar.
pro distributio
ne portionū in/
ter clericos.
r ¶ Equalē. si.
xcv. dist. ēps. et
iste est vn⁹ gra/
dus hūilitatis:
vt. §. dis. xxj. de
cōstantinopol.
s ¶ Ira in dis/
pensatione. i. di
stributione pre/
bendarum.
t ¶ Vltionis.
Ex toto: qz ñ di
citur differri: qz Pena dis/
rotū temp⁹ hu/ fertur
ius vite breuissi
mum reputat.
de pe. di. v. cōsi/
deret. Nam q̄
q̄ñq̄z pena diffe
ratur est expres/
suz J. xxiij. q. iiij.
q̄d christus. xlv.
dist. licet. ⁊ ē ra/
tio quare q̄ñq̄z
differatur: vt de
pe. dist. iij. quid
ergo. de pe. di. j.
predixerat.
v ¶ Assidue. i.
iterato non mi/
seretur de facili.
num vulnus ite
ratum tardi⁹ sa
nat: vt J. de pe.
di. iij. inanis.
¶ Noc caplo.
x ¶ Insolescen
tes. ¶ Quia sepe
ex laudis preco
nio inascit supble iflatio: vt. vj. q. j. sūt plīmi. supbie/
L Egi/ (bāt forte ex eo q̄. §. c. pri. cōmēdati sūt.
m⁹ ī esaia. y ¶ Fatua. Nō. ar. q̄ q̄ fatua loq̄t
fatu⁹ ⁊. ⁊. xxiij. q. viij. pueri. ⁊. ff. ō pdi. insti. q̄dā. J. de
pe. dist. j. §. pr. et. j. q. j. ita fit. z ¶ Mensarum. quā

Esa. 32. b C. Clerios. 21. distinctas

Fatuus

i n liturią patiť. a ¶ Audi. Jō die testionīū: q; duo sū p q; ꝓbat. b ¶ Philippis. nomē ē cītat; i macedonia. c ¶ Cū epis. Cū in vna ciuitate plēs epi nō debēāt ē. Ar. di. lxxx. in illis. et. c. epi. et. xiij. q. j. c. j. ⁊ iō ħ ipo p; sbyteri intelligunť. d ¶ Epos. l. pbros. cū i vna ecclesia epi plēs esse nō debent. e ¶ Cōtētiose. q; singulaꝫ ecclesiarū singuli epi: vt. vij. q. j. i apibus.

Phi. 1. a

f ¶ Relicḣ. ꝗ baptisati ad ritū. p; sequiť ad timotheum.

g ¶ Luxurie. i. de luxuria accusabiles. i. nō subditos: q; ꝓpter peccata filioꝝ cīti; rapiť ḋs moriere. xlvij. di. ꝗ. necesse. cum. s. ipe est negligens.

Act. 20. f

Peccata filiorum.

h ¶ Prophetiaz. i. p electiōez. i ¶ Presbyterij. i. presbyterij metū. i. b ¶ Iste loquiť de seipo. cū tū ipe paulus esset eps cū eum ordinauerat.

Titū. 1. b

k ¶ Compbr. Ecce petr; fevocat pbrm. cū tū eēt eps ⁊ sūm;. ē. distin. lxxv. q de die unico in ver. sacerdorum.

Petr; pbr

1. Tio. 4. d

l ¶ Non ex necessitate. i. ex ḡia turpis lucri. Ar. j. di. xcv. esto Et ita ē ar. q p sbyter nō dz locare opas suas. Ar. xxj. q. ij. principimus.

1. Pe. 5. a

m ¶ Significāti;. Sez q eps ō: pbr. q. d. vbi p epo ō: pbr: significanti; diceret sic epi thi;: q; magť accedit ad significationē vocabuli eps q ħ ħ nomē pbr.

n ¶ Filius: Id est iobes qui alī; intonuit. ⁊ q; cum iacobo assumptus seorsum audierunt vocem nubis: Hic est fili; me; dilect;. o ¶ Presbr. Ecce iobes vocat se pbrm: cū rū esset eps. p ¶ Electre. ꝓprium nomen. q ¶ Bato. mitro saluti. r ¶ Postea. Hic rūder tacite obiectiōi q̄re ħ immuratū est. ad hoc rūdet.

Filiꝰ toni; erui.

Questio.

Sed q̄rit in q̄ facta fuit hec platio. si dicat q in officio. Cōtra de ꝓse. di. v. man;. q; exercere ēpalia nō licuit: nisi his q̄ successerūt in locū apl;oꝝ. lxvij. di. q̄rū vices. xxj. di. in nouo. ⁊ ita hec platio ab initio facta fuit. Si autē dicat q̄ i noīe: obstat. lxxx. di. in illis: quia ibi dicit q̄ quidā positi sunt qui tm epozuz vocabulo ⁊c. Ad hoc dicunt quidā: q in primitiua ecclia cōmune erat officiū epoꝝ ⁊ sacerdotū. ⁊ noīa erāt cōia. ⁊ oficiū erat cōe. sz in seōa ꝑmitiua ceperunt distinguī ⁊ noīa ⁊ officia. Vnde dicit q tm in nō fuit facta platio. Primo ei oēs dicebanť sacerdotes. lz q̄dā alijs prelaticēnt q̄rū ad officiū. et q̄ ō: lxxx. di. i illis q tm epoꝝ vocabulo potirenť. exponē. i. nō archiepoꝝ nec primatū. ⁊ ita excludi tur supi; nō ipe; rī;. Tertij dicūt q platio hec facta fuit q̄ ad nomē ⁊ q̄ ad administrationē: et q̄ ad q̄dā misteria q̄ specrāt tm ad officiū epale. et fuit hec platio facta a tpe petri: ⁊ ħ innuit ħ lra ibi: Mā et a marco euāgelista vsq; ad esdrā ⁊ dionysiū. ⁊ dic q marcus fuit cōrēporaneus petro et clementi. Ar. xxiij. q. j. cū brissim;. Esdra āt ⁊ dionysius fuerunt cōrēporanei ipi Hieronymo. et ita ē illud seda tū. lxxx. di. in illis. ⁊ illud de cōse. di. v. manus. Ante plationez ergo ista noīa p sbyter eps erāt ꝓprius synonia. ⁊ eriā administratio cōis erat: q; ꝓ illo sacerdotū regebanť ecclie. xcv. distī. olim. in scismaticis q̄ in remediū vt ħ dicit facte est p platio: vt vn; ꝑset ⁊ q̄ ad nomē ⁊ q̄ ad administrationē: et q̄ ad quedā sacra q̄ modo appropriaňť epis.

Dar. j. b

2. Job. 4

3. Job. 4

Act. 6. a

s ¶ Imperozē. Ex sola eni electiōe ꝑncipū dico cum vex imperozē antecq̄z a papa cōfirmeť. Ar. ħ licet nō ita appelleť: vt di. xi. lxiij. di. q̄to. Jrlū ēvex: ex ō elec. venerabilem. xxiij. di. in noīe. t ¶ Diaconi. supple. et quō diaconi eligūt ⁊c. v ¶ Eligāt. Ecce q epi non est archidiaconū eligere ⁊c. Ar. j. lxxiij. di. epoꝝ. sed varie sunt ꝓsuetudines. xxj. di. ꝗ. ex de elec. ecclia vulterana. x ¶ Ordinatioē. In ordinatiōe cetera intelligunť q̄ nō fuit nisi ab epis. hec prinenť. ē. dist. lxiij. q̄uis corepis. y ¶ Nec altera. Rū. ē ad tacitā q̄stionē. nōne diaconi cardiales romani ꝑponunť oib; pre sbyteris excepti pbrīs cardialib;: q̄b; videnť partici: Rū. q ꝓsuetudo romane ecclie nō est trahenda ad ꝓsequtiā. Vl Rū. ē ħ i pn. c. ibi: audio q̄dā ⁊c. Dicebāt eni q̄dā: q sicē rome honorabiles erant diaconi: ita debebāt esse vbiq; locoꝝ. z ¶ Tori;. imo fideles

+ Pulegiu genuatti medicinalis Calidasuj. Sticca Iliminis lib. 20. Cap. 14.

fiunt vna ecclia. ⁊ ħ est q̄ sequitur: ⁊ gallie ⁊c.

a ¶ Maior est. Et iō magť sequēda est ꝓsuetudo generalis: vt. ē. di. xij. nouit. ē. di. xl. nos q. ⁊. c. non loca. Et est hic ar. q statuta ꝓcilij pludicāt statuto pape si ꝓtradicāt: vt di. xl. ix. q. iij. nemo.

Statuta cōcilij.

b ¶ Eiusdē meriti est. q̄rū ad sapientes ⁊ pitos ⁊ discretos. Nazidore ⁊ vulgares epm pue cliuitať cōrenere solent. Ar. di. lxxx. epi.

c ¶ Et paupertis. Nā paupertas ciuitať non minuit p̄ogatiuā regni. j. xcvj. di. sicut. nec mulier ꝓpē pauperiaré ō: hūiť vel abiecta. C. de incest. nup. hūilē. Ar. j. in auē. de defen. ci. ꝗ. nos lgiť. colť. iij.

d ¶ Diaconi. Hoc nō solū rome fit: sz eriā alijs ecclia ⁊ consuetudo obseruat. sz forte tpe Hiero. ñ fiebat hodie fit: ex de seru. i o:. fa. c. j.

e ¶ Vrbis. ē. di. xj. q̄ nesciat. j. ⁊. c. nolite. j. sz ibi de ea ꝓsuetudine agit: q̄ eccle. ro. fuat. et alijs mādat seruādā. hꝗo de ea quā sola seruat. nec vult ab alijs fuari. vñ ibi ō: quā ro. ec. vide; rit sed ⁊ docere. de ꝓse. di. j. basilicas.

f ¶ Cōsuetudinē. q. d. Nō q̄d fiat sed q̄d fieri debeat ꝓsiderā. dū ē: vt ex ō elec. venerabilē. xij. q. ij. gīta in fi. ff. de of. pfi. sz licz.

g ¶ Paucitatē. q; pauci erāt tales diaconi. et iō supplebāt. q̄c q̄d ei raro accidit miraculū ē. in auť. ō ꝓsu. ꝗ. iraq̄z. colť. iij.

h ¶ Preciosius. Sicut ⁊ pdā rex in q̄busdā locis vaoziens ⁊ india ⁊ oēs barbare natiōes vnū christū adorāt: vnā obseruāt regulā veritatis. Si aūt auctas querere: ordis maior est vrbe. vbi cunq; fuerit epus siue rome siue eugubij siue ꝓstātinopoli siue rhegij siue alexandrie siue thebis siue guarmacie

b eiusdē meriti est ⁊ eiusdez sacerdotij. Potētia diuitiarū

c ⁊ pauptať hūilitas vl sublimiozē vl inferiozē epm nō facit: cetez oēs apl;oꝝ successores sunt. ¶ Sed dices quō

d rome ad testimoniū diaconi pbr ordinať? q̄d enim pfers vni; vrbis ꝓsuetudinē: quid

g paucitatē de q̄ ortū est ꝓcilij in leges ecclie vendicas? Sine q̄ rarū est pl; amplecтiť. Pulegiuz apud indos

h pipere pciosius ē. Diaconēs paucitas honorabiles: pbyteros turba cōtēptibiles facit. Cetez in ecclia etiam rome pbr sedēt ⁊ stant diaconi: licet paulatim crebescēcētibus vitijs iter pbros absente epo diaconos sedere videamus: ⁊ i domestiť cōuiuijs bndictionē coza pbris dare. Discāt q̄ ħ faciūt nō se recte facere: audiāt apl;os: Nō est dignū vt nos relinq̄ntes ꝟbū dei mīstrem; mēsis. Sciant diaconi q̄re cōstituti sūt. legāt acta apl;oꝝ ⁊ recordentur ꝓditiōis sue. Presbyť et

k epis aliud etať aliud dignitatis ē nomē. Aū ad titū et ad timotheū de ordīe epi ⁊ diaconi ō: ō pbro oīno reticeť

i qz i epo etiā pbr ꝓtineť. q̄ p

m uehit a maiori ad mai; ꝓuehiť. Aut igiť ex pbro ordīeť diacon;: vt pbro maior comꝓbeť i quē ꝓcrescit ex parrianť. ff. de eo q̄ ďer. lo. l. ideo. l ¶ Mēsis. viduarū ⁊ pauperū: sed tm instem; pdicationi. k ¶ Dignitatis. j. viij. q. j. q̄ cparū. j. sed ibi iuxta erymologiaz huius noīs designať ħ q ex vsu loquēdi ex noīe cōcipiť. Vel dicendū q; nō est nomē honoris tm sz etiā opis. viij. v. j. illud inferendū.

l ¶ Cōtieť. Nā i toto ꝓtieť ꝓ pr. xiij. q. v. penale. ⁊. ff. ō reg. iu. i toto. ⁊ est ll. ff. q̄d me. cā. l. j. m ¶ A maiori. Hoc bñ ō:. ff. ō mu. ⁊ ho. vt gratiarum.

n ¶ Sacerdotib; j. de pc. dis. j. ꝗ. ex his iraq̄.

Dar. 8. a

Omnis.

o ¶ Sacrilegū. Arg. q si dñs papa aliquē suis priuilegijs ꝑmatez appellat: ex ipa nominatiōe ius ei acqrit. xxij. q. iij. dicat in fi. p vj. q. vl. j. scōz. Ar. j. iij. q. vj. ħ dppe. ex ō pfū. illō. C. de iurť ⁊ fac. lg. ñ idcirco. eriā ē ar. ħ q rā bon; q̄ mal; sacerdos gaudz; p uilegio clicali. xj. q. j. sacdotiū

Job. 13. d

p ¶ Vt nos. sz debēt ē fortes. ld ē debēt pstare exēplū fcti boni ex aio. i. ex de lectiōe ⁊ non velint dñari.

q ¶ Elegit. Nō q̄ ħto a maiori q̄s ordiať: rāto ē maior; digniťať: vt. j. q. j. filiū. ex de maio. ⁊ obe. p tuas.

Nota

r ¶ Cōstituerť. ħ i no. reť. nā in vere. vl q̄ a dño ē. e. c. diacōi. j. sz illō i ve. re. ħ i no. Vl p dñz fit q̄d ab apl;is statuiť: vt. xxviij. q. j. sic ei. rñ auctoritate ei;. de ꝓse. di. iiij. qñ.

s ¶ A duobus fiunt. Argu. q nemo debet se opponere illi a q̄ recipit

beneficiū: vt. xxij. q. v. de forma. ⁊ ex de postu. c. vl. ff. de inoffi. testa. si ps. in fi. §. ℔ aūt. viij. q. ij. illud. Recipim⁹. a ¶ Aū pl̄bm sedeat. in 2 cilio. xv. ij. di. in fi. b ¶ Cūc. Ar. aliquē tādiu hr̄e pulegiū q̄ Dicē tenēs diu tenet ei⁹ locū. xvj. q. j. generalr. C. de testa. mi. l. vl. ⁊ hec dictio tūc extremitatē. i. finē iurisdictōis cōplectit. Ar. ff d 2di. ⁊ de. l. iiij §. si ita. Ar. q̄ ds 2sequit ex alteri⁹ psona qd ñ hz ex sua. ff. quere pig. ob. pos. l. aristo. Et dicē lex: q̄ si ñ pores ꝓhibere me eunte p fundū: nec aliquē noīe meo ff. de ꝓbo. ob. stipular. tū ea tm̄ hz iste q̄ iurisdictionis sūt nō q̄ ordis. Ar. ad ḣ/muz. ex de offi. dele. sane.

c ¶ Vltimus. Nō q̄ q̄ delict ī aliq̄ ordine: in ℔ puniturq̄ post pontē alijs sui ordis: vr. l. di. accedens. ⁊. xix. q. iij. mādam⁹. xx/v. q. ij. sic decet. xxiij. di. §. j. ⁊. j q. vij. c. j.

Recipim⁹ ne diacon⁹ q̄uis etiā dignitate: ℔ est ī officio q̄libet ecclīastico a sit: aū pl̄bm sedeat: nisi cū locum habuerit ꝓtij p̄riarche aut metropolitani sui p aliq̄ b capitulo. tūc enī sic illi⁹ locū tenēs honorabit. Siq̄s vero p̄sumpserit ℔ tyrānice facere c a ꝓtio gradu repulsus vltimus oīum fiat in ordīe suo.

Distinc. XCIIII

Sūbdiacono etiaz sūm⁹ p̄riarcha vices suas cōmittere valet. Cū symmach⁹ papa ait. Etiā subdiaconib⁹ vices suas aplica cōmittit ec/

Valde necessari / clesia. Cum ꝓsperim⁹ eē: vt sic p̄decessoꝝ nr̄oꝝ fuit iudiciū: e ita vni eidēq̄ psone oīa cōm f mittam⁹: ⁊ vbi nos p̄ntes eē g nō possum⁹: nr̄a p eū cui p̄ci h pimus repꝛesentet auctas. q̄ ordē petro subdiacono sedis nr̄e intra ꝓuinciā siciliā vices nr̄as auxiliāte deo cōmi k sim⁹. nec enī de ei⁹ actib⁹ dubitare possum⁹: cui deo auxiliante totum nr̄e ecclie nosci/ l mur patrimoniuz cōmisisse.

Sūbdiacono. Nic ī/ titulat xciij. di. in qua mgr idē dixit ō subdiacono: qd dicrū erat in superiozi. c. de diacono: q. ī. etiā legat⁹ pape p̄t eē. Et ponit tres §. ⁊ in §. singul. mutat materia. In ꝓio dz qd dixi. In scdo q̄ si q̄s impedit legatū dñi pape excōlcādus ē. In tertio q̄ archidiacon⁹ vltra suū statutū exigere ñ dz Jo. Valde necess. e ¶ Nia. §. di. lxxxix. singla ḡ. sed dic oia q̄ ad cognitionē cārū: nō q̄ ad dignitates vel officia ecclīastica: vt ibi. f ¶ Pūtes. Ar. q̄ pūtia nō exhibet p aliū. Ar. ḡ. lxv. di. c. ij. g ¶ Precipim⁹. Ar. q̄ papa etiā laico cām spūalē cōmittere possit. xx/xij. di. §. vez. h ¶ Repūrenē. Nam idē ip̄e videt cognoscere q̄ dedit iudicē: vt ex de offi. dele. sane. C. vbi z apud quē restituriū peti dz. l. iij. C. de iudi. l. vlti.

i ¶ Aūcras. Nota q̄ delegat⁹ nō hz plus iuris q̄ delegans siuc par sit al's delegat⁹. Ar. ff. de dā. infec. qui bona §. vl. siue sit maior. ff. de offi. et⁹ cui mā. est iuris. ⁊ si ꝓtor. q̄nqꝫ tū haber min⁹ q̄s ī ex delegatōe cognoscat q̄ ī ex iure suo. ex de offi. dele. sup questionū §. si vero. Ar. C. de pcur. maritus. k ¶ Dubitare. Ar. q̄ Reculari si papa ex certa scientia dat iudicē: q̄ ille nō p̄t recu/ iudex sari. ff. de offi. pre. p̄tor. l. vnica. sic ī. xvij. q. iiij §. q̄ au/

tem. ex de re. pmu. olim. et ex de appella. nouit. sed ꝓ ex de ap. cū speciali ⁊c. ⁊. c. postremo Jo. So. Iudex poterit semp recusari iusta causa interueniēte: etiaz si esset legat⁹ pape: vt ex de offi. le. licet. cū legitime exceptiones cuilibet reseruent: vt ex de offi. deleg. ex parte B.

l ¶ Patrimoni um. Ergo sicilia est de primonio beati petri: vt arg. x. q. iij. relatum. xi. q. j. p/uenit.

Legatuz ꝓo aplice sedis q̄ cūq̄ ipedierit vsq̄ ad satisfactionē excōiceē. Cū alexander papa. Excōicet q̄ legatū sedis aplice impedire tenta/

m Siq̄s aūt legati uerit. n onē ipedit: nō vnl⁹ sed multoꝝ ꝓfectū auertit. et sic o multis nocet: ita a multē arguēd⁹ est ⁊ bonoꝝ societate p p̄uādus. ⁊ qz dei cām impedit ⁊ statū cōturbat ecclie. iō q ab eis liminib⁹ arceat. ab oī bus itaq̄ talib⁹ ē cauēd⁹: et nō in cōionē fidelīū vsq̄ ad satisfactionem recipiendus.

Archidiacon⁹ q̄z q̄uis ex officio suo clericoꝝ vitā diligenti examīatiōe debeat inq̄rere: ⁊ que corrigēda inueniat ep̄o nunciare: tamē dñationē sup eos exercere ⁊ cēsum ab eis exigere ꝓhibet. Cū in cabilionēsi ꝓci. legit: Archidiaconi sup p̄sbyteros dñationem non exercent.

Ojetuz est q̄ in plerisq̄ locis archidiaconi super p̄sbros parochianos q̄ndā exercēt dñationē: ⁊ ab eis cēsuz exigūt. qd magē ad tyrānidē q̄z ad rectitudinis p/

bere speciale mandatū: ex de offi. le. c. q̄ translationez. Arg. de offi. eius cui man. est iuril. l. j. Bazl. legebat hoc. c. trufando. siquis impedit legatum: non auertit profectum vnius tm̄: sez cardinalis. sed multo: id est familie sue ⁊ parentū. ⁊ sicut multis nocet ille scilicet cardinalis: ita a multis est redarguendus. ⁊ ita vsq̄ in fi. o ¶ Nocet. Ergo q̄cūq̄ aliq̄d nocumenti sentit: admittit ad agendū vel accusandū: vt. xij. q. ij. nō liceat. p ¶ Impedit. Nec legatus delegatū impedire deber. ex de offi. le. studuisti. q ¶ Limini bus. Ar. ī quo q̄s delict: in eo debere puniri. xij. q. ij. qui ⁊ humanis. xvij. q. iiij. frater ⁊ coepiscopus.

Jetū ē. r ¶ Recetiudis. Sz nūq̄d de ꝓsuetu/ dine p̄scripta p̄nt archidiacōi mulctare: videt q̄ nō: ex de penis licet. sz dic q̄ bñ p̄nt exēp̄ iudicare p̄nt de ꝓsuetudie p̄scripta. Ar. ff. de iudi. l. ij. §. vlti. ex d offi. dele. ex litter. Illud ergo exaudi cū pecuniaria pena nō timetur. al's si illa magis timet imponenda est. xx/ij. q. v. pdest. dum tū pena p codē peccato non infligatur nisi ter in anno. C. de mo. mulc. cos.

Archidiaconi

a ¶ Apostoli: Jd ē Petri. licet alibi dicat q̄ nomine aplī paul⁹ desigēt. xvj. q. j. pdicator. x. q. iij. qz coguim⁹. b ¶ Jniungit. Videt ergo q̄ archidiaconus nō habeat nisi demandaram iurisdictionem. de hoc noraui. xxv. dist. perlectis.

Quod autez. Nic in titulat 1. Pe. 5. a xv. di. in q̄ p̄oit Gra. quādā ꝓtra rierat ⁊ eam solu it. postea ponit duas q̄stiones ⁊ eas solut auctoritate gelasij. reperit postea ō dignitate p̄sbzoꝝ. oñdēs multa licere p̄sbris ī epōrū p̄sentia.

d ¶ Chrismate. J. ō ꝓse. di. v. manus. J. ⁊. c. nouissime. J. §. di. xxj. cleros. J ℔ ad tēpus p sedando scandalo fuit cōcessum. nūc vero antiquatū: vt in omnīua ecclesia p̄sbyteri chrismabant. nūc ꝓo minime. ex de ꝓsuc. q̄to Jo.

Peruenit. e ¶ Debeant cōcedim⁹. ℔ expeditū ē q̄ presbyter chrisman/do si sua auēte ℔ facit nihil agit. nec pueri aliq̄d recipiūt: ex de cō Quō sue. q̄to. Sz nūquid papa ei demandare ℔ pōt: quidaz dicunt q̄ sic: ⁊ q̄ oia sacra que recepit p̄sbyter ex delegatōe pape ꝓferre pōt. Ar. hic vñ diaconus pōt ꝓferre diaconatū ⁊ ꝓfirmare in fronte. sz non potest papa ei demādare vt cōferat ordinē quem non habet. vel etiam q̄ conficiat corp⁹ christi: quia solis p/sbyteri dictū est. Hoc facite in mēā cōmemorationem. Ar. j. q. j. dictū. hoc dicit: N. alij dicūt q̄ nō pōt papa delegare p̄sbytero vt chrismet in fronte. vnde ista nihil cōferebant. Si obijciat quare hic permisit Grego. ℔ illis: cū videat eis dare licentiā peccādi: Dicūt q̄ inuit⁹ pmisit ob omnīū scandalū. nec dabat eis occasionem mali: quia inuit ℔ ꝓcedebat. xxxv. q. iij. q̄ scripsi. ⁊. xx/xiij. q. ij. si quod verū. Alij dicunt q̄ ℔. c. loquit ēm antiqua tpa. sed hoc nihil est: quia lra hui⁹. c. cōtradicit. ibi ēm veterē vsuz. ⁊ qz ēz hoc Gre. nihil hic ꝓcederet.

Questio Sz nunq̄d papa posset eis cōcedere: vt chrisma ꝓfice/tinet formā. ¶ Si enī iuxta a aplī sniam epi nō debēt eē dominātes in clero: sz forma facti gregis ex aīo: mlto min⁹ facere ℔ isti debent. sint itaq̄ ꝓtēti regularib⁹ disciplinis: ⁊ teneāt ꝓtiā mēsuraz. ⁊ qd b ab epis eis inīungit. ℔ p parochias suas exercere studeant nihil p cupiditatē. ⁊ auariciā p̄sumētes. Di. XCV.

c Quod aūt sacerdotes supra iubētur epis tāq̄ subditi obedire: nō ita intelligendū ē q̄si nō liceat eis p̄sbris p̄ntib⁹ epis sacra celebrare. sic epali supcilio q̄dam ab his volebāt p̄sbros phibere. sz qz p̄sbri pōtificib⁹ tāq̄ filij parētib⁹ debēt obedire: ⁊ d baptiçatos etiā chrismate eis tāgere ꝓcedit. Cū sic Gre. scribit ianuario epo carolitano. Abi epi dcūt: baptiçatos p̄sbyteri in fronte chrismate tā

Peruenit ad nos gant. q̄ sdā scādaliçatos fuisse. qd p̄sbros tāgere chrismate eos q̄ baptiçati sūt. phibui mus: ⁊ nos q̄dē ēm veterem vsuz ecclie nr̄e fecim⁹. sz si omnino de hac re aliq̄ ꝓtristant vbi epi desūt: vt p̄sbri etiā in frontib⁹ baptiçatos chrismate tāgere debeāt ꝓcedimus.

Supra eo eps ꝓ q̄uis cor/ rent: N. dicit q̄ nō. Jtē q̄rit nunq̄d eps demādare p̄t ea q̄ sunt ordinis epalis: sic. sed ea non pōt demādare nisi epo. ex de ꝓse. ec. aqua. Ea ꝓo q̄ iurisdictiōis sunt pōt etiā p̄sbro sic ei recōciliare. xxvj. q. vj. p̄sbr aureli⁹. sz etiā inē ea q̄ iurisdictiōis sūt. Quedā ñ pnt demādari nisi eis q̄ adminiculo ordis illa exercere pnt: vt deponere ꝓbera/re clericum. Alia sunt que etiā laicis dmādari pōt: sicut iudicare in cā ciuili Jtē dico q̄ epus nihil haber hodie qd sit meri imperij qd demādari nō possit. de q̄ lex loquitur. ff. de offi. ei⁹ cui mā. ē iur. l. j. qz oia alij epo de mandare pōt: nisi vsum pallij. ex de vsupall. ad ḣ. Resbros.

f ¶ Sed istud. ℔ allegādo dicit. al's ꝓsuetudo nō hz iuuare in ℔. extra de ꝓsuc. quēto.

g ¶ Sanctificato. q̄ deficiēte. admiscet aliud. ex de ꝓse. ec. vel. al. c. qd in dubijs. Et ē duplex causa quare infirmi inungunt. qz vel nialia delent: et p̄stat augmentū ꝓtutib⁹. Ar. ō cō se. dist. v. c. j. ⁊. ij. ex ō sacra vncti. c. j. ⁊ qz eti⁹ liberat ab infirmitate corpali. Ar. ℔. Sed qd si quis nō hz oleū ⁊ iungit chrismate. vel net vnctio: videt q̄ sic: qz ppe ea/ dem vsia ē. quia chrisma nō ē nisi oleū balsamo admixtum. ex de sacra vnc. c. j. sicut ⁊ tenet emptio cū acetū vendit. p vino: qz est ppe eadē vsia. ff. de ꝓhen. emp. in venditionib⁹. sed forse sec⁹: qz nō ē forte ppe eadē vsia. Jtē nūquid ꝓfert ℔ sacrm siq̄s inungit oleo nō ꝓsecrato: videt q̄ sic. quia ⁊ baptism⁹ conferē in aqua nō cōsecrata. Alij dicūt ḡ. nec est sile: qz vis baptizādi rota est in verbis. hic aūt vis est in re ipsa. s. in oleo. sed ista rō calūniā hz. ex de bap. c. pe. Sed nūquid potest hoc sacramentū iterari: dicunt quidam q̄ nō. j. q. j. q̄ q̄dam de conse. di. iiij. ostēdit. Si obijciat de matrimonio nō valer: quia veritare inspecta matrimonium non iteratur. p̄tus enim vnū delet q̄z ēcōm cōtrahat. Alij dicūt q̄ pōt iterari: quia cū quis scōo infirmat desinit in eo

Questio

Chrismate

Peccās in multos

Questio

Inunctio ī firmoꝝ

Jaco. 5. c

Quomodo

Quomodo

esse illud sacramentum quod prius accepit.

Ar. a maiori

I Aud. a ¶ Vt de epo. Ar. qd licet minori ex officio multo fortiori maiori licere. Ar. xxxiij. q. ij. hi/storia. xxxv. q. vj. si duo. Ar. ꝛ. lxxxviij. di. eps gubna tione. Ar. si. p ꝛriu. viij. q. j. si ꝗ. b ¶ Dictū a iacobo. vbi dixit: Infir/mat ql ꝛt. Quis in ꝶ nomie ꝑbri pñt intelligi epi. ar. ꝑ. di. l. placu/it. ver. vt manus imponatur.

c ¶ Chrismate. .i. oleo. vel vt di/cunt quidā. eps chrismate. ꝑbyr oleo inunguit H.

d ¶ Nō penitē/tib⁹. Ꝛra ꝛrinua vere ei quē epus di gnum duxerit ad visitandum. ꝛ ira in originali habet: ñ penitē/tibus. quod intel ligit de solennit penitētibus.

e ¶ Nō potest. Sic. l. di. c. vltī.

f ¶ Negantur. Ar. q excōicat⁹ anathemati zatus non possit cōtrahere matri monīū. qd nō est vez: ex de eo qui duꝛ. in mrimo. quā polluit. sig/nificasti i fi. H.

Excōicat⁹ ꝛtrahit mri monium

f ¶ Negantur. Ar. oia eiusdē ge neri eodē iure cē seri. Ar. di. iiij. de nicq. ar. ꝗ. dif. v. ad ei⁹. de cōs. di. ij. cōperim⁹. Ar. ꝛ. dil. l. studeat. Ar. di. lxxxj. slcḋ sacerdotum.

Presbyte/ri. ꝛ. de ꝛse. di. iiij. ꝑbyteri.

h ¶ Epis. Pec can. ꝗ abbates. q volūt port⁹ ꝶ accipe ab alijs ꝗ a suis. nisi: forte ꝓui/legiati sint: vt possint petere a quibuscūq; velint.

i ¶ Anno. Hoc exponit. de ꝛse. di. iiij. omni tempore.

k ¶ Per sacrariū. i. p diaconē. xxiij. di. nō oportet. et nota q exꝗ res dat certo nūcio: ei⁹ ē iā piculo cui⁹ est nūci⁹. si nuncio rem dare voluit: secus si misit nunciū. vt eum admoneret q ei, res mitteret. vt hec colligunt ff. cōmo. eum qui rem. ꝗ. si rem. ꝛ legibus duabus se/quentibus. ꝛ est argu. ff. de solu. siquis. ꝛ. l. si solitur⁹.

Nota de nuncio

O Lim idem. l ¶ Pauli: Id est baptizatus ba/ptismo Pauli.

Distinctio

m ¶ Tollerentur. Et dicit lex q cōmodi⁹ ē singulas res singulis nominib⁹ distingui. insti. qui. mo. re. ikir.

I Aud supfluū videm⁹ esse adiectuꝛ: vt de epo ambigat qd ꝑbrīs licere nō dubiū ē. nā idcirco de ꝑbrīs dictū ē: qz epi occupationi/bus alijs ꝗpediti ad oēs lan/guidos ire nō pñt. Ceterū si eps aut pōt aut dignū ducit aliquē a se visitandū ꝛ bñdi/cere ꝛ tāgere chrismate: sine cūctatione pōt cui⁹ est ipsum chrisma cōficere. nā nō peni/tentib⁹ istud fundi nō pōt: qz gen⁹ ē sacri. nā ḋb⁹ reliqua sa/cramēta negant: quō vnū ge nus putat posse cōcedi? His igit frat charissime oīb⁹ que tua dilectio voluit a nobis ex poni: put potuim⁹ rūdere cu rauim⁹. Q hrisma Xo a suis epis ad baptismi sanctificati onē ꝑbri petāt. Ūn in ꝛcil. carth. iiij. De eodem.

Presbyteri q p diocesef ecclias regūt ñ a qbus/libet epis sz a suis nec p mi/norē clericū sz omni anno aut p seipos aut p illū q sacrariū tenet: ꝛ añ pasche solēnitatez chrisma petat. Item Hiero. sup epl'am ad titū. Presbyt idē ē q ꝛ eps: ac sola cōsuetu dine presunt epi presbyteris.

Q Uim idē erat ꝑbr q et eps: ꝛ anteq; diaboli i/stinctu studia vel scismata in religione fierent ꝛ diceret in populis: Ego suꝛ pauli: ego sum apollo: ego aūt cephe: cōi ꝑbrorꝗcilio ecclie guber nabāt. Postq; aūt vnusq;q; eos q̃s baptiçauerat suos eē putabat nō christi. in toto ꝛ be decretū est vt vn⁹ de ꝑbyteris supponeret: ꝛ scismatū semia tollerent. ꝛ paulo post: Sicut ergo ꝑbyteri sciunt se ex ecclie ꝛsuetudine ei qui si/bi ꝓposit⁹ fuerit eē subiectos: ita epi nouerint se magis cō/suetudine q̃ dispensatōis do minice Xitate ꝑbyteris esse maiores: ꝛ in cōi debere eccle siā regere. Item ad rusticum narbonēsem epm. Coꝛā epis presbyteris docere licet.

Q Cce ego dico ꝑsentib⁹ epis suis atq; astātib⁹ in altario ꝑbrīs posse sacra/menta conficere. Sz q scptū est: Presbyteri duplici hono re honorent: maxime qui la/borāt in Xbo dei pdicare eos decet. vtile enī ē bñdicere: cō gruū ē cōfirmare: ꝓuenit red dere cōlonē: necesse ē visitare infirmos: orare ꝓ inualidis: atq; oia sacra dei complere. nemo hic epoꝝ inuidia dia/bolice tentationis inflat⁹ ira scat: si plebē interdum ꝑbyteri exhortant: si in ecclesijs predicent: si plebi vt dictum est benedicāt. etenim abnuē/sam pñre epo: debet innuere epo vt ipe bñdicat: sed si vult eps bñdicere nō bñdicet ꝑbr. Ar. de ꝛse. di. j. cuꝛ ad celebrādas. als ꝑbyter suo iure pōt bñdicere. nam coīpo q ei dat ptāre bñdicēdi: supponit ei tanq; mioꝛ ꝛ pōt ab eo bñdici. Ar. ff. de iurisdi. om. iu. l. ē receptū. ꝛ ad trebel. ille a quo. ꝗ. rēpestinū H. Vel dic q coīpo q pmittit ei missaꝛ celebrare. p ꝛsequēs oia q̃ sine mis sa esse nō pñt. vt ex de offi. dele. preres. r ¶ Cōfirma re. In fide. xj. q. iij. q pdecessoꝛ. vl inūgere oleo ifirmo rū vel chrismate in ꝓtice. s ¶ Reddere. l. absoluere. vl puati ōberet recōcialiare ñ solēnit: vt. xxvj. q. vj. c. j

t ¶ Oia. q̃ ad eos pṫinēr. Ar. vocabulū gnālit platū nō oia ꝓtic'aria cōphēdere. ar. ꝛ. xxviij. de syracusane

1. Coꝛ. 1. b

Efficacitas sacramenti

a ¶ Benedicere. l. absoluere vel priuatim" recōciliare nō solenniter: vt. xxvj. q. vj. c. j. b ¶ Nō debet. Ar. cūr licet pl⁹: licet ꝛ min⁹: vt. xvj. q. ij. c. j. sz magꝛ. triplr dicit efficacia. vt baptism⁹: vt. xxxij. di. ꝗ. ve. x. s. qz mor/talia tollit ꝛ venialia ꝓpter rem subiecta ꝛ sanctitatē vt corpus chri/sti. vt hic aūctre ministrantiū. vt q̃ ad epos solos ꝓtinēt: vt ꝗ. de cō se. di. v. manus. Et quarto mō ꝓ pter significatio nē: vt mrimoniū qd significat chri/sti ꝛ ecclie ꝓsūcti onē. ex ō biga. de bitū. Quiro. ꝓpt multitudinē con uersoꝝ. j. q. j. in/terrogo.

c ¶ Nomē. Ar. C. de cur. fur. cuꝛ alijs in fi.

d ¶ Inferatis. .i. remoueatis p/sbyteros a conse cratione ꝛ pdicati one: sicut ille qui gibbū hz: vt. ꝗ. di. xlix. hic etenī. vl dānuꝛ gibbi: qz nō pdicātib⁹ ꝑbrīs incuruat ppls in delictis. ꝛ q̃si gibbosus ef ficiꝛ.

e ¶ Patrimōij. .i. rerū eccl'ie. ꝗ. j. xj. di. in nouo.

f ¶ Negocioꝝ. .i. cāꝗ: vt. xj. q. j. relatum. ꝛ. ij. q. v siquis.

g ¶ Sacerdo/res. Ergo ꝛ oēs inferūt ꝓcilio me tropolitani: vt. x vij. di. c. pe. ꝛ vl.

h ¶ Error. Hic colligē q ea q̃ p errorē statuta sūt ex diuturna vtē/tiū ꝓbatione ius facūt Jo. quod falsum ē. cū ꝓsue tudo debeat esse rōnabil' et ꝓscri/pta: vt ex ōsue. c. vltī nec ista lra Ꝑdicit Ꝑ. ꝛ rō/ne mltitudis ex/cusanꝛ a pena nō a culpa: vt. ꝗ. di. iiij. denicq. qd enī factū ē. infectū esse nō ꝓt. i auk. de equat. do. ꝗ. j. ff. de capr. i bello. ꝗ. facti.

i ¶ Vel ad pñs. i. āmodo. k ¶ Qd rome. s. vbi mi/nores exercent suꝝ officia ꝓsentibus maꝝoribus.

Ios. 20. d Error

Ios. 13. a Dat. 3. d

1. Tim. 5. Bñdicen an liq. clerico

tibus mihi ista sic dicam. qui nō vult ꝑbrōs facere q̃ iubē/tur a deo: d icat q̃d maius est christo? aut q̃d poterit corpꝰ sanguini eius anteponi? si p/sbyter christū ꝓsecrat cū i al/tario dei sacra bñdicit. bñdi/cere ꝓḋm nō debet q̃ christū ꝓsecrare nō metuit? Circa lai cos ac mlieres iubētib⁹ vob o iniustissimi sacerdotes pre/sbyter dei bñdictionē perdit: officia amittit: lingue op⁹ nō habꝰ ꝓfidētiā ꝑdicādi: ꝛ trū cat⁹ ē oī pte Xtutū. solū ꝑby terij habet nomē: plenitudi/nē ac pfectionē q̃ ꝓsecrationi ei⁹ cōpetit nō retentat. Quis igit ꝶ rogo sacerdotes honoꝝ vester est: vt damnū gibbi in ferat? qm cū pastoꝝ⁹ p po/tentiā aufert deo digna dili/gentia: cōtagiū quoddā ꝛ ca lamitas crescit in gregib⁹: ac dñici primonij dāna ꝓqrit: dū soli vult in ecclesijs porē tari. Presbr Xo ab litio iudi/ces negocioꝝ eē mādati sūt. ꝑbri sacerdotū interesse debēt ꝓcilijs: qm ꝛ ipi ꝑbri vt legi mus epi noīant. ꝗm qd dictū ē ad epm: Noli negligere grī am q̃ data ē tibi p ꝗpositionē manuū ꝑbri. ꝛ alibi ad maio res natu: Qui vos posuit epi scopos regere eccliam suam. Sed oderūt ꝶ supbi sacerdo tes ꝑbrij nol. de quis nolūt hoc esse qd christ⁹: q̃ discipulorū pedes lauit: q̃ baptiçat⁹ a Jo hāne ē: licz baptiçā dū a dño se eē ꝓclamaret. Qd ꝓterea scribo vob vt si ꝓteriti tpis error iā nō potest reuocari vl ad pñs in ecclesijs faciāt qd rome fit: qd i africa: quod in oriēte: qd i hispania: qd i gal lia: qd in brītānia: qd in oīb⁹ locis: vbi hūilitas pseuerat: qd etiā in celis fit qd maꝝ ē: vbi edes āgeloꝝ legit dispo sita. I dē ad nepotianum.

Epi ꝛ clerici iudicē honorē exhibeāt.

Q Sto sbie/ct⁹ pōtifici tuo: ꝛ q̃si pa rentē anīe ama. sed epi sacer/dotes sciāt se eē nō dños. ho norēt clericos q̃i clericos: vt ipsi epis a clericis q̃i epis ho noꝝ ōferat: Scitū ē illd oraꝝ ris domicij: Cur q̃ inq̃t te ha beā vt pncipē: cū tu me ñ ha/beas vt senatorē? Qd autem Aaron et filios ei⁹ ꝶ eē epm ꝛ ꝑbrōs nouerim⁹: vn⁹ dñs vn⁹ baptism⁹ vnū tēplū vnū sit ministerīū: recordemur sp q̃ apls Petr⁹ pcepit sacerdo tib⁹: Pascite eū q̃ ī vobis ē: gregē dñi puidētes: ñ coacte sed spōtanee ꝗm dñi pceptū: Neq; turpis lucri cā sz volū tarie: neq; vt dñantes ī clero sz forma facti greg'ex aīo: vt cū apparuerit pnceps pasto/rū pcipiet' īmarcessibilē glie coronā. Pessime cōsuetu dīs ē i q̃busdā eccl'ijs tacere ꝑbrōs: ꝛ pñtib⁹ epis non loq̃ q̃si eis inuideāt aut eos dedi gnent audire. Sz si aliud in/quit apls Paulus fuerit re/uelatum sedenti prior taceat. Gloria patris ē filius sapiēs. Gaudeat eps in iudicio suo: cū tales elegerit sacerdotes.

Item ex concilio laodicēsi. Presbyteri episcopos non p cedāt: sed comitentur vel sub sequantur.

Saluratis

Questis

Vi. bal.

allegatio

Gulielmus de

l. conubi.

l. 13. n. 17.

1. Pet. 5. a

Frustra pe tit

Pro. 10. k

1. Coꝛ. 14. f

r ¶ Reuelarū. ꝗ. di. viij. frustra. C. ō offi. rec. potenti/ores. s ¶ Sedenti. Jn loco inferiori.

t ¶ Taceat. Cū nō debeāt inter rūpere verbum eius.

Non oportet. Tempe solenniū officiorum. vel cuz redeūt a pcessione ad chor. b Et sedere. Cōiugas ingredi ⁊ sedere. als fallsum eēt. c In tribunali b. C. de here. ⁊ maniche. cūcti. In tribunali bus. i. in sede iudiciaria: vt nō iudicent sine eo.

Peregrinatio p̄sbyteri d In pegrinationis. de licētia superioris. j. d. ꝓse. di. v. nō oportz. ⁊ de ꝓsensu ipsi⁹ ecclie. ex de vo. ⁊ vo. re. c. magne. ⁊ etiam domini pape.

Episcop⁹. e Non patiat: ita q nō liceat ei sedere. nisi p̄sbyter assumeret sibi officium standi. C. de postula. q. §. vltimo.

Episcop⁹. f Collegam. ita tū q nō contemnat. ff. de offi. p̄si. obseruādum Jo.

Presbyter. g Non signet in frice. qz in fronte nō pōt etiam auctoritare p̄si: vt de ꝓse. di. iij. p̄sbri.

Illud āt. Nic ōpīn gīt. xcvj. di. magister posuit cōstitutionez honorij augusti latā sup elec. ro. pon. lxxix di. si duo. sz ne vi derenk laici hre ptārem cōstituē/di vel disponēdi de reb⁹ eccle. iō reducit hic illam cōstitutionez ad memoriā. vt ostē dat q laic⁹ non habet prārē suo iure ꝓstituēdi aliquid de rebus ecclesie: bū tū possunt laici rogari cōciliis interesse. ⁊ de reb⁹ eccl'asticis ꝓstituere: non tū vt valeat eorū ꝓstitutio. qz ipsi constituunt. sed quia ratum habet ecclesia. vt dicit Bra. j. dist. proxi. §. j. ⁊c.

Bene. Symmach⁹ papa laborabat in extremis. ⁊ timuit ne in electione sui successoris proprer strepit⁹ heretcorū scisma interueniret: rogauit patriciū basilium q gerebat vices Odoacris regis: q ipse interesset in electione sui successoris. basilij statim symmacho vluēre fecit quādā cōstitutionē. s. q sine ei⁹ consultione nō fieret electio summi pontificis. Preterea q nō liceret alicui pdium ipsi⁹ ecclesie alienare: que cōstitutio retractatur hic. Tum da ibi quedam constituta sunt que a laico non possunt cōstitui. tū quia res eēt mali exēpli. lxiij. dis. §. verum.

k Plenitudo j. vij. q. j. si oia.

l Dixie. Bene diffinivit sup ple.

m Memorie. Ergo iam decesserat basilius tē/pore hui⁹ synodi.

n Qui subscrip sit. Ar. in cōtra cibus rex eccle/siasticarum non sufficere consensus clericorū nec in alienationib. nisi specialiē sub scribāt. Ar. x. q. ij casellas. xij. q. ij. abbaribus. ⁊. xij q. ij. sine excepti/one.

o Inde disputem. Nō ē disputandum de eo de quo statim cōstare potest. si ergo vxor petat sibi vi rū restitui: ⁊ vir paratus est incōtinenti probare cōsanguinitatē: non est audiēda. ff. vt in pos. le. is a quo. Ar. cōtra extra o resti. spo. litteras.

p Synodus. Verba notarij.

q In mausoleo. Verba scriptoris. mausoleū propie est sepulchrum. ⁊ dicitur a mausolio rege. cui vxor construxit sepulchrum mire pulchritudinis. vnde ⁊ alia sepulchra sic sunt appellata.

r Electione. Non tamen vt aliquid inde constituereres. ⁊ ita excessisti finem mandati basilij.

Mausolū

a Ac ne cōsusionis. Prosecutio legis. et continuantur ꝑba sic: Nō celebrēt de electione pape ⁊c. ac ne.

b Nihil debuisset. Hoc dicit ꝓpter quosdā q viuente pontifice symmacho rēnauerūt aliū eligere: vt di. lxxix. sicꝗ papa. et. c. nullus Jo.

c Preferentes: Id ē primo statuentes.

Rusticū p̄dium d Rusticum. Quid sit rusticū prediū. ⁊ quid sit vrbanū pdiū habemus. ff. de ser. rusti. pdi. ⁊ ō ser. vr. pre.

e Titulis. Si ue donationis sive emptionis.

f Maximus. Sic ⁊ iurisperiti dicunt quid sentiant. ff. de his q ire. delen. l. prie.

g Laico. Nō licuit laico iure sua sed ex dele/gatione pape be ne. Ar. xxxij. di. §. veruz. x. q. iij. c. vlti. sed vtrum eps laico possit ꝗ cōmittere iam dicemus. ⁊c. c. q nō. M. tamē dic contra: qz mucro est epi. imo nec p sbyter hoc pōt.

h Muniuz. Nā siquis emit rem ecclie vel aliam rem in casu illicito nō pōt prescribere. nā dicit lex q nō est dubium cū malefidei possessore: qui cōtra legum interdicta mercat. C. de agri. quēad modū. nā nec iuris ignorātia prest eū excusare. ff. de iur. ⁊ fact. igno. l. iure. et ꝗ benigne statuerit. sec⁹ tū ē ō iure: quia bene prescribit laic⁹ rem ecclesie cū fructibus etiā percipiendis: si sit male fidei possessor. de resti. spo. grauis.

Nota.

Disputari

i Perlegat. ff. de le. ⁊ con. in ciuile.

k Heredes. Turpia enī lucra ab hereditib⁹ sunt extorquenda. extra de vsur. tua. ff. de calum. in heredem. sed alienatores posset conuenirī: vt no. xij. q. ij. monemus.

l Reliquerit. In morte relinquēdo. nam verbum illud ⁊c. ff. de rab. ex. l. ij. §. vltimo.

m Vendant. Ar. C. de admini. tu. lex.

n Proficiat. Hic terminat lex ipsa.

o Mediolanēsis. Ar. Mediolanē. Prograriū sedis Mediolanēsis habere aīā ranē/ de fin. mat. natem. cum ante aliam. 81. ab euz responderit. sicut in alia syno do ante eum scripsisse legitur. ē. dist. xvij. §. hinc et ⁊. §. illud. G. tū alter hic soluit. di. xvij. §. illud.

p Preter romanum: Id est pape auctoritatē ⁊ cōsensum eius. sed contra. xvj. q. vlti. in noua actione. sed ibi nō p hibet q episcop⁹ laico non possit cōmittere officium ad tempus. sed ne iurisdictionem largiatur et in perpetuū. Et est ar. papā quā libet causam ecclesiasticaz posse cōmittere laico. Ar. xxiij. di. mli. er. ⁊. xciij. di. vali de. v. q. iij. q eps. lxxix. di. si duo. Ide. deniq. ⁊ ra intelligendum ē non sua auctoritate. Sz nunqd auēte epi potest laicus aliqd constituere i ecclia: videtur q predicare potest inuitatus a clericis. xxiij. dis. mulier Ar. extra de sponsa compe. nulli iudicio. cuz M. q non potest ex de legatione episcopi causas speciales tractare: nec excommunicare. vnde nihil faciūt q p pueros excōmunicant ⁊ per seruientes. cauisam autem ciuilem laicis episcopus committere

Questio de templarijs

Ac ne cōsusionis. Prosecutio legis. et continuantur ꝑba sic: Nō celebrēt de electione pape ⁊c. ac ne.

b Nihil debuisset. Hoc dicit ꝓpter quosdā q viuente pontifice symmacho rēnauerūt aliū eligere: vt di. lxxix. sicꝗ papa. et. c. nullus Jo.

c Preferentes: Id ē primo statuentes.

Rusticū p̄dium d Rusticum. Quid sit rusticū prediū. ⁊ quid sit vrbanū pdiū habemus. ff. de ser. rusti. pdi. ⁊ ō ser. vr. pre.

e Titulis. Si ue donationis sive emptionis.

f Maximus. Sic ⁊ iurisperiti dicunt quid sentiant. ff. de his q ire. delen. l. prie.

g Laico. Nō licuit laico iure sua sed ex dele/gatione pape be ne. Ar. xxxij. di. §. veruz. x. q. iij. c. vlti. sed vtrum eps laico possit ꝗ cōmittere iam dicemus. ⁊c. c. q nō. M. tamē dic contra: qz mucro est epi. imo nec p sbyter hoc pōt.

h Muniuz. Nā siquis emit rem ecclie vel aliam rem in casu illicito nō pōt prescribere. nā dicit lex q nō est dubium cū malefidei possessore: qui cōtra legum interdicta mercat. C. de agri. quēad modū. nā nec iuris ignorātia prest eū excusare. ff. de iur. ⁊ fact. igno. l. iure. et ꝗ benigne statuerit. sec⁹ tū ē ō iure: quia bene prescribit laic⁹ rem ecclesie cū fructibus etiā percipiendis: si sit male fidei possessor. de resti. spo. grauis.

i Perlegat. ff. de le. ⁊ con. in ciuile.

k Heredes. Turpia enī lucra ab hereditib⁹ sunt extorquenda. extra de vsur. tua. ff. de calum. in heredem. sed alienatores posset conuenirī: vt no. xij. q. ij. monemus.

l Reliquerit. In morte relinquēdo. nam verbum illud ⁊c. ff. de rab. ex. l. ij. §. vltimo.

m Vendant. Ar. C. de admini. tu. lex.

n Proficiat. Hic terminat lex ipsa.

o Mediolanēsis. Ar. Mediolanē. Prograriū sedis Mediolanēsis habere aīā ranē/ de fin. mat. natem. cum ante aliam. 81. ab euz responderit. sicut in alia syno do ante eum scripsisse legitur. ē. dist. xvij. §. hinc et ⁊. §. illud. G. tū alter hic soluit. di. xvij. §. illud.

p Preter romanum: Id est pape auctoritatē ⁊ cōsensum eius. sed contra. xvj. q. vlti. in noua actione. sed ibi nō p hibet q episcop⁹ laico non possit cōmittere officium ad tempus. sed ne iurisdictionem largiatur et in perpetuū. Et est ar. papā quā libet causam ecclesiasticaz posse cōmittere laico. Ar. xxiij. di. mli. er. ⁊. xciij. di. vali de. v. q. iij. q eps. lxxix. di. si duo. Ide. deniq. ⁊ ra intelligendum ē non sua auctoritate. Sz nunqd auēte epi potest laicus aliqd constituere i ecclia: videtur q predicare potest inuitatus a clericis. xxiij. dis. mulier Ar. extra de sponsa compe. nulli iudicio. cuz M. q non potest ex de legatione episcopi causas speciales tractare: nec excommunicare. vnde nihil faciūt q p pueros excōmunicant ⁊ per seruientes. cauisam autem ciuilem laicis episcopus committere

Questio de templarijs

Ecclesiasticis disponendis laicis nulla facultas attribuit

i Bene qdē fraternitas vestra ecclesiasticis legib⁹ assueta sub diuini timore iudicij q erāt statuēda diffinivit: ⁊ ad iusticie cumulū pueniret: cum sufficienē oīa ample

k ctik: nec adiectiōe indiget plenitudo: maxime de clericis qs amor dñationis inasit ⁊ iuguz discipline ecclīastice fecit respuere: quoz excessus enarrare difficile ē. vnū tū qd occurrit venerādo ordini vro intimare nō differo: inē alia scriptura quādā illustris memorie basilium qsi p ecclīastice amore subē ꝓscpsisse refero: i q null⁹ romane ecclie inē fuit

n vl subscpsit ātistes: p quē potuisset firmitatē legitimā sortiri: ne q ide disputē: vñ pōt vrm iudicare ꝓsiliū reqrat ⁊ referat i medio: vt ex lectione cognoscat cuiusmōi possit hre

p subaz. Scā synod⁹ rñdit. deferat i medio vt cuiusmōi sit possit agnosci. ꝗ cuz diceret: homisda diacon⁹ recitauit.

q cū in mausoleo qd est apud btm paulum apl'm resideret sublimis ⁊ eminentissim⁹ vir pfect⁹ pretorio atq patricius agēs etiā vices pcellētissimi regis odoacris. basilij dixit: qz studij vri ⁊ religiōis inēfuit

r vt i epat⁹ electione ꝓcordia pncipalis fuēt ecclie: ne tū p electionis occasionē stat⁹ ciuitatis reuocēt in dubiū: admonitione beatissimi viri pape nri symmachi simplicij: quaz ad oculos semp habere deberemus: ꝗ nobis sub obtestatōe

Mausolū

Ecclesiasticis disponendis laicis nulla facultas attribuit

i Bene qdē fraternitas vestra ecclesiasticis legib⁹ assueta sub diuini timore iudicij q erāt statuēda diffinivit: ⁊ ad iusticie cumulū pueniret: cum sufficienē oīa ample

k ctik: nec adiectiōe indiget plenitudo: maxime de clericis qs amor dñationis inasit ⁊ iuguz discipline ecclīastice fecit respuere: quoz excessus enarrare difficile ē. vnū tū qd occurrit venerādo ordini vro intimare nō differo: inē alia scriptura quādā illustris memorie basilium qsi p ecclīastice amore subē ꝓscpsisse refero: i q null⁹ romane ecclie inē fuit

n vl subscpsit ātistes: p quē potuisset firmitatē legitimā sortiri: ne q ide disputē: vñ pōt vrm iudicare ꝓsiliū reqrat ⁊ referat i medio: vt ex lectione cognoscat cuiusmōi possit hre

p subaz. Scā synod⁹ rñdit. deferat i medio vt cuiusmōi sit possit agnosci. ꝗ cuz diceret: homisda diacon⁹ recitauit.

q cū in mausoleo qd est apud btm paulum apl'm resideret sublimis ⁊ eminentissim⁹ vir pfect⁹ pretorio atq patricius agēs etiā vices pcellētissimi regis odoacris. basilij dixit: qz studij vri ⁊ religiōis inēfuit

r vt i epat⁹ electione ꝓcordia pncipalis fuēt ecclie: ne tū p electionis occasionē stat⁹ ciuitatis reuocēt in dubiū: admonitione beatissimi viri pape nri symmachi simplicij: quaz ad oculos semp habere deberemus: ꝗ nobis sub obtestatōe

meministis fuisse mādatū vt ꝓpter illū strepitū ⁊ venerabilis ecclie detrimētū: si eū ō hac luce trāsire ꝓtigerit: non sine nra ꝓsultatiōe cuiuslibet celebrēt electio. Nec cū legerēt crescon⁹ tuter dine ecclie eps surgēs de cōuentu dixit: hoc ꝓpendat sancta synod⁹: vtrū ptermissis religiosis p/sonis quib⁹ maxime cura est de tāto pontifice: laici electionem ei⁹ in suā possint redigere ptātem: qd ꝗ canones esse manifestissimū ē. Itē horisda diaconus legit dixisse

a ac ne ꝓfusionis atq dispendij aliqd venerabil' ecclia sustineret: miramur ptermissis nob qcq de reb⁹ ecclie fuisse tētatū: cū sacerdote nro sup/

b stite nihil debuisset assumi: q re si amplitudini vre ⁊ sctitati placet incolumia oīa q ad futuri antistit' electionem respiciūt: religiosa veneratiōe

c seruem⁹ hāc legē special'r p/ferentes: quā nob heredibus qs nris christiane mentis devotiōe sancim⁹: ne vnq pdiū

d siue rusticū siue vrbanū vl' oranēta aut ministeria ecclia rū q nūc sūt vel q ex qbuslibz

e titulis ad ecclias iura puenerint: ab eo q nūc antistes sub electiōe cōi fuerit ordinādus ⁊ illis qui futuris seculis sequunt qcūq titulo atq commēto alienari liceat. ⁊ qcūq ꝗ facere voluerit: iefficax atq ī irritū reuocēt. sitq faciēti ⁊ ꝓsentiēti dāti accipiētiq

f anathema. Maxim⁹ eps bletane ecclie dixit: mō scā sy

g nod⁹ dignēt edicere: si licuerit laico hoī anathema in ordinē ecclīasticū dictare: aut si potuit laic⁹ sacerdoti anathema dicere: ⁊ ō canones qd ei nō cōpetebat ꝓstituere. dicite qd vob videt de me: licuit laico legē dare.

Sctā syno/dus dixit: nō licuit. ⁊ adiecit lege sequētia. Horisda diacon⁹ legit etiā is q pdiuz seu rusticū vel vrbanū iur' ecclīastici fuerit ꝓsecut⁹ nouerit se

h nulla lege vel pscriptiōe munitū: sz siue is q alienauerit siue q eū sequēs volūtate ꝓria pdiū hmōi alienatū retinere voluerit: id cū fructib⁹ restituat: qs illic cōsecut⁹ fuerat. hec cū legeret: stephanus ve nusine ecclie eps surgens ex

i cōsessu dixit: plegat. Horisda diacon⁹ legit: q pena placuit accipiētis etiaz heredes afficere: i q re cuilibet clico

k nulla cōtradicendi libera sit facultas: Iniquū est enim et sacrilegij instar: vt q p salute ⁊ requie aīaz suaz vnusquisq venerabili ecclie pauperū

l cā ꝓtulerit aut certe relique/rit: ab his qs maxime suare ꝓuenerat in alter transferat. Plane qcūq in gēmis vl' auro atq in argēto necnō ⁊ vestib⁹ min⁹ apta vsib⁹ vl' ornatui videbūt ecclie q fuari ac diu manere nō pnt: sub iusta

m estimatiōe vendant ⁊ eroga/

n tio religioni pficiat. Cūq le/

o cta eēt: laurēti⁹ eps mediolanēsis ecclie dixit: Ista septura nullū romane ciuitat' potuit obligare pōtificē: qz non licuit laicis statuēdi in ecclia

p preter romanum pontificem pōt. ⁊ ita intellige pre. decre. ⁊ quod dicitur de pdicatione speciale est. Quid ergo dices de templarijs: nōne ipi possunt excōmunicare fratrē suū: Dici potest q sic. quia ipsi non sunt laici. Ar. xij. q. j. duo.

a ¶ Imperādi. j. xvj. q. vlti. nō placuit.
b ¶ Legat. Verū est q nō legit assensus metropol. fm canōes: id est legitimus. Bū tū legit psensus epozū. Ar j. e. c. j. illa ergo determinatio q p cedit fm canōes soluit contra.
c ¶ Nec canonibus. Cōiūcta accipe hec duo non diuisa vel iuris conceptio.
d ¶ Religiosis. j. xvj. q. vl. laicī.
e ¶ Debere. j. x vlij. q. iij. c. ij.
f ¶ Qui merito. ē. x. di. nō vos.
g ¶ Primaruz. j. ix. q. iij. nemo. z. c. antiquis.
h ¶ Tribuere. ē di. xvij. c. j. z. ij.
i ¶ Carere. ē. di. xxj. in tantū.
k ¶ Vel stephani. Iste ramē stephanus nō dixit nisi plegat. et sic per tale verbum intelligitur aliqs cōsentire: vt nō. ē. lxiij. dist. in synodo.
l ¶ Rōne. Arrōne auctris aliq repelli: licet sint bona. Ar. xvj. di. c. j. j. q. j. principatus. ff. de re milit. l. iij. §. in bello. ar. j. j. q. j. dñs d declaraūt. ar. j. j. q. j. nonne. z. c. sodomite.
m ¶ Actiōe. Dicitur pma actio: q fiebat p pma die in synodo. x. vj. q. vij. inuoua.
n ¶ Inter esse. sicut sole bat interesse elecrioni pape ppt hereticoz scada lij. Ar. di. lxiij. q. sancta.
o ¶ Inuēta. Et ita videt q pol

Rationē auctoritatis

Disputano de fide

hre aliquā ptātē: qs obsequēdi manet necessitas nō auctoritas impandi: maxīe cū neq papa roman⁹ sbscripserit: nec alicui⁹ fm canones metropolitani legat assensus.
Petr⁹ eps rauēnat⁷ ecclie dixit: Scpturā que in nra congregatiōe vulgata ē: nullas vires hre manifestū ē: q nec canonib⁹ cōuenit: z a laicali psona pcepta videt: maxime q in ea null⁹ aplice sedis presul interfuisse vel ppria subscriptiōe eā firmasse mōstrat: Eulali⁹ eps syracusane ecclie dixit: Scripturā que in sacerdotali cōcilio recitata ē: euidentissimis documētis pstat eē inualidā. primū q p patrū regulas a laicis ēuis religiosis qb⁹ nulla de ecclīasticis facultatib⁹ aliqd disponendi legitur vnq attributa facultas facta videtur. Deinde q nulli⁹ plulis aplice sedis sbscriptione firmata docet: qd si cuiuslibet puincie sacerdotes intra suos terminos cōcilio habito qcqd sine metropolitani sui auēte tractauerit irritū esse debere scti patres sanxerunt: qto magis qd in aplica sede nūc extāte plule: q merito beati Petri apli p vniuersum vrbē pmatū obtinens sacerdotij statut⁷ synodalib⁹ pueuit tribuere firmitatē a laicis licet psentiētib⁹ aliqtis epis q tū pōtifici a q pcerati pbant piudiciuz inferre nō potuerūt: plumptuz fuisse cognoscit virib⁹ carere nō dubiū ē: nec posse intra ecclesiastica vllo mō statuta cēseri. ¶ Scā synod⁹ dixit: licz fm psecutionē venerabiliuz fratrū nroz laurētij petri eualij cresconij maximi vel stephani neq apud nos incertū habet: hanc ipam scripturaz nulli⁹ esse momēti. verūtū etiam si aliqua possit rōne subsistere: modis oīb⁹ in synodali conuentu prouida beatitudinis vre sententia eneruari pueniebat z inirritū deuciri: ne in exempluz remaneret: p sumendi qbuslibet laicis qnis religiosis vel potētib⁹ in quacūqz ciuitate qlibet modo aliqd decernere de ecclesiasticis facultatib⁹: quarū solis sacerdotib⁹ disponēdi indiscusse a deo cura commissa docet. Ū in septima actiōe chalcedonensis pcilij Marcianus impator dixit inē cetera. Impatores ad fidē cōfirmandā nō potentiā ostendēdam synodo interesse debēt.

m

Os ad fidē pfirmādā nō ad potentiaz ostendendaz exēplo religiosissimi pncipis Cōstantini synodo interesse volum⁹: vt xitate in uenta nō vltra mltitudo pauis doctrinis attractata discordet. Item ex eadem.

Octula sunt q ad honorē vre reuerētie vobis obtuaimus: decoz esse iudicantes a vobis hec regularit poti⁹ firmari p synodum: qz nra lege sanciri. Item Nicola⁹ papa. Synodali cōuentui impatores interesse non conuenit: nisi vbi de fide agitur.

p

Vbi nam legistis impratores ancessores vestros synodalibus conuentibus interfuisse: nisi forte in qbusdam vbi de fide tractatū est: que vniuersalis est: q omniū cōmunis: que nō solū ad clericos: verūtētiaz ad laicos z ad omnes omnino pertinet christianos. Item dem. De pressulibus diuinarum rerū qui humanis reb⁹ presunt: iudicare non possunt.

s

Oniez hi qb⁹ tm̄ humanis reb⁹ nō diuinis p esse pmissuz ē: quō de his p q diuina mīstrant iudicare p sumāt penit⁹ igram⁹. Item dē. Nec etiā imperator iura pontificis: nec pontifex iura regia vsurpet.

t

Sit ō fide catholica disputari. Argu. j. C. de sum. tri. nemo. xxiij. q. iij. cum quiv. Rū. dubitādo ū licet disputare ō ea: q dubi⁹ in fide hereticus est. ex ō here. dubi⁹. als disputat. j. e. satis. xxiij. q. vj. vides. C. de epi. z cle. qm̄.

Vbi nam. Nec. iiij. c. loquunt de materia ignacij. de q d. ē. xxj. di. sub. mittit. Ar. omissum intelligi qō scptū nō inueni. Argu. x. q. j. hac pseuerādine. de pse. di. iiij. cuz itaqz. z. c. se. ff. de tbo. ob. cedd.

q ¶ Inēfuisse. Nō rogatos. lx. iij. di. hadrian⁹.

r ¶ Ad clericos. Dic hic q nomē clicos stricte accipit. vñ p finē z ad oēs z. comp hendit deo deuotos z tales psonas. Vel dic p ut sonat ar. qō oēs tāgit ab oībus debere tractari z approbari. Ar. di. lxvj. c. j C. de au. pref. vt veterū. de b ex ō his q a p. c. fi.

Clericus appellat

Nota

Oniez. Argu. q epus in causis ecclesiasticis laicum nō possit pficere. ar. j. ē. bū quidē.

t ¶ Iudicare. j. xvij. q. iiij. diffinit. j. in fine. sed ibi dic pncipis. i. principalis per sone. vel. i. episcopi. xxxv. dist. ecclesie.

v ¶ Presumāt. Ar. q clerīc⁹ diffinitionibus pncipum z laicozū non debeat supponi nisi per reconuentionem.

Qm ad vez. Doc. c. expositū ē. ē. x. di. qm̄ idez ideo b nō laborez. b ¶ Ad vez. i. ad discussionem veri. Vel. i. ad tps christi. c ¶ Vsurpauit. Arcū iste prātes sint dinise: q imparoz nō hz gladiū a papa: vt. j. e. in scptur. z. c. duo. z. c. si impator. z. xciij. di. legim⁹: z q: ipe/rin a solo do est. xxiij. q. iiij. qstū. Arg. j. lxiij. di. ti di dño. Ite q: pe tro sunt date claues celest et terreni imperij. xxij di. c. j. Ite q: de/ponit imparoz. e. j. xv. q. vj. alī⁹. z c. iuratos. z. j. q. iiij. quia presulatus. qre. ē. ō hac materia. x. di. c. q niam.

a
b
c

d ¶ Proprijs. i. imperij z sacerdotij. vel ppriis q ad christū. qdaz eniz gessit tanqz impator. pura cū eiecit de templo. z ē. ij. q. vij. accusatio. z cum corona de spinis portauit. qō ē signū Fgni. xij. q. j. duo.

Quid im/perat

e ¶ Discreuit. imo videt j. q: ñ discreuit. sz cōfudit. cū ipe vn⁹ et idē vtrūqz officium gessit. sed dic q iō ipe vtrūqz officiū gessit p se vt notaret q ex eodē fonte pcesserunt. xxj. di. de ros. Nā dicit lex q summa nobis dona a deo pcessa sunt. s. sacerdotium z impiū. in auē. quō oportet epos. i. pn. coll. j.

f ¶ Rursus. primus p supbiam cecidit vñ hoies in infernū demergebant. Christ⁹ aū z nos humilitate sua sursum erexit. Sz si haberēt oēs oia officia supbirēt ita q ire z demergerent in infernū.

g ¶ Pro cēna j. de pe. di. j. multiplex.

h ¶ Tēporaliū. Ar. q in causis spualib⁹: vt in matrimonio nō sit vtendū legib⁹ tpalib⁹. Ar. xxxiij. q. ij. Inē hec. xj. q. j. primus. Ar. de pse. di. iij. celebriratē. sz i alijs licet eis yti si non obuient canonibus. Arg. di. x. si in

Imperator qui a pa

Nota

Licet leges allegare

Clericī de

Dogma de ma.

Versus

Tegēda crimina.

adiutorium. Ar. di. liiij. ex antiquis. Vel.

i ¶ Tārūmodo. hoc aduerbiū determinat tm̄ illud ad secciuū tpaliū. nō illud vbū vterenk. z sic est falsum b notarū ab M. Ar. q in causis spūalib⁹ z ē. Naz bū licz leges allegare in spūalibus. xxxv. q. v. ad sedē. xv. q. iij. §. cū aūt Laurētij. Vel dic tm̄ modo. i. maxime sic econtra. xj. q. iij. siquis epus.

Aris. Oñdit in alia prescapli que hic non est.

l ¶ Appellatuz. legit eni oēs clericos deos appellasse: vt. xj. q. j. sacerdotib⁹. xij. q. j futuram. fm hāc rationem nec ab epo possent iudicari clerici. sed b dixit vt ostēderet quanti sint habēdi. si. ex de iudi. nouit.

m ¶ Ephesine prime. Quia secunda nō est recepta in auēte.

n ¶ Seu poti⁹. oprie corrigit se: q qstiones non debent fieri sup fide dubitando. Arg. ex de here. dubi⁹. dogma autem per. g. est doctrina in fide. sine. g. est angul⁹. vnde illō: Sede/bat domate domus.

In scpturis. xj. q. j. c. sacerdotibus.

p ¶ Et cooperirem. ff. de iniur. eum qui nocentem. Cōtra. sed hoc ō occulto qō non posset probare: quia talia non habent vlm/dicram. z sic solue contrarium illud. lxxxiij. dist. c. iij. illud autem in manifestis. in quibus etiam nō deberet eum prodere: vt no. ij. q. j. si peccauerit.

q ¶ Contegatis. Et tamen corripiaris. ij. q. j. si peccauerit. hoc de occultis intelligitur. nam de manifest cogimur accusare pmissa tū admonitione. ij. q. vij. quapropter. Ar. contra j. v. q. ij. c. vlti. z ē.

pauca: Nis itaqz manifeste rept⁷ apparet cōministrū nrm ignaciū p impalē tm̄mō sententiā nullo mō potuisse prozsus expelli: in cui⁹ dānatōne: q: p lulū qz assensus ē sbsecutus. apparet id cā patratū fuisse adulatiōis nō legitīe sanctiōis. Item dē ludouico impatozi. Facta pōtificū impatoz iudicare nō oz.

o

Impuris narrat j stātin⁹ impator dixisse: Ve si pnjs oculis vidissem sacerdotē dei aut aliquē eoz q i monachali habitu circūamicti sūt peccātē: chlamydē meā expoliarē z coopirē eū ne ab aliq videret. In qb⁹ igit desideratissime fili necessario cōmonemini: vt quēadmodū fide z religione ac honor⁷ parilitate ei adeqri videamini: ita qz humilitate atqz deuotiōe eq parari nihilominū anhelet⁷: ita vt in nullo inferior eo sz potiozinueniamini post illī⁹ exēpla q talē se exhibuit ante talia. prius exēpla. Sz b quidē diximus cautos vos redderе cupiētes: vt si de dñis sacerdotib⁹: q iure patres aīaz dicunt aliqd pstigerit vos aut dire: qd pfusione pjs mētib⁹ ingerat: nō infrunitū sed pudozatos filios Noe imitātes patriā de reliq verecūdiā cōtegatis: vt affluenti quēadmodū z illī būdictiōe repleri moderante dño mereamini. Item ex epla gregorij ad hermānū metensem episcopum. Regū z pncipū prēs et mgri sacerdotes esse censentur.

p
q

Filij nō gubernat patrem

QVis dubitet. a ¶ Si filius. Sic ī auk. de nup. §. si vero. ibi dicē q ꝛ rubescit lex filios eē coercere patrū. si tū pater caderet in furorem: filius dareť tutor vt eum regeret. ff. de tu. ꝛ cu. da. ab his qui. vj. q. j. oues. ꝛ. c. sacerdotes.

DVo sunt. In auk. q̄j modo oportz epi sco. in pn. ē. di. j. humanum.

c ¶ Quibꝰ. Vt ab eis. sunt autē alia duo quibus aut p que regit: vt. ē. humanum genus.

d ¶ Auctoritas. Neuter pendet ex relig. ꝛ ita est ar. p imperatore: q: diuinitꝰ cōsecutꝰ est imperiū. ec. j. c. primo.

Pro imperatore

e ¶ In quibus: Id ē p quos. nā dicit lex q parū ē ius in ciuitate eē nisi sint p q̄s ius reddak. ff. de orig. iur. l. ij. §. pꝰ originem.

f ¶ Rationem. j. xviij. q. ij. cog̃uimus.

g ¶ Te pēdere. Quo ad spūalia j. de pe. di. j. multiplex.

h ¶ Judicio. zacharias q̄z regem francoꝝ depositꝰ in locuz eiꝰ pipinū sbstituit: vt j. xv. q. vj alius.

Pipinus

i ¶ Consensit. Ar consentientē maiori pena astringi q̄ facientem. Ar. xxiij. q. iij. q̄ alioꝝ. Arg. ē. lxxxvj. di. tāta nequitia.

k ¶ Excōicauit

Nota

Pnōcipem posse excōmunicari etiā a q̄uis epo. ē. di. lxiij. valentinian⁹. Ar j. xj. q. iij. si aūt vo

QVis dubitet sacerdotes christi regū ꝛ pncipum omniūq̄ fideliū prēs et mgros cēseri. nōne miserabilis insanie eē cognoscit: si filius patrez discipulꝰ mgrm sibi conek sbiugare: ꝛ iniq̄s obligatioib⁹ illū sue ptāti sbtjcere: a q̄ credit nō solū ī ēra sed etiā ī celis se ligari posset solui. I tē Helasi⁹ papa anastasio impatori. Auctoritas sacra pontificū ꝛ regalis ptās hꝰ mūdi gubernacula regūt.

DVo sūt q̄pe ī pator augusteq̄bꝰ pncipaliť b mūd⁹ regit: auctas sacra pōtificū ꝛ regalꝰ ptās. i. q̄bꝰ tāto gui⁹ē pōdꝰ sacerdotū q̄to etiam p ipis regib⁹ hoīuz ī divino sūt reddituri examīe rōnē. ꝛ pꝰ pauca: Mosti itaq̄ inť b hec ex illoꝝ te pēdere iudicio ñ illos ad tuā posse redigi volūtatē. talib⁹ igiť istitutť tali busq̄ fulti auctib⁹ plerīq̄ pōtificū alij reges alij ī pators excōicauerūt. Mā si spāle ali qd de pſonis pncipū req̄rak exēplū. Btūs Innocēti⁹ papa archadiū ī pator ē: qz pſensit vt scūs iobes chrysostom⁹ a sua sede pelleret excōicauit Btūs etiā ābrosi⁹ licet sctūs ñ tū vniūsal ecclie eps p culpa q̄ ab alijs sacerdotib⁹ nō adeo ḡuis videbak: theodosiū magnū impatorē excōicās ab ecclia exclusit: q̄ etiam ī suis sept. oñdit: q aurū ñ tā pcio si⁹ sit plūbo: q̄z regia ptāte sit altior ordo sacerdotal. B mō

circa pncipiū sui pastoral⁹ scribens: honor frēs ꝛ sblimitas eāl nullis potit cōpatioib⁹ adeq̄ri. si regū fulgori cōpas ꝛ pncipū diademati: lōge erit iferi⁹ q̄z si plūbi metalluz ad m auri fulgorē compares. q̄pe cū videas regū colla ꝛ pncipū sbmitti genib⁹ sacerdotū: ꝛ osculata eorū dextra oroni bus eorūz se credant cōicari vel muniri. I tē Joh. papa. Impatores debēt pōtificib⁹ S I subesse et nō pesse. impator catholic⁹ ē qd n salua pace ipi⁹ dicim⁹. filij ē nō pslit ecclie: qd ad religionē cōpetit discere ei ꝓuenit ñ o docere. hz pnilegia sue ptāt. q̄ administrādis legibus pu p blicis diuinitus cōsecutus ē ꝛ ei⁹ bñficijs nō ingrat⁹ contra dispositionē celestis ordinis nil vsurpet. ad sacerdotes enī de⁹ voluit q̄ ecclie disponēda sunt pertinere. non q ad seculi ptātes: q̄s si fideles sunt ecclie sue sacerdotib⁹ vo r luit eē subiectas. nō sibi vēdicet alienū ius ꝛ ministerium qd alteri deputatū ē: neq̄ ꝝ cū contēdat abrumpi a q̄ oia pstituta sunt: ꝛ ptra illi⁹ bñfi s cia pugnare videak: a q̄ ppiam pſecut⁹ ē ptātē. nō legib⁹ publicis: nō a ptātib⁹ seculi: sz a pontificib⁹ ꝛ sacerdotib⁹ oipotens de⁹ christiane religionis clericos ꝛ sacerdotes t voluit ordinari: ꝛ discuti et recipi de erroze remeantes. Imperatores christiani sub

ferētia iter iperiū ꝛ sacerdotiū. ex de. ma. ꝛ obe. solite.

S I impator. n ¶ Filij ē. j. xxiij. q. vl. conuenior. q̄ tū plati ecclaꝝ dicunť: vt dixi. xj. q. iij. p cipue. o ¶ Non docere. j. xvj. q. j. adijcimus.

p ¶ Diuinitus. Nō q̄ a papa. nam imperiū a solo deo ē: vt. xxiij. q. iiij. questum. nam a celesti maiestate habet gladij potestatem. C. de vete. iur. enu. l. j. in princi. qd concedo de vero impatore. sz q̄s ē ver⁹ impator: ꝛ dicunt q̄dā q ꝓstātino politan⁹. sed iste alij⁹ pcurator est siue defensor ro. ec. Ar. de ꝓse. di. v. i dic. ꝛ huic ro. ec. cōcedit gladij ptātē ꝛ conzanez. sz ꝝ. ex de ele. venerabilē. dicitur ibi. q ro. ec. transtulit imperium in occidētē a greciis. ꝛ ita iste romanus ē verus.

Imperium

Ver⁹ imperator.

q ¶ Quas. Ergo dz dici bona ptās est ista

r ¶ Jus. ē. di. x imperiū. ꝛ. c. certū ē. xj. q. j. si tributum.

s ¶ Beneficia. Ar. clericū stantem ꝝ ecclaz vñ hz bñficiū debere illo priuari. ni si forte p ralibus pſonis pro q̄bus licitum sit ei contra quemliber agere. q̄s habes ff. de postuk. l. hi qui. ꝛ. iij. q. vij. §. tria. in fi. i. in pro pria causa vl parentum suorum vel pupillorū suorum. Simile ē inter vasallum ꝛ dominum: vt. j. p xij. q. vlti. de forma. fi. ō aduocatis. C. de aduo. diner. iu. l. ij. C.

Clericus ecclia

de reuo. do. l. j. ꝛ. vij. q. j. quia frater. ꝛ dixi de hoc. iij. q j. nulli. B ñ exaudio ō ecclia ad quā itirulat⁹ ē: p q̄ stare pōt ꝝ q̄ālibet ecclam etiā in q̄ hz bñficiū: qz salū fuit ius pme. imo si aliqd munꝰ el iūgit ab ecclia nulla excusatione pt ptēdere. C. ō ex. tur. libertos. xxiij. q. j. sūma. t ¶ Et discuti. q̄ ñ q̄z eēt aliq̄ pstitutio ēt clerici nō erāt ō iurisdictiōe seclari. vū oēs pstitutiōes q̄

manauerē q̄ clerici nō sūt iudicandi: nisi ab epis: nō sūt nisi iurē declaratio.

a ¶ Presulibus. Hoc bū dicit. nā dic lex q̄ si iudex secularē iudicauerit cleri. cū eē dānā. dū: prio dz exui priuilegio clericali vt. xj. q. j. si q̄s. i auk. vt cle. ap. ppios. §. illud plane. colk. vj. licz illud hodie nō teneak. si. ex de iudi. atsi clerici ꝛc.

dere debēt executōes suas ecclesiastice p̄sulib⁹ nō p̄ferre. I dē. Ūnde De codē Pales. de pōtificib⁹ nisi ecclam iudicare debere: ñ eē hū anaꝝ legū de talib⁹ ferre sniaz absq̄ ecclesie pncipalꝰ pstitutꝰ pōtificib⁹ obseq̄ solere pncipes christiāos decretē ecclie nō suā pponere potestatē: epis caput subdere pncipes solitū ē nō de eoꝝ capitib⁹ iu

QVn/ De eo. Pal. dicare. stantin⁹ ī pator coronā et oēm regiā dignitatē in vrbe romana ꝛ ī italia ꝛ ptib⁹ occidētalib⁹ aplico ꝓcessit. Mā ī gestē btī silu estri q̄ btūs papa gelasi⁹ ī cōci. lxx. epoꝝ a catholicē legi commemorat: ꝛ p antiq̄ vsu multas B imitari dicit ecclias: ita legit.

Palea.

Q De pnilegio cōstā. impa. Onstātin⁹ ī pator q̄rta die sui baptismi pnilegiū romane ecclie pōtifici ꝓtulit: vt ī toto orbe pōtifices vl sacerdotes ita hūc caput habeāt sicut iudices regē. i eo pnilegio ita inť cetera legit. Utile iudicam⁹ vna cuz oīb⁹ satrapis nris ꝛ vniuerso senatu optimatibus ꝛ cūcto ppło impio romane ecclie subiacēti: vt sic beatus petr⁹ in ēris vicarius filij dei videť eē cōstitutus: ita vt pontifices ipsi⁹ pncipis aplorū in ēris pncipatus ptātē ampli⁹ q̄z terrene impial nre serenitatis māsuetudo hre videť: ꝓcessaz a nob nroq̄ impio obtineāt. Eligētes nob ipm pncipē aplorꝝ vel eius vicarios firmos apud deū eē patronos. ꝛ sic nra ē terrena impial potētia: ita eius sctām romanā ecclesiā decreuim⁹ venerank honorare: ꝛ āpliusq̄z nrm impiū terrenūq̄ thronū sedē sacratissimā beati petri gloose exaltari: tribuentes ei ptātē ꝛ gloriā ꝛ dignitatē atq̄ vigorē ꝛ honorificentiā impialē: atq̄ decernētes sancimus: vt pncipatū teneat tā sup q̄ttuor sedes: alexādrinā: antiochenā: dierosolymitanā: ꝓstantinopolitanā: q̄z etiā sup oēs in vniuerso orbe terraꝝ ecclias dei. Et pontifex q̄ p tpa ipsius sctē romane ecclie extiterit: celsior ꝛ princeps cūctis sacerdotib⁹ ꝛ toti⁹ mūdi existat. et ei⁹ iudicio q̄ ad cultū dei vel fidē christianoꝝ vl stabilitatē pcurāda fuerint: disponank. et infra. Q ecclesijs btoꝝ aploꝝ petri ꝛ pauli p cōtinuatiōe lumīarioꝝ possessionū pdia cōtulimus: ꝛ rebus diuersis eas ditauim⁹: ꝛ p nostrā impialē iussionē sacrā tā in orientē q̄z in occidentē vel etiā a septentrionali ꝛ meridiana plaga: videlicet in iudea grecia asia thracia africa ꝛ italia vel diūsis insulis nra largitate ei ꝓcessum⁹: ea pfus rōne: vt p man⁹ beatissimi pris nri siluestri sūmi pontificis successoriū q̄z ei⁹ oia disponank. ꝛ infra: Beato siluestro ꝛ oīb⁹ successorib⁹ eius de presenti tradim⁹ palaciū imperij nri lateranense: deinde diadema videlicet coronā capitē nostri simulq̄z phrygiū necnō ꝛ suphūerale videlicet lorum: qd ī impiale circūdare assolet collū: verūetiā chlamydem purpureamq̄z tunicā coccineā ꝛ omia impialia indumēta seu etiā dignitatē impialium p̄sidētiū equitū: ꝓferētes ei etiā impialia sceptra simulq̄z cuncta signa atq̄z banna ꝛ diuersa ornamēta impialia ꝛ oēm pcessionē impialis culminis ꝛ gliaz ptātis nre: virē etiā diuersi ordinis reuerēdissimis clericis sctē romane ecclie seruiētib⁹ illud culmē singularē potentie ꝛ pcellētie hre sancim⁹. cui⁹ amplissimus nr senat⁹ videť gria adornari. i. patricios ꝛ ꝓsules effici: necnō ꝛ ceteris dignitatib⁹ impialib⁹ eos pmulgam⁹ decorari: et sicut impialibus extat decorata militia: ita clerum sctē romane ecclie adornari decreuimus. ꝛ quēadmodū impial potētia diūsis officijs cubiculariorꝝ nēpe ꝛ ostiariorū atq̄z oīm ꝓcubitorꝝ ordinak: ita ꝛ sctām romanā ecclia decorari volum⁹: ꝛ vt amplissime pōtificale dec⁹ pfulgeat decernim⁹. ꝛ vt clerici eiusdē romane ecclie mappul ꝛ lintheaminib⁹. i. cādidissimo colore decoratos eq̄s eq̄tēt. ꝛ sic nr senat⁹ calciamētis vtiť cū vlonibus. i. cādido lintheamīe illustrēt: ꝛ ita celestia sic terrena ad laudem dei decorentur.

¶ Pre oīb⁹ aūt licētiā tribuim⁹ btō siluestro ꝛ successorib⁹ ei⁹ ex nro indicto: vt quē placat⁹ ppio ꝓsilio clericari voluerit ꝛ religiosoꝝ nūero clericoꝝ cōnūerare: null⁹ ex oīb⁹ p̄sumat supbe agere. ¶ Decreuimus itaq̄z ꝛ B vt ipe ꝛ successores ei⁹ diademate videlz corona quā ex capite nro illi cōcessim⁹: ex auro purissimo ꝛ gēmis p̄ciosis vti debeat p honore btī petri. ipe xo btissim⁹ papa sup coronā clericat⁹ quā gerit ad gloriā btissimi petri ipa ex auro nō ē passus vti corona. Phrygiū xo cādido nitore splēdidū resurrectionē dnicā designās ei⁹ sacratissimo vertici māib⁹ nris imposuim⁹: ꝛ tenentes frenū eq̄ ipi⁹ p reuerētia btī petri stratoris officiū illi exhibuim⁹: statuētes eodez phrygio oēs ei⁹ successores singularit vti ī pcessiōib⁹ ad imitatione impij nri. vū vt pōtifical apex nō vilescat: sz magis q̄z terreni imperij dignitas gria ꝛ potētia decoreť ecce tā palaciū nrm q̄z romanā vrbē ꝛ omēs italie siue occidētaliū regionum puincias

Sicut Sens⁹ est: sic par/ua ciuitas non potest regnuz im/pugre: ita nec imperi/um sacerdo/tiū. Vt sic licet episco/p⁹ sit i par/ua ciuitate: rex tamē ñ potest iudi/care de cleri/cis ei⁹: ꝓm hoc dic dis/pensatio re/ligiosi.i.epi/scopi constituti i parua ciuitate.

b ¶ Non ramen contra religio/nem. naz in eo casu posset a q̃cūq; redargui. xl.di.si pa/pa. vel etiā si scisma faceret. xxiij. q.v. de ligu/ribus. Et plures ca/sus in qui/b⁹ laici ha/bent iurisdictionē su/per clericos dixi. xxiij. q.v. princi/pes.

c ¶ Nulla renus. lxiij. di. valenti/uianus.

Papa facl ens ꝓtra religionem

Nota

Boni pṡn: d ¶ Contri/tas: vt. xxv q.j. diuinis. ⁊ cetera. e ¶ Re/staurare. xxij. q.iij. diffinitur. x vj. q.j. sta/tuimus.

loca ciuitates btissimo pontifi/ci ⁊ vniuersali pape siluestro cō/cedim⁹ atq; relinq̃m⁹: ⁊ ab eo et a successorib⁹ ei⁹ p pragmaticuz ꝓstitutū decreuim⁹ disponenda atq; iuri sctē ro.ec. ꝓcedimus p/manēda. vñ cōgruū pspexim⁹ nr̃m impiū ⁊ regni ptātē ozicta/lib⁹ trāsferri regiōib⁹: ⁊ ī biçan/tie puincie optio loco noī nr̃o ciuitatē edificari: ⁊ nr̃m illic im/periū ꝓstitui. qm̃ vbi pncipatus sacerdotū ⁊ christiane religiōis caput ab impatore celesti ꝓstitu/tū ē: iustū nō est vt illic impator terren⁹ hēat ptātē. Nec oīa vero q̃ p hanc impialē sacrā ⁊ impe/rialia diualia decreta statuim⁹ ⁊ cōfirmauim⁹: vsq; in finē mūdi illibata ⁊ incōcussa pmanere de/creuim⁹. Añ cozaz deo viuo qui nos regnare p̄cepit: ⁊ cozā terri/bili ei⁹ iudicio obtestamur oñis nr̃os successores impatores vel cūctos optimates satrapas etiā amplissimū senatū ⁊ vniuersum pplm̃ ī toto orbe terraz nūc ⁊ in posterū nulli eoz quoq; mō lice/re aut ꝓfringere vl'in quo q̃ cō/uelli. Siq̃s aūt q̃ nō credimus in ꝗ temerator aut ꝓtēptor exti/terit: eternis ꝓdēnatiōib⁹ subia/ceat ĩnodat⁹: ⁊ sctōs dei pncipes apl'orū petri ⁊ pauli sibi in pñti et ī futura vita sentiat ꝗrios: at/q; ī inferno inferiori ꝓcematus cū diabolo et oīb⁹ deficiat ĩpiis. Hui⁹ ro impial'decreti paginā ꝓprijs manib⁹ roborātes sup ve/nerādū corp⁹ btī petri posuim⁹. Data rome. iij. kal'. aprlis a ꝓstā/tino augusto. iiij. ꝓsule ⁊ gallica/no. iiij. ꝓci. Itē gre. gelasio.

Impial'auctas religiose dispen/satiōi mensurā nō mutat.

a Sicut q̃uis pua ciuitas p/rogatiuā pñt' regni nō minuit: sic impial'pñtia mēsurā dispēsa/tiōis religiose nō mutat. ⁊ ifra: Semp ē effectū in sacerdotali cō/cilio de sacerdotib⁹ iudicia pue/nire. Mā q̃lescūq; pōtifices sint b ⁊ si erroze hūanit⁹ accedēte non tñ ꝗ religionē vllaten⁹ exceden/c tes nullaten⁹ vident a seculari ptāte posse pcelli. Itē marcel/

lus papa marētio epo. Ecclias restaurare ꝓtritas nō pōtifices

Boni pseq̃ boni pncipis ē d pncipis ē ac religiosi eccle/e sias ꝓtritas atq; ꝓscissas restau/rare nouasq; edificare: et dei sa/cerdotes honorare ac tueri.

¶ Añ sctōs apl'os eorūq; suc/cessores sub dīna ꝓtestatiōe ꝓsti/tutos p̄cepisse legim⁹ nō debere fieri psecutiōes nec iferri fluctu/atiōes nec inuidere laborātibus in agro dñico nec expelli eñi re/gis dispēsatores. Dist. XCVII

f Hoc capl'o patenť oñ/dit: q; nec imperato/ri nec cuilibet laico li/cet decernere vl'de e/lectiōe summi pontific' vel de re/bus eccl'iastic'. q̃cūq; aūt ab eis ꝓstituta fuerint: p infect' hūda sunt: nisi subscriptiōe romāi pō/tificis fuerint roborata. Añ illō g honorij augusti: vt supzadictum est vanū eē videť: qō ꝗ auctem sacroz canonū de electiōe sūmi pontific' decernere tētauerit. Sz sicut ex eodē capl'o habeť eccl'ie p̄cibus impator in psuptores va/let decernere. sic̄ p defensione si h dei q̃ndā decreuisse legūť: ne he/retici aliq̃d nomīe eccl'ie posside/i rent. ab ea aūt nō iuitati ꝗ reb⁹ eccl'iasticis aliq̃d disponēdi nō hñt facultatē. Honorij⁹ vero au/gust⁹ nō sua auctē sz btō bonifa/cio supplicante eccl'iastice quieti ꝓsulere et cōcertantiū ambitio/nē punire curauit. Vñ idē bo/nifacius eps supplicatiōis eplaz honorio augusto destinauit di/cens. Eplā bonifacij ad honori/k um augustum.

Ecclesie mee tu de⁹ cui meuz sacer/dotiū res vob hūanas regētib⁹ deputauit: nos cura ꝓstrixit: ne causis ei⁹ q̃uis adhuc corpis ī/l cōmoditate detinear ꝓpter ꝓnē/tus: qz a sacerdotib⁹ vniuersis ⁊ cleric' ⁊ christiane plebis ptur/batiōib⁹ agitāť apud aures chri/stianissimi pncipis existimentur deesse. Si ei sec' q̃ oportet eueni/m at: nō vos id facere q̃ cuncta eq̃/moderatōe cōponit': sz nos p no/n strā tacētē ꝗsidiā videbimur qō

Hoc capitulo. Respicit in hac dist. xcvij. illō. c. bene q̃dem. in. xcvj. dis. ⁊ assignat ī hoc. ꝗ. quā/dam ptrari eratē. ⁊ dat postea solu/tionem.

g ¶ Mono rij. ꝗ. di. lx/xix. si duo.

h ¶ Ne he/retici. ꝗ. di. viij. quo iu/re. ⁊ xxiij. q.iij. nimi/rum.

i ¶ Inuita/ri. ꝗ. di. lxiij hadrianus. ⁊ c. in syno/do.

Ecclesie. c. proxi. vi/ctor. ꝗ. sed vt ibi dicit' iam erat in cōualescen/tia. adhuc tamen erat debilis: vt hic.

l ¶ Conuē/tus: Id est conuenticu/las. C. de e/pis. ⁊ cleri. conuenticu/lam.

m ¶ Face/re. s. videmi/ni.

n ¶ Tacen/tem. extra ꝗ resta. quia ingredienti/bus. ⁊ lxiij. dist. c. j.

a ¶ Sub illis. ct. xj. q.j. de sacer/dotibus.

b ¶ Formi/detur. chri/stianis.

c ¶ Virgi/ne. ⁊ xxvij. q.j. nuptia/rū. in fi.

d ¶ Pro/cellaz. i. he/reticorū.

e ¶ Facie. ecclesie.

f ¶ Prete/rita. s. bene/ficia.

g ¶ Prete/rita. sic itel/ligit ꝗ ꝓse. di. ij. panis: q.i. p omi/ mūere debe/m⁹ deo gra/tias referre pñti. s. ꝓte/rito nō fu/turo: q: nec de⁹ futuruz pcm̃ indul/ger ꝗ. de pe. di. iij. sane cauēdū. nec pactū valet si fiat q̃ nō agā de futu/ra iniuria. ff. de pac. si vnus. ꝗ. pa/cta.

h ¶ Repe/tit. i. recolit ⁊ ad memo/riā reducit.

i ¶ Tibi. ne sis ingra/tus.

l ¶ Euul/sa. p affectū. i. euellens.

k ¶ Prose/quentibus legationem nostram.

l ¶ Postu/atis. datiui casus.

Impator preponit se pape

Iector. Sed gre p̄/sumpsit hic imperator nomen su/uz: forte hec consuetudo

ciuitatis quietē ⁊ eccl'ie pacē p/uertere valeat admisisse. cū enim hūanis reb⁹ dīne cultoz religio/nis dño fauēte p̄uideas: nostra culpa erit: si non id sub vr̃a gl'ia q̃ certū est diuinis reb⁹ sp anio pmptioze fauisse: firmo ⁊ stabi/li iure custodiāť. qō p tot anno/a rū seriē sub illis etiā p̄ncipibus obtinuit: q̃s nulla nr̃e religiōis cura ꝓstrinxit. i. vt licita fuenť: ⁊ sub vr̃o impio clementie mūe/b q̃ sūt licita fomidenť. ¶ Ipsa eni ecclia deuotionē tuā christia/nissime impator nō meo q̃dē ser/mone sz suo q̃dē venerabili affe/ctu appellat: quā christ⁹ deus nr̃ vere fidei rector ⁊ vr̃i guberna/tor impij sibi vni despōsatā ⁊ in/c tactā virginē seruat: ne in ea ali/d q̃s patiamī insidiātiū pcellarū e fluct⁹ illidi: ⁊ q̃etā faciē tēpesta/tis insolito tumore turbari. glo/riosissime ⁊ trā q̃llissime impator auguste. ipa Xo q̃ vni despōsata est: nr̃a tñ eccl'ia mr̃ ē: pietatē ve/strā legatiōe quā suis sacerdoti/f bus cōmisit appellat: p̄terita pre/g sentiaq; repetit. vobis inq̃t reli/giosissime imperātib⁹ mō tut⁹ est/i pp'ls tam fidel' deo q̃ tibi pncipi christiano. Ecce eni inť mysteria inť p̄ces suas q̃s eccl'ia p felici/tate vr̃i depēdit ĩperij: teste apud quem ⁊ de cui⁹ sede agiť sctō pe/tro: sollicit' p religiōis obfuan/tia vocib⁹ clamat cū sollicita pe/titione miscet oro: ne humanas res solito tētatore occulto sollici/tante semel euulsa discordia di/strahat. egeret plib⁹ pnceps chri/anissime mr̃ eccl'ia: nisi apud te/ suaz eēt cura causaz: ⁊ nisi ī op/pressiōib⁹ idolorz ī hereticorz cor/rectiōib⁹ fide tua diuīo pariť cul/tu cū impio nr̃o semp florēte vi/cisset. hz refugiū piū tue mānue/tudinis ānū cū sue religiōis ve/neratiōe ꝓiūctū: cū q̃cq̃d huic p/ficiat eccl'ie vos agat' ⁊ ꝓferat' frib⁹ ⁊ sacerdotib⁹ meis pbatis/simis viris a me ⁊ ab oīb⁹ q̃ ec/k clesiā faciāt legat': q̃b⁹ pseq̃nti/b⁹ p̄camur sacre cā religiōis: vt in vrbe vr̃e mānsuetudīs ꝗ aīo q̃/l postulat' ānuit' in ppetuū sta/

tui vniuersal' ecclie consulatis.

Rescriptū honorij ad bonifaci/m um papā.

Iector honorij⁹ inclytus triūphator sem/per augustus sctō ac venerabili bonifacio pape vrb rome. Scri/pta beatitudinis tue debita re/uerētie gratulatiōe suscepim⁹. q̃/bus recēsitis egim⁹ oñipotenti deo maximas gratias: q; sancti/moniā tuā post longū incōmo/dū optate redditā didicim⁹ sani/tati. Et ideo reuertentib⁹ vene/rabilib⁹ viris gaudiū nostrum sanctoz apicū attestatiōe signa/mus ac petim⁹: vt q̃tidianis ora/tionib⁹ apl'atus tu⁹ studium ac votū suū circa salutē atq; impe/riū nostrū impendere dignetur. Illud aūt pietati nostre sat' pla/cuisse cognosce: q; sanctimonia tua de eccl'iaz ac pl'i pturbatio/ne sollicita est: que vt aliq̃ ratio/ne nō possit euenire satis clemē/tia nostra credidit esse puisum. deniq; p̄dicante beatitudīe tua id ad clericoz cunctoz noticiaz volum⁹ puenire: vt si quid forte religioni tue qō nō optam⁹ hu/mna sorte cōtigerit: sciant omēs ab ambitiōib⁹ esse cessanduz. ac si duo cōtra fas ⁊c. vt supza ⁊ in/fra. Unde id seruā dū est: vt oēs trāquillā mentē ⁊ pacificos ani/mos ex serenitatis nostre admo/nitione custodiāt: nec aliq̃d sedi/tiōis cōspiratiōib⁹ tentare conē/tur: cum certū sit nulli partium n sua studia profutura. Sine si/gnatis apicibus nō est mos ro/mane ecclesie vndecūq; legatio/nē suscipe neq; mittere. Ū ñ ni/colaus papa. Romana nō con/suevit ecclesia sine signatis api/cibus legationē vndecunq; su/o scipere.

Nobilissimus vir atq; strenuus vestre sub/limitatis legat⁹ licet nullam epi/stolā in xta cōsuetudinē a vobis nostro pontificio detulisset: licet nunq̃ apl'ice sedis moris fuerit p abs q; signatis apicib⁹ vndecū/q; legationem suscipere: nos ta/men vos in illo honorātes: eius/q; grauitatem ⁊ eloquioz illius veridicas cognoscētes assertio/

erat olī. C. de sum. trī. iter claras. papa tamē alios sibi p̄ ponit. xij. q. j. dilectissi/mis. Vl'forte tunc no/uella erat ecclesia: et adhuc obti/nebat illō: Quare fre/muerūt gē/tes ⁊c. post ea aurē im/peratoz sub/iecit se pa/pe. vt. xxiij. q. iiij. disp̄li/cet.

n ¶ Sua studia. i. cō/spirationes Johan.

Obl/lissi/mus. Ar. q; sine lr̃is nō est adhibē/da fides le/gatis. ix. q. ij. lugdunē/sis.

Littere le/gatorum

p ¶ Sig/tis. Oportz ꝗ q legatus exhibeat lit/teras legati/onis sue ad ꝗ vt credat ei: vt ꝗ. lx/iij. di. lect'. ⁊. C. de mā/ḡn. l. vnica.

Legat⁹ debet hoc p̄/bare

Sed q̃d si perdidit lit/teras ⁊ vult probare a/missionez? Dico q p̄: non tamen sufficit pro/bare tenorē littere: nisi ꝗ probetur q; illa lr̃a fue/rit sine vi/tio: vt extra de priuile. cum olim ī fi. et. C. de fi. istrumē. l. vltī. Sed nūquid suf/ficit mādā/

Questio

Questio

eũ sine lr̃is: dico q̃ legato nõ sufficit ꝓbare mãdatũ: vt. C. de mã. ꝓnci. l. j. qz legati nõ sine piculo recipiũt. vñ maior eis faciẽda examiatio: vt. xlij. di. ¶ escam⁹. sz delegat⁹ ꝓꝓbare mãdatũ sine lr̃is: vt i auk. de litigi. §. oez. coll. viij. ar. eẽ de of. dle. ꝓudẽtiã. z eẽ ō resch. ex parte Job.

Lan. z ḋdã alij dicũt q̃ in iudice delegato non sufficit ꝓbare a/ a missione reseri/ pti: nisi ostẽdat auctẽticũ: vt eẽ ō of. dele. cũ i iure. xxv. q. ij. san/ cim⁹. z eẽ ō fide instru. c. j. ita notauit Tã. sup il la decre. cũ olim Jo. Sz pone q̃ ꝓres viderũt et approbauerunt rescripteũ: z post ea redactũ fuit in publicam formaz ꝑ tabellio/ nẽ: nũqd amisso postea rescripto iudex procedere poterit: sat⁹ credo q̃ sic vt notaui in q̃stionib⁹ meis B. Sz cũ hic indistincte dicat: q̃ lr̃e debeant eẽ signare: videl q̃ a q̃cũq̃ sint sigẽte q̃ sufficiat ad ꝗ vt scriptura dicat autẽtica: vt eẽ de ap. psonas. z eẽ de fideius. pue/ nit. Nã z eps sigillat sigillo eccl'ie sue: vt. lxxiij. di. in noie dñi. Item z alieno anulo ꝑt q̃s signare restamẽtũ: vt inst. ō resta. §. pñt aũt. Item z alienũ sigillũ etiã nõ iudicẽ sui facit fidẽ: vt. j. di. pri. c. j. z. ij. sed dic q̃ alienũ sigillũ facit fidẽ si nõ habeẽ ꝓprũ als nõ: vt eẽ de ap. significauit. z. lxv. di. eps. Item lr̃e nõ dicunt sigẽte si legi ñ pñt characteres: vt eẽ de fi. instru. inẽ. z. ff. de resta. ad restm. §. signa. z §. signũ. Item si filũ ruptũ sit ñ dicũt signa/ vt: vt eẽ de cri. fal. c. lz. si aũt filũ ex toto nõ est fractũ: bñ dicunt sigẽte: vt. ff. de bo. pos. fm tabu. l. j. §. si linõ.

a Nihilomin⁹. Ergo z cardiali q̃ bñ not⁹ ẽ in aliq̃ puincia credẽdũ eẽt sine lr̃is. maxie cũ nõ ꝓtigat cardinalẽ vnq̃ abesse nisi legatiõis cã Jo. b Credidim⁹. Ar. q̃ interdũ voci z assertiõi vni⁹ credẽdũ sit: si ꝑsona sit honesta z aucẽtica. Arg. viij. q. iij. c. j. sic ecõuerso ex ꝑsona ꝓferẽtis instr̃m min⁹ credit instr̃o: vt. ff. de edẽdo. si q̃s §. j. sic si malus aliq̃d dicat: nõ facile ei credit: vt. xxiiij. q. j. quisq̃s. Ar. ꝗ. xix. di. scõm.

Q Ue circa. Nic depingit. xcvij. di. in cui⁹ ꝑnciplo vtit B. trãsitu. in q̃ ostẽdit q̃d dixerit haeten⁹ z q̃d in hac dicur⁹ sit. Nã qz clerici sepe mittunt de puincia ad puinciã: dicuit oñdit q̃ ñ sẽ recipiẽdi i alia puicia sine lr̃is eꝓz suoꝓ

a nes nihilomin⁹ eũ z sic decuit suscepim⁹: z ei sic honestuz

b Credidim⁹. Di. XCVIII

c Q Ue circa ordinandos sint obꝑuanda q̃ in eoꝓ electione diligenẽ sẽ cõsideẽda: multoꝓ aucẽtib⁹ mõstrata sũt: sz qz ꝗtas rei nõnũq̃ obscurat mutatiõe pro uincie: decretũ ẽ sacris canib⁹: vt pegrini nisi q̃nq̃ vel eo ãpli⁹ suoꝓ eꝓoꝓ fuerit cõmẽdati chirographis nõ ordinenẽ. Uñ silnester papa i generali ꝛci, ꝗsidens dixit. Nisi q̃nq̃ eꝓoꝓ lr̃is designatũ trãsmarinũ hoẽm ad clericatũ nullⁿ suscipiat.

d Nullus aliq̃ rõne trãsmarinũ hoẽz penes vos in

e clericat⁹ gdus suscipiat: nisi q̃nq̃ aut eo ãpli⁹ eꝓoꝓ designat⁹ sit chirogꝗphis. Idẽ anastasi⁹ vb romane eps oi

f Bãs/ marinos hoẽs i clericat⁹ honorẽ nẽo suscipiat: nisi q̃nq̃ aut eo ampli⁹ eꝓozũ

g chirographis fuerit designa

h ti: qz ꝑ surreptionẽ multa solent euenire. Idẽ Hre. ro. ec. ꝓsul squillitiano eꝓo. De codẽ. Afros passim z ignoraos pegrinos ad

i ecclʼiasticos ordines acceden/ tes nulla rõne suscipias: qz afroꝓ alij q̃dẽ manichei alij rebaptiçati sunt. pegrini vero plurimi i mioꝛib⁹ ordib⁹

l ꝗstituti fortiores de se ꝑtendisse honores sepe ꝑbati sũt. Item ex ꝛci, elibertano. Nõ sunt ꝓnouẽdi ad clerũ: qui

m O pegre fuerũt baptiçati Omnes q̃ in pegrinationе fuerint baptiçati: eo q̃ eoꝓ minime sit cognita vita: placuit ad clerũ nõ eẽ ꝓmouẽdos in alienis puinctis.

n E pri/ Di. XCIX matib⁹ aũt q̃rum supra mẽtionẽ fecim⁹ q̃rit q̃dẽ gradũ in eccl'ia obtineant: an in aliq̃ a ꝓriarchis differãt: quã obedictiã archiepi eis dẽant Primates z ꝓriarche diuer/

nisi aliq̃ q̃lt/ scũq̃ habeat noticia de sigill⁹ z de illis remot⁹ ecclesijs: q̃ nõ sit eis credẽdũ z si mille sint. Ar/

T Ransmari/ (gu. eẽ de fi. instru. c. q̃ sup his. nos. Idem intelligo de q̃libet ignoro q̃ sigilla repsentat ignora. i Chirographis. lr̃is in q̃bus ꝓtinebiẽ de vita. de moꝛib⁹. de ordinib⁹. de irregularitate sua. h Per surreptionẽ. sl. eẽ de pcura. c. j. et

Afros. i Rõne. puinciã ꝑ (ij. q. ij. inducie sumit ꝗ aliquẽ ar. xxiiij. di. qñ. ff. de edi. edẽc. q̃ sl nolit. §. qui mancipia. k Suscipias. Vt officient populũ. als bene. eẽ de cle. pegri. c. penl. l Fortiores. Nec ẽ vna rõ q̃re nõ admittunt alie assignan/

Omnes. Hoc. c. loquit ō adul (tur. xix. q. ij. duetis. Sz nõne baptism⁹ rollit oẽm pcri maculã? vtiq̃. sic ꝗ de pe. di. vl. c. vl. q̃ hoc iõ. qz forte isti bigami vel als irregulares sunt: qz aũ baptismũ forte fue/

E ꝓmatib⁹. Fecerat Gra. §. (rũt bigami. in di. lxxx. meniionẽ de ꝓmatib⁹ ꝓriarchis. sz ne q̃s crederet ꝓpẽ noim diuersitatẽ aliquã esse realẽ differẽtiã: iõ oñdit i hac di. dñam esse tm̃ in noie. oñdit etiã ō reuerẽtia quã debẽt archi ꝓpi suis primatibus. ostendit etiã q̃ nec romanⁿ pontifex debet vniuersalis appellari.

Diuidere Omnes Sic

Prouincia ꝛꝛ. diuisio

P Rouicie. a Tã ch'isti aduẽtũ. Ergo aũ ꝗ̃s gelasij z dionysij distincte erãt puincie. vñ rep/ bat solutio q̃ ponit. ꝛ. q. iij. nec numer⁹. q. s. tũc ñ erãt puincie limitare. sed dic q̃ puincie fuerũt diuise: vt ꝗ. sed diocises nõ nisi a ꝛpe dionysij. xiij. q. j. c. j. vel solue ꝑ illã lr̃az: maxima ex pte. q. d. nõ omẽs.

b Quib⁹ permissuz. q: modi/ ca erat sũma. ij. q. vj. anteriozuz §. illud.

c Nõ erat. vt clerici q̃ i causis ecclʼiastici ñ pñt appellare ad ꝓn cipẽ: vt j. q. j. placuit.

d Quoriens. .i. bis a snia vel p⁹ sniam. Et nõ q̃ dicit q̃riẽs fm leges: sz tñ nõ licet fm leges appellare nisi in casu aũ sniam. Et ita ẽ ar. ad expositionẽ illi⁹. ij. q. vj. ois oppssus.

e Ipis. repetit qõ dixerat.

f Formã. Ar. C. de codicil. si ſdẽ. j. qz diuersitas noim dz designari diuersitatẽ reruz: vt. xxj. di. deros.

g Comitib⁹: Id est comitãtibus vl seq̃ntib⁹ eos. Vel comitat⁹ eni ōr districtus alicui⁹ ciuitatis vbi ẽ eps. Vel hoc vult nocare q̃ archiepi maiorẽ hz prãtẽ in puincia z iurisdictionẽ q̃ ꝑ mas. naz metropaliran⁹ ẽ iudex ordinari⁹ oium eꝓoꝓ puincie. ꝑ mas tm̃ archiepi. vñ fm hoc maiorẽ patriarchis comitib⁹. i. ꝓpter comites z ꝓpter eꝓos suffragancos.

h Noie. Ar. ex noib⁹ sp̃ res noim. i. res significatas

Primates

N Ulli archiepi ꝓmates (p noia debere arrẽdi. vocent. C. de libe. cã iubem⁹. C. de pba. nec epistolis. k Qui primas. Sicut romanⁿ: antiochenⁿ:

Comitatus

soꝓ sũt noim fm eiusdẽ officij. ab archiepis q̃tiẽs neẽe fuerit: epi ad primates appellãt: sz a ꝓmatib⁹ ad archiepos appellari nõ licz. debẽt q̃ obedictiã ꝓmatib⁹ archiepi i oibus q̃ sibi fuerint ab eis iuste impata. U ñ anaclet⁹ papa ait. Que obedictia sit exhibẽda ꝓmatib⁹ z ꝓriarchis

a P Rouincie mlto aũ christi aduentũ tpe diuise maria ex pte sũt: z postea ab aplis z brõ cl emẽte ꝑdecessore nr̃o ipsa diuisio ẽ renouata. z i capite puinciarũ vbi dudũ ꝓmates legi erãt secli ac pria iudiciaria ptãs. ad q̃s q̃ p religs ciuitates cõmoraban q̃ eis neẽe erat qui ad aulã impatoꝓ vel regũ cõfugere ꝓterãt vel q̃b⁹ ꝓmissum nõ erat: ꝓfugiebãt ꝑ oppressiõib⁹ eoꝓ vel iniusticijs suis iꝑosq̃ appellabãt q̃tiẽs op⁹ erat: sic i lege eoꝓ scriptũ erat. iprus q̃s in ciuitatibus vel locl nr̃os priarchas vl ꝑmates: q̃ vnã formã tenẽt: licet diuersa sint noia: leges diuine z ecclʼiastice ponit eẽ iuserũt: ad q̃s epi ñ neẽe fuerit ꝓfugerẽt eosq̃ appellarẽt: et ipi noie ꝓmatũ fruerenẽ. Relig vero metropolitane ciuitates q̃ maiozes iudices habebant licet maiozes comitib⁹ essent: bñent metropolitanos suos q̃ predictis iuste obedirẽt ꝓmatib⁹: sic in legib⁹ seculi olim ordiatũ erat: q̃ nõ primatũ sz aut metropolitanoꝓ aut archiepoꝓ noie fruerenẽ. Item anicl⁹. Nõ vocent primates: nisi q̃ ꝓmas sedes tenẽt: q̃ruz eꝓos apl'i eozũq̃ successozes regulariẽ ꝓriarchas vel primates esse ꝗstituerẽt: nisi aliq̃ gens deinceps ad fidẽ cõuertat: cui neẽe sit ꝑ multitudine ꝓmatẽ ꝗstitui. Reliq̃ metropolitani noiẽnt q̃ als metropoles tenẽt. Item ex cõci. africano. Princeps sacerdotũ vel summus sacerdos nõ appellet nisi ꝓme sedis eps.

n P Rime sedis eps nõ appellet ꝓnceps sacerdotũ vel summus sacerdos aut aliq̃d hmõi: sed tm̃ ꝓme sedis eps. U niuersal' aũt nec etiã roman⁹ põtifex appelletur.

U ñ pelagi⁹ oib⁹ epis. Nec etiã roman⁹ pontifex vniuersalis eẽt appellãdus.

o N Ullus patriarcharum vniuersalitat' vocabulo vnq̃ vtat: qz sivⁿ ꝓriarcha vniuersal' ōr: ꝓriarcharu nomẽ cetera derogat. sz absit ꝗ a fidelib⁹ ꝗ sibi velle quẽpiã arripe: vñ honorẽ fratrũ suozũ ꝓminere ex q̃tulacũq̃ pte videat. q̃ ꝓpter charitas vr̃a neminẽ vnq̃ etiã suis in epis vniusalez noiet: ne sibi debitũ ꝗtrahat cũ alteri honorẽ effert i debitũ. Item Hre. eulogio ꝓriarche alexãdrino.

Q Cce in ꝑfatione epl'e quam ad me ipm q̃ ꝓbibui direxist': supbe appellatiõis ꝗbũ vniusalẽ me papã dicẽs ꝓmere curast' qõ peto mihi dulcissima scitas vr̃a vltra ñ faciat: qz p vob subtrahit qõ alteri pl⁹

Quomodo

Sigilla ignora.

Questio

Nota

Papa. ne/ mini vult ꝓiudicare.

Questio

taldus. sic eẽ de offi. dele. sup eo. vbi ōr: nõ est intentio nis nr̃e alicui derogare ꝑ rescriptum nostruz. Et ita ar. qõ vni attribuit alij subtrahit. Ar. xiv. di. discipli na. ff. de iudi. cũ pteroꝓ in fi. z eẽ de rescrip. olim in fi.

Aliẽo anulo signare.

Quãdo litterc dicanẽ signare

Cardinali. credit.

lxxxv. di. archidiaconū. Ar. neminī psulēdū cū alterī iactura: vt j. xj. q. iij. sicḡ vero. xxij. q. ij. hmū. xiij. q. v. deniq. a ¶ Prebek. Nō eni debet plus eē subditi q̃ expedit. ij. q. vij. admonendi. nec plati tra hūiles vt prenanť. lxxxvj. di. qñ. ff. de offi. psi. obꝑuandum.

Hūiliras nimia

b ¶ Nō negať. Sic. C. ō ca. tol. l. j. §. vl. C. ō nupti. imptat. i ꝑn. nec eni publice prodest ꝛc. C. de sen. ꝑfec. pre. l. j. c ¶ Negat se ꝗ eē. i. eē ō vniuersitate: cū tñ ro. ec. nō sit vniuersal: licz sit ō vniuersitate Job.

a cū rō exigit ꝑbeť. Ego nō verbis q̃ro ꝓspari sz moribus: nec honorē eē deputo in quo frēs meos honorē suū ꝑdere cogōsco. Meus nāq; ē honor vniuersal ecclie: me honor ē fratrū meoꝝ solidus vigor. Tūc ego honorat' sū: cū singuł q̃buscq; honor debit' ñ negať. Si me ei vniuersalē pa/ c pā vra scītas dicit: negat se ꝗ eē qō me fatcť vniūsuz: sz ab sit ꝗ. recedāt ꝓba q̃ veritatē inflāt ꝛ charitatē vulnerāt.

Episcopos. Hic titula/ tur. c. di. 2 qz fe/ cerat mentionez de ꝑmarib' ꝛ archiepis. ꝛ eoruz dignitas videť esse impfecta si/ ne pallio: vt ex de elec. significa/ sti: iō specialiter tractat ō pallio ostēdens q nisi habeāt palliū ñ pnt ꝑalia exer/ cere officia. Ponit ertā. j. q. eps ꝑbeat peri ꝛ da/ ri. qz. j. ꝛres mens es. ꝗbus qz bñ meritis ꝛ fortiť postulārib': er q̃ tpe sit eo vrēdū: qz tñ in celebratiōe misse. nisi plus ex ꝑuilegio alicui ꝓcessum sit. ꝛ q̃liter sit dandū: qz cū donatiōe nouī pt

Pallij vsus

b Dist. C

Episcopos aūt ordinare aū palliū accepto nec archiepō nec ꝑmati nec patriarche licet. ¶ Nō ex auēte pelagij pape licet min' euidenť dať intelligi. Ait eī pelagi' papa. Infra tres mēses fidē suam exponere ꝛ palliū postulare a romana ecclia q̃sq; metropolitan' studeat.

Q Uoniā q̃dē metropolitanoꝝ fidē suā ꝑm ꝓscā ꝓsue/ tudinē sctē sedi aplice exponere detractātes vsumpallij neq; expetūt neq; ꝓcipiunt: ꝗ ac ꝑ ꝗ epoꝝ ꝓsecratio vidua/ tis ecclesijs nō sine piculo ꝓ telať: placuit vt q̃sq; metro/ h politan' vltra tres mēses cō secratiōis sue ad fidē suā ex/ ponēdā palliūq; suscipiēdū ad aplicā sedē nō miserit: cō/ ssa sibi careat dignitate: sitq; metropolitanis licentia k alijs post scōam ꝛ tertiā com monitionē viduat' ecclesijs l ꝓsilio romani pontific' ordi/ nando eēm subuenire. Si vero cōsecrādi epi negligentia m puenerit: vt vltra tres mē/ ses ecclia viduata ꝓsistat: cō munione ꝓiuet q̃sq; aut lo co cedat: aut se ꝓsecrādū of/ ferre nō differat. Nō si vltra q̃nq; menses ꝑ suā negligen tiam retinuerit viduataz ec/ clesiam neq; ibi neq; alibi cō secrationis donū percipiat: īmo metropolitani sui iudi/ n cio cedat. I tē grego. papa.

ex de. elec. nosti. ꝛ. c. trāsmissam: de transla. cum ex illo. īmo ꝛ capitulū pōt ꝓfirmare: qz supplet vice plati. ex de here. ad abolendā. Sed dico q nec capl'm in ꝗ supplet dēcrū plati: vt ex ne se. va. illa. licet sit ar. q solus papa possit. xxiij. di. ꝑbēn. quia diuersitatem.

g ¶ Viduatis. olim. nam post cōfirmationē e/ lecti iā ē mrimonū inter eū ꝛ ecclesiā. de trāsla. pla. inter corpo/ ralia. Vl dic q vidua ē quo ad episcopalia.

h ¶ Tres. accusatus de ꝗ corazꝗ papa. als non.

i ¶ Cōsecratio/ nis. i. ꝓfirmatio nis: si ante erat episcopus.

k ¶ Post scōaz Dicūt q̃dā facie dā ipi metropo/ litano infra ali/ os duos menses anteq̃ deponať sicut p' sequit ō epis. Nō eni dr de epis. j. ꝗ exau di de metropoli. vñ hec determi/ nario: post se/ cūdā ꝛc. deēmi/ nar illud ꝗbū ca rear. ꝛ ꝑm hocē ꝗ ar. q mora ꝑt purgari. Alij di cūt q hec admo nitio dz fieri tm̄ mō a suffraga/ neis metropolitani: ad q̃s vt dicunt trāslata est prās: cū metropolitan' negligēs existat. Si ꝗ suffraganei post admonitionē neglexerit ꝓsecrare vl eligere: vici/ ni metropolitāi cōsecrabūt ꝓsilio pape. Sz q̃re auferť capl'o prās eligēdi: Rñ. qz neglexerūt admonere suuz electū ad perēdū palliū. als dico reuerti ad eos ius eli gendi. Sz q̃re descēdit ad metropolitanū: cum tm̄ ad papā deuoluunť epāt': vt ex de ꝓcess. ꝑbē. ꝛ ec. nō va. dilect' : sed ꝗ ñ ꝓcise descēdit ad metropol. sz ad papā cū eis. Vel tūc descēdit ad papā cū aliqs ē negligēs i eligēdo. et ē stile. lxv. di. si forte Jo. hodie solus papa facit hoc p decre. illā. dilect'. l ¶ Cōsilio. Dicūt q̃daz ꝗ generale esse: q vbicūq; p negligentiā vni' trāsferť prās ad aliū: ille nō ꝓceder nisi ꝑus rechat auētrem su periorīs: sed ꝗ nego. ꝛ hoc ē speciale. als sec'. ix. q. iij. cū simus. Ar. ff. de ꝓdi. instit. q ꝗ ꝓdi. §. vl. m ¶ Vltra. Sed q̃re nō dať nisi tres mēses archiepō: vt. §. e. c. q: maius piculū ē in mora metropolitani. xlij. dis. quiescam'. n ¶ Cedar. Cōtra. vij. q. j. mutationes. ꝛ iij. q. vj. q̃uis. ex de trāsla. inť. sz ꝗ speciale ē vt confirmarū possit metropolitan' deponere: ꝛ hoc in odium negligētie. Ali' ē casus. xxxij. di. sicḡ epī p man'. Tertius. xxij. di. illud. sed certe ꝗ nō deponiť nisi ab obtrī nendo: non ab ordine quem habet.

Questio

Questio

Questio

Patienter

Contra morē. a ¶ Patiētissime. Ar. q̃ ꝓ videtur iniustū qd̃ pcipit plat⁹: patienē tñ ferēdus ē s̄. di. xxxj. aū trienniū. ⁊ di. xix. in mēoziā. xxiij. q. j. dd culpat. b ¶ Cōsuetudies. Sed nūqd valet p̃uilegiū ira generale? sic: vt. xix. di. si romāoꝝ. ⁊ ē si. ix. q. ij. cpl.

Priuilegium generale

Contra morē q̃ppe ecclesiasticū ē si nō patientissime tolerat qd̃ a nob̄ abs̄it etiā iniusta correctio. ⁊ infra: Illud frat̄ charissime nō putam⁹ tibi ignotuz: q̃ pene de nullo metropolitano in q̃ buslibet mūdi ptib⁹ sit audi/tū extra missaꝝ tp̄s vsuz sibi pallij vēdicasse. ⁊ qd̃ bñ hāc ꝓsuetudinē general' ecclie nouerit vr̄is nobis mātifestissimis significastis epl̄is: q̃h̄ p̄ ceptuz p̄decessoris nr̄i iohis pape nob̄ in subdit' trāsmisistis ānexū: ptinēs oēs cōsuetudines ex p̃uilegio p̄decessorū nostroꝝ ꝓcessas vob̄ vre/q̃ ecclie debere ꝓfuari. Confitemini igit' eē aliā general' ecclie ꝓsuetudinē: postq̃ ea q̃ gerit' vobis ex p̃uilegio vēdicatis. Nulla q̃ nobis ī hac re vt arbitramur poterit remanere dubietas. aut enī mos oīm metropolitanoꝝ etiaz a tua ē fraternitate fuandus: aut si tue ecclie aliq̃d speciali ter dic' eē ꝓcessum p̃ceptūue a prioziḃ⁹ romane vrbis pontificib⁹: q̃ hec rauēnati ecclesie sūt ꝓcessa a vobis oportet oñdi: qd̃ si ꝑ nō oñdit. restat

Pallū. a ¶ Vices. p p̃uilegiū fecerat eū sēga/tū suū: sicē su⁹ p̄decessor fuerat. vel ideo ꝑ die: q̃ oēs vocant' ab ea in p̄ē sollicitudīs nō ī plenitudinez p̄rāt': vr. ū. q. vj. decreto. vel p̄i⁹ erat legat⁹: ⁊ ē desiit factus archiepūs. Ar. ff. de arbi. non distinguem⁹. §. j.

Archiepūs efficitur

Scriptorū. b ¶ Ordiatū. a suis epis. nā ꝑ ē regulare vt a suis suffragāeis ꝓsecre archiepūs ixij. di. q̃to. ⁊ pt̄ ꝓpendi ex ꝑ. c. et s̄. e. qm̄. ⁊. lxiij. di. q̃ qd̃ merro/politan⁹ etiam si ne licentia sūmi pōtific' pōt cōse erari: ⁊ ad papā nō spectat vt vl/det nisi datio pallij. Alij dicūt istō obtinere vbi metropolitan⁹ habz p̄ matrē. vel cuz ꝑ hz ex consuetudine. hodie tū vult papa q̃ petat' ab eo cōfirmatio cū pallio: vt extra de elec. q̃ sicut: vt. di xi. ij. di. c. vlti.

c ¶ Arcq̃ p̃ulegia. Ista p̃uilegia fuerūt personalia ⁊ trāsierūt cū p̄sona. ff. de reiu. p̃uilegiū. ex de isti. cū venissent: sz licz trāseant cū p̄sona: tū debent cōcedi successori cū perierit: z fit ī iuria ei. nisi cōcedat' sibi. bñficium tñ ē si ei cōcedit'. ff. de aq̃ q̃. et esti. l. j. §. pe. Nā si ipetrauī vt ducam aquā de, flumine publico p̄ditū meū: ⁊ vendo tibi pdiū: huilegium nō trāsit ad te: sz tñ impetrabile ē a te: ⁊ i iuria fit tibi si nō cōcedat': sz tamē multa pōt iudex ⁊ debet facere ad q̃ cōpelli nō pōt.

Priuilegiū successoris nō suc/cedit

Pallū vob̄ ex more trāsmisim⁹: ⁊ vices vos a/postolice sedis agere iterata inouatiōe decreuim⁹. Item epis epiris. De eodem.

a

Scriptoꝝ vroꝝ insinuatio frēs charissimi patefecit Andreā nichomediane ciuitat' epm deo ꝓpitio solē/b nit' ordiatū: cui palliū nos direxisse cogiscite atq̃ p̃uilegia cūcta ꝓcessisse q̃ p̄decessores nr̄i et p̄decessoriḃ⁹ ꝓtulerūt.

Ī vna aūt Dist. CI.

d

p̃uincia duo metropolitani eē nō debēt: sicut in chalcedonensi concilio legit statutuz esse. Duo metropolitani in vna ⁊ eadē p̃uincia esse nō debēt.

e

Peruenit ad nos q̃ q̃dā p̄ter ecclīasticas ordiationes affectātes potētiaz per f pragmaticū sacrū vnā p̃uinciā ī duas diuidāt. ⁊ ex ꝑ iuenianť duo metropolitani epi h in vna eadēq̃ p̃uicia eē. Statuit g̃ scā synod⁹ deinceps nihil tale attentari a q̃libz epō: eos ꝓ q̃ aliq̃d tale tētauerīt cadere de ꝓprio g̃du. Nactenus de electiōe clicoꝝ tractauim⁹: nūc ad simoniacoꝝ ordinationes trāseam⁹. Et vt facile liq̃at q̃d sup hāc heresim sctōꝝ patrū decreuit auctas: cā deducat' ī mediū: cuius negociū ⁊ de sciēter a simoniac' ordinat': ⁊ ō ignorant' a simoniac' ꝓsecrat': ⁊ de ordiatiōibus q̃ p pecuniā fiūt: ptīeat.

Explicit prima ꝑs Decreti.

Incipit Causa Prima

k

Vidā habēs filiuz obtulit eū ditissimo ceno/bio: exactus ab abbate ⁊ a fratrib⁹ decem libras soluit vt fili⁹ suscipe ē: ipso tñ beneficio etatis hoc ignorāte creuit puer: ⁊ per incrementa tēpozū ⁊ officiozuz ad virilē etatem et sacerdotij gradū puenit. exinde suffragantib⁹ merit' in epm eligit: inūueniente obsequio ⁊ paūnis p̄cibus: data quoq̃ pecunia cuidā ex cōsiliariis archiepī consecrat': iste in antistitē nescius paterni obsequij ⁊ oblate pecunie. pcedente ꝓo tpe nōnullos p pecuniā ordinauit: q̃busdā vero grat' bñdictione sacerdotalē dedit. tandem apud metropolitanū suum accusat⁹ ⁊ cōuict⁹ sniam in se dānatiōis accepit. Nic primū q̃rit' an sit pctñ emere spūalia. Sēo an p ingressu ecclie sit exigēda pecunia: vel si exacta fuerit an sit p̄solvenda. Tertio an ingressuz vel p̄bendas ecclie emere sit simoniacum. Quarto an sit iste reus criminis qd̃ eo ignorante pater admisit. Quīto an liceat ei eē in ecclia vl' fungi ca ordiatiōe quā paūna pecunia ē assecut⁹. Sexto an illi q̃ ab eo iā simōiaco ig̃nant' ordinati sunt: abijciendi sint an nō. Septimo si renūciās sue hereti sit recipiēd⁹ ī epāli

Legitima

l ¶ Tale. Ar. q̃ ꝓncepī legitimē aliquē nō tñ erit legitim⁹ q̃ ad ecclesiā: ⁊ ita erit legitim⁹ q̃ ad vnū forū: non tamē q̃ ad aliud.

Simonia

Vidā. Quia hic tractat de simōia. vidā? q̃d sit simōia ⁊ vñ dicat. q̃b⁹ mōis ꝓ̄hib'. q̃s ad accusandū vel restifi/candū in tali crimine admittat'. q̃ pena ꝓnat'. q̃ dispensatio circa tales admittat'.

Simonia

Allegans p̃uilegiū

f ¶ Nō oñdit'. Qui ei p̃uilegiū allegat dz pbare ⁊ oñdere. ex ō p̃uilegiū. pastoral'. nullus tñ tenet edere nisi illū articulū q̃ facit ad rē. ex de fi. istru. ptingit. licz alias nēo posset iudicare de p̃uilegio. ap. ex de iudi. cū venissent. tñ qui defendit se p tale p̃uilegiū. oportet vt illud exhibeat: vt ex de fi. istru. accepim⁹. Sic g̃ canonic⁹ q̃ possidet duas p̄bēdas: cū ō iure nō possit eas possidere si ꝓ eū agat: ipse tenet. pbare q̃lit' hēat. sec⁹ si ꝓuentat' sup prima tñ. Dicūt tñ q̃dā: q̃ canonico indistincte incūbit on⁹ pbādi sez institutionē suā. ex de ap. p̄sonas. Ar. ex de pcu. ex insinuatione. Ar. ij. q. j. legū.

Questio

g ¶ Te cōpzobes. Nōne pscriptiōe posset iste se tueri: nō. q̃: nullū ius pditū ē q̃ tralla a talib⁹ tal' possideant. ⁊ qd̃ de iure'cōi nō possidetur: nec pscriptiōe acq̃rit: vt ꝑ ⁊. xciij. di. illud.

An p̃uilegio ⁊ cōmunī possit q̃s vti

c ¶ Priuilegio. Vide q̃lit' argumēt'. ex q̃ p p̃uilegiū ꝑ vendicat. nō q̃ de iure cōi ꝑ pt vendicari: q̃si si/mul nō pt q̃s inniti p̃uilegio ⁊ iure cōi: vt. xvj. q. j. hic est. ⁊. ff. ad mūicip. l. j. ff. de le. j. si qñ. sz certe qñq̃ vrit q̃s ⁊ p̃uilegio ⁊ iure cōi: vt ex de ꝓsue. cū dilect⁹. nec renūciat q̃s p̃uilegio militari: licet vrat iure cōi: vt. ff. de mili. rest. l. iij. sic. ff. de p̃uil. cre. l. aūpe. xxiij. di. q̃ q̃. in p̄n. sic ⁊ iure cōi ⁊ etiā ꝓsuetudini pt q̃s initi: vt ex de cēsi. c. sopite. ⁊. xcv. di. olim Jo. Sz certe q̃cqd̃ dicat iohes: nō dz p̃uilegiū de eo qd̃ cōperit de iure cōi: cū p̃uilegiū sit lex priuata. s̄. di. iij. p̃uilegia. nec illa de cre. de ꝓsue. cū dilect⁹ ꝓ̄dicit: imo ꝓcordat cū cōfirma

postq̃ talia agere neq̃ ꝓsuetudīe generali neq̃ p̃uilegia vēdicas: vsurpare te cōpzobes qd̃ fecisti. ⁊ ifra: Decorari pallio nolum⁹ forsan mozi b⁹ indecozi: dū nihil ī epāli cerulce splēdidi⁹ fulgeat q̃ hūilitas. Oportet q̃ fratnitē tuā si honozes suos sibi q̃/buslibet argumēt' stabili p̄/posuit mēte defēdere: aut generalitat' vsuz ex nō scpto se q̃: aut rex sēptis p̃uilegijs se tueri. Qd̃ si postremo nihil hoꝝ est: alijs metropolitānis hmōi te p̄bere volum⁹ p̄sum ptiōis exēplū. Priuilegia q̃z sp cū vsupallij debēt cōcedi. Ūñ idē gre. siagrio epō au gustudiēs. De eodē

Ratiōis ordo oīno nos admonet vt cū vsupallij aliq̃ p̃uilegia largiri debeamus. Sed qm̄ cū honozis augmēto cura q̃z sollicitudīs dz excrescē: vt cultui vestiū actioīs q̃z ornamēta q̃ēiāt: oportet vt eni⁹i ī cūct' studijs sevra fratnitas exerceat: ⁊ circa sb/iectoꝝ act⁹ sit cura vigilans.

Idē Jo. epō p̄me iustiniāe illirice. Vsuspallij cōcedat et antiq̃ p̃uilegia innouant.

Honoratus

Rā/ (suetudie nō honorē. viij. q. j. in scripturis. tionis ordo. l ¶ Cura. Ar. ad quē pertinet honoꝝ ⁊ on⁹: vt di. lvj. dñs nr̄. di. lxxxvj. frēm. di. xiij. nec ui. xi. di. aū oīa. di. xxxv. eccle. nā dicit lex q̃ vtilitas p dignitatē augmētat. ff. ō iud. si lōgi⁹. i fi. ff. ō don. fl/li⁹. §. j. m ¶ Sbiectoꝝ. s̄. lxxxvij. di. §. j. ⁊. c. diuine.

Onus

Pragma

Ip

N vna aūt prouincia.

f

Peruenit. s̄. di. x. c. j. circa medium.

¶ Per pragmaticum: Id est principis rescriptū. Pragma enī cā dz. Pragmatica sanctio dicitur causa in cōsistorio p̄ncipis ventilata cozā pceribus

facti pallacij. ⁊ constitutio principis facta ex cognitione cause dicitur pragmatica sanctio.

g ¶ Vnam. Nam ex quo pinceps diuidit due sunt p

h ¶ In vna. Qd̃ fieri nō (uincie. ff. de of. assef. si eadē. debz nisi excrescat multitudo ppli: vt. s̄. xcix. di. nulli.

Simonia qb⁹ modis cōtrahitur

dit gram. simoniacus q̃ emit. vñ simoniaci sunt appellandi emptores. Contrahitur autem tribus modis. a manu. ab obsequio. ⁊ a lingua: vt ꝓ. c. sunt nonulli. ⁊ cōtrahit' qñq̃ ex pte dātis: qñq̃ ex pte accipientis: qñq̃ ex vtraq̃: qñq̃ ex neutra. ex de simo. ⁊ si q̃ones: vt nō ꝓ. c. q. v. c. j. Admittit' aūt quilibet ꝓ simoniacū: sicut

in crimine lese maiestatis. xv. q. lij. sane. si tñ clericꝰ accusat cũ distin. cliõe admittit laicꝰ. s. bone fame. J. eum tñ fm distinctionẽ. ex de simo. p tuas. ij. q. j. In pmis i fi.

Pena simoniaci

Imponit aũt eis pena q̃drupleꝫ. qñq̃ excõicatio: qñq̃ in mõasterliũ detrusio: vt J. e. repiunt. qñq̃ spoliatio omniũ bonozuz: vt. xxiij. q. v. de liguribꝰ. qñq̃ depositio: vt h 7 in multis capitulꝰ. Clerici eni depo/nunt: vt J. e. sta/tuꝰ. 7 sũt infames: vt. J. e. q. iij. c. fi. accepta renẽtur restituere: ex de simo. de H. J. c. q. iij. sicꝫ dator. dispẽsat aũt circa ĉles: qñq̃ aũt vt laicꝰ habeant cõtonez: vt. J. e. q. vij. c. j. 7 ministrãt. qñq̃ in minoribꝰ ordinibꝰ pstituit: vt. J. e. q. v. c. j. qñq̃ remanẽt in accepris J. e. q. vij. saluberrimũ. q̃s autem valeat dispẽsare habes J. e. q. v. c. ti. Jo.

Q Uod autem spũalia. Spũalia aũt dicunt tribus modis. Vno mõ dicunt gꝫa ꝓtrutũ 7 dona dei. hec n pñt emi vl vẽdi q̃rtũ in eis e: nõ eñ pferunt nisi gratl J. e. q. lij. saluator. 7 h. c. j. Qñq̃ ꝯ dignitas ordinis 7 omne sacrm ecclesiasticũ ꝓter mrimoniũ. Item 7 oia iura ecclesiastica spũaliũ rex: vt administratores pbẽdẽ: ius decimaꝫ: cimiteria: ordo: hec vendita trãsferunt quo ad characterem trñ: nõ quo ad vite meritũ. De facto eni nõ de iure, pcedit in talibus venditio. Qñq̃ ipe res sacre: vt vasa 7 oia vtensilia: hec bñ vendunt clerici vel laicis cõflata 7 ꝓfracta: vt. x. q. ij. h ius. In summa q̃ scias q̃ p spũalibꝰ inco: palibꝰ qñq̃ munꝰ dat aliqn p digno: nec ẽ pcrm si ẽ munꝰ a lingua J. e. filluz. sed obsequiũ ꝓale dũ tñ sine pactõe: ex de cle. nõ resi. de cetero. de spũali obsequio qn qñq̃ dari possit non ẽ questio etiã ex cõuentiõe. ex de pben. significatũ. imo sp ꝑmiũ aliqd ꝯ inẽuenire spũale. s. meritũ hois. tñ eni simonia spũalis nõ reprobat sẽ nec vsura spũalis. Ar. xxiij. q. j. aduocauit. pecunia aũt p spũalibꝰ inco: poralibꝰ nunq̃ inẽuenire ꝯ. nisi i. v. casibꝰ. In marimonio J. e. qcqd. 7. xxxij. q. ij. honorãt. In opls etiã q̃s clericꝰ nõ deber: vt si sacerdos locat opas suas p ãnũ. Ar. ex. ne p. vices suas. c. vl. xij. q. ij. charitatẽ. Idẽ ẽ et si sint debite: dũ tñ ius dicat aliqd dandũ. Ar. x. q. iij. relatũ. ex de simo. cũ sit. Item p salute cẽna 7 pcozuz remissione. de pe. di. j. medicina. xiij. q. ij. anime. Item fm quosdã p iure sibi cõperente ne vexeꝰ in eo J. e. q. iij. questitũ. ex de vsur. c. j. 7 ex de simo. dilectus. spũale aũt p spũali pmutari põt. ex de re. pmu. ad questiões. p spũalibus aũt corpalibꝰ pecunia dare nõ ẽ simonia. vt p calice. p libro: nisi inueniat phibitũ: vt in ecclia. in cimiterio. 7 chrismare: vt. J. e. placuit 7c.

G Ratia. i. donũ spũsanci vel ecclesiastica dignitas

dignitate vel nõ. Questio. I.

a Q Uod autẽ spũalia emere peccatũ sit: pbat multis auctoritatibus. Sit eni leo papa. Simoniaci gratiã nõ pstãt: quã vẽdere q̃rũt

b Gratia si nõ gratis dat

c vel accipit gratia nõ ẽ.

d Simoniaci aũt nõ gratl accipiũt: igit grãm q̃ maxie in ecclesiastical ordinibꝰ opat: non accipiũt. Si aũt nõ accipiũt nõ hũt. si aũt nõ hũt: nec gratis nec nõ gratis cuiq̃ dare

f pñt. Quid g̃ dãt? pfecto qd hũt. Quid aũt hũt? spm vtq̃ mẽdacij. Quõ h pbam? Quia si spũs veritatl testãte

h ipa veritate de qua procedit gratis accipit: proculdubio spiritus mendacij esse cõuincitur qui nõ gratis accipitur vel dat. I tez Gre. Siagrio episcopo augustudinensi.

Inaniter sacerdos dicitur: q̃ cũq̃ simoniace ordinatur.

i Q Uicũq̃ studet pcij dationẽ sacrũ ordinẽ accipere sacerdos nõ est: sed inaniter tñmõ dici concupiscit.

k Item Gregoriꝰ in registro. Spoliet honore: qui ecclesiã per pecuniam obtinet.

l P Resbyter si p pecuniã ecclesiã obtinuerit: nõ solũ ecclesia pdiuet: sed etiam sacerdotij honore spolietur:

m quia altare 7 decimas 7 spm sanctum emere vel vendere

n simoniacam heresim esse nullus fidelium ignorat.

c Sl nõ gratis. i. sine munere aliquo nõ debito.

d Vt accipit. Ar. ꝓra. xxiij. q. iij. ille gladiũ. q̃ ille dicit gladiũ accipere qui illicite accipit.

e Gratia. i. cum gratia. i. cum charitate. i. non confertur gratia nisi gratis 7c.

f Pñt. Argu. quẽq̃ non posse dare qd nõ hz. j. q. vij. dai bertuz. ff. de re. iu. nemo. 7 de pse. dist. iij. quõ J. e. c. qui p fectionẽ. de cõse. dist. iij. solet. J. creditor distrahit pignꝰ cuius dominiũ nõ hz: Vñ ar. J. ff. de acqui. re. do. nõ ẽ nouũ. 7 ex de clec. suffraganeis Jo. Sol. generale ẽ q̃ nemo de iure dare põt qd non haber: sed fallit i casibus B.

Dat qd nõ habet

g Spm mendacij. i. effectũ dl aboli qui pater ẽ mendacij: qz isti sunt mẽdaces cũ sint heretici: et oĩs hereticꝰ mendax ẽ J. e. sicꝫ ichr.

Mẽdacij abolis

h Testante. Cum alr gratis accepistis gratis date. 7c. Ar. a cõtrarijs. contraria eni contrarijs opponunt. s. di. ix. c. j. 7. xxv. q. ij. decessorum. 7. xxiiij. q. ij. sane. xxxij. di. hospitiolum. vj. q. v. delatozi. 7 de pe. di. ij. c. ij. 7 vide quod nota. vliij. q. j. sciendum.

Contraria

Q Uicũq̃ studet. Nic ergo sola volũtas facit hominem simonia cũ: vt. J. e. reperiunt. 7. q. iij. nõ solum. sicut spes sola facit hominẽ vsurariũ: vt. xiiij. q. iij c. j. Item hic voluntas sine effectu imputatur. 7 dicit Bazi. q hmõi peccatũ si nõ pcesserit ad actuz sola voluntate deletur: sicut ea sola cõmissum est. Ar. ex de re. iu. omnis. Vel intellige hoc verbũ studet. s. cuz effectu. J. xxxvj. q. ij. siquis nõ dicã. J. ẽ. di. lj. siquis post. J. ẽ. di. xix. anastasius. ẽ. di. l. is vero qui cõtra. vj. q. j. ẽ. v. rum. l. di. siquis cum Jo. So. hodie sola pnia sine regnatione questiozum sufficit cuz simonia in animarebatur verũ q̃: vt ex de simo. c. fl. B.

Voluntas punitur

An licet recipe aliqd p spũalib

k Concupiscit: Id est ex sua concupiscentia sequit: vt inaniter dicatur sacerdos.

l P Resbyter. Sacerdotij. hoc vez ẽ si in modũ accusatõis est cõuicꝰ: sed si i modũ exceptionis secus: vt ex de accu. sup his. Itẽ si in modũ inquisitionis conuincit tũc priuat bñficio 7 nõ ordine: ex ô simo. dilectus: qñq̃ etiã nõ priuat oĩbus bñficijs in eo casu: vt ex de elec. p inquisitionẽ. Item hec ꝓa sunt q pdit prioza bñficia: si eo sciente fuerit data pecunia: alꝰ sine culpa sua priuaret eo q eẽt legitime adept: vt. xvj. q. vij. inuentum. Itez nec ipm bñficiũ nec ordinem perder si in fraudem ipsi fuerit data pecunia: vt extra de simo. sicut. 7. c. nobis. j. q. vj. ꝓ. vlti.

Clericus cõuicꝰ ô crimine

m Et spmsctm. i. ordinẽ 7 alia officia q̃ dona sunt

n Simoniacã. Ar. J. e. q. lij. altare J. e. (spũsanci. q. quicũq̃ sacros J. e. q. v. c. j.

B Enedictio illi. a Ad h. i. q̃ sic honorẽ accepit heresim incurrit. est eni pseccutiuũ nõ causatiuum: vt di. lxxiij. cõsuluit: vt. lij. q. vij. ẽ. item. 7. vj. q. j ex merito. 7 ẽ si. lex subintrauit vt abundaret delictuz. ff. C. de obse. pro. pst. si manumissozi. 7 b. 7. ff. ad. l. acq. l. si ex plagis. ẽ. j. sic 7. C. de iudi. p perãdum. in pn.

Q Uisquis. q Neophitoz. q. a neophito. l. a simone ozũ habuit. vel q. neophiti sole/bant dare pecuniã vt cito pmouerent: q. alit ñ poterãt: vt. xlviij di. c. j.

e Exarserit. vt J. e. quicũq̃. et c. placuit. h verũ est si põt pbare illud. alꝰ non nocet ei taciturnitas: vt. ij. q. vij. plerũq̃. 7 si non põt pbare: faciat qd dicẽ Augꝰ. xxij. q. v. hoc vlde tur. Item 7 si p/bare põt 7 si timeat scandaluz: tũc faciat id qd legit. xxiij. q. iij. rã sacerdotes. xxiij. q. iiij. forte.

d Piaculare. Ideo ꝯ piaculare q fm leges cõparat ei q morte expiat. xv. q. iij. sane. v. q. vj. delatozi 7c.

Piaculare

Q Uos. Nic vacat arg. a contrario sensu J. e. q. iij. saluator. ẽ. quisquis ppt sua lucra. Ar. J. q. e. siquis epus. Ar. s di. lxj. miramur.

f Testat. Actuũ apl'oz: cũ dixit pecunia tua tecũ sit in perditionem J. c. pri. 7. c. qui studer. j.

B Enedictio Ve eodem illi in maledictionẽ cõuertit: qui ad h vt fiat hereticus pmouet. I dẽ in eodẽ. Partẽ habebit cũ simone: q̃ cõtra simoniacos vehement

Q Uisquis nõ exarserit. p pecuniã ordinat: ad h vt fiat hereticꝰ pmouetur. Quisquis g̃ contra simoniacam 7 neophitoz heresim p officij sui loco vehement non exarserit: cũ eo se nõ dubitet habiturum portionẽ q̃ pri cõmisit hoc piaculare flagitiũ.

I tem Helasius papa. Simonis damnatio pariter dantem 7 accipiẽtẽ inuoluit.

e Q Uos ꝯstiterit idignos meritl sacrã mercatos eẽ pcio dignitatẽ conuictos oportet arceri nõ sine piculo tale facinꝰ pnetrãtes: qz dantẽ parit 7 accipientẽ dãnatio

f simonis quã sacra lectio testat: inuoluit. I tẽ Amb. in li. pastozali. Anathemat sententia dãnat: q̃ simoniace ordi

R Eperiunt q̃ plurimi negociatione mũ/

g nerls mercari velle grãm spiritussẽti: dũ illi pciũ donant: vt pontificalis ordinis sublimitatẽ accipiant: obliti verbozpetri q̃ dixit ad simonẽ: Pecunia tua tecũ sit ĩ pditionẽ: qz existimasti donũ dei pecunia possidere. Prozinde

h qz 7 vsitatũ ẽ tñ malũ 7 maiozũ extat frequẽter mucrone

i succisum. Nos q̃z hucvulneri canceroso ignitũ qd̃ superest

k adhuc ꝯinjcim ferrũ: decernentes oĩno vt q̃cũq̃ deinceps p accipienda diuini dignitate doni qlibet pmium

l detect fuerit obtulisse ex eo dem tpe se nouerit anathematis opprobrio cõdẽnatuz:

m atq̃ a pticipatione corpis et

n sanguinis christi alienũ exq̃ illũ cõstat execrabile christo ppetrasse flagitiũ. Qz si aliq̃s

o el accusatoz extiterit: ille qui hũc ordinẽ mũex fuerit dationẽ lucratꝰ 7 suscepto honoris gdũ pnet: 7 in mõasterio sub penni pnia retrudat. Illi xo q̃ hac cã munerum acceptozes extiterint si clerici fuerint honoris sui amissiõe multa

p ctent: si xo laici ppetuo anathemate cõdemnent. I tem ex concilio chalcedonensi. Damnat epus: qui per pecuniam ordinationem facit.

q S Jqs eps per pecuniaz ordinationem fecerit: 7

boxpetri q̃ dixit ad simonẽ: Pecunia tua tecũ sit ĩ pditionẽ: qz existimasti donũ dei pecunia possidere. Prozinde

h qz 7 vsitatũ ẽ tñ malũ 7 maiozũ extat frequẽter mucrone

i succisum. Nos q̃z hucvulneri canceroso ignitũ qd̃ superest

k adhuc ꝯinjcim ferrũ: decernentes oĩno vt q̃cũq̃ deinceps p accipienda diuini dignitate doni qlibet pmium

l detect fuerit obtulisse ex eo dem tpe se nouerit anathematis opprobrio cõdẽnatuz:

m atq̃ a pticipatione corpis et

n sanguinis christi alienũ exq̃ illũ cõstat execrabile christo ppetrasse flagitiũ. Qz si aliq̃s

o el accusatoz extiterit: ille qui hũc ordinẽ mũex fuerit dationẽ lucratꝰ 7 suscepto honoris gdũ pnet: 7 in mõasterio sub penni pnia retrudat. Illi xo q̃ hac cã munerum acceptozes extiterint si clerici fuerint honoris sui amissiõe multa

p ctent: si xo laici ppetuo anathemate cõdemnent. I tem ex concilio chalcedonensi. Damnat epus: qui per pecuniam ordinationem facit.

q S Jqs eps per pecuniaz ordinationem fecerit: 7

Martinus hispanus.

o Exterierit. Hoc verum est si potest pbare illd. alꝰ non nocet ei taciturnitas: vt. ij. q. vij. plerũq̃. sed si nõ potest pbare faciat quod dicit Augꝰ. xxij. q. v. hoc viderur. Item et si pbare potest et timeat scandalũ: faciat id quod legitur. xxiij. q. iij. ram sacerdotes. et. p xiij. q. iiij. forte.

p Perpetuo. s. quouscq̃ emender. si. extra de consti. ex lrls. xxvij. q. j. de viduis. Ar. ij. q. v. q̃to. vel perpetuo. i. ppetua separatione a corpore christi. i. vsq̃ ad finem vite: etiam si ante penitear: 7 hoc est in criminis detestationẽ. Ar. ff. pro socio. l. j. vel ppetuo. i. cõtinuo. Ar. ff. de serui. vrba. pdi. fozamen.

Perpetuũ

S Jqs epus. Nucusq̃ introduxit capitula de simonia q̃ fit ab accipiẽte. nũc introducit vsq̃ ad ẽ. quia ergo capitula ram de accipiente q̃ de dãte ordinem vel aliud spirituale per pecuniam.

Acet. s. d